

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ
(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

•ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1960

Αρ. Εισ. 17666

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΞΥΓΓΡΑΦΗ

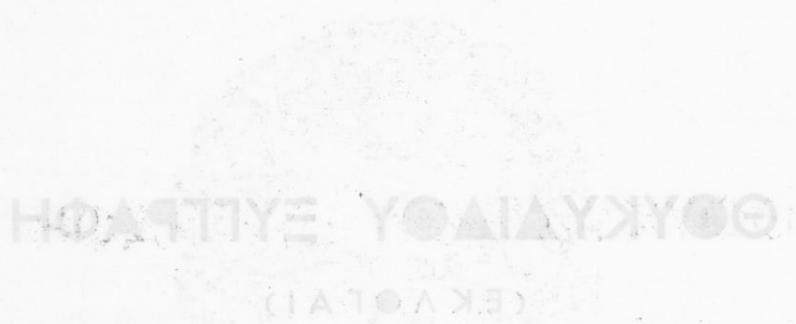
(ΕΚΛΟΓΑΙ)

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΝΜΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1960

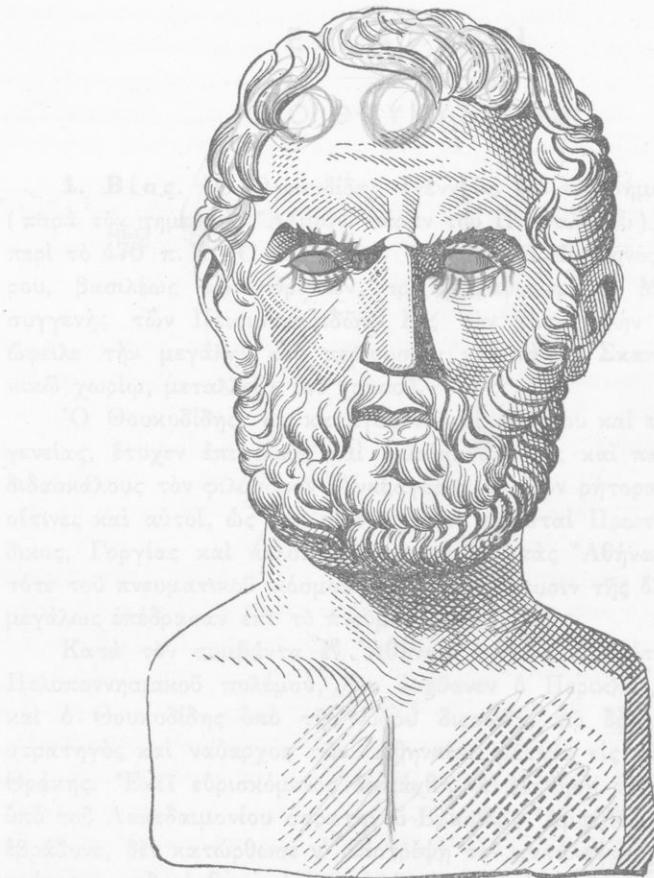
ΤΟΚΑΤΖΑΝΑΗ ΣΟΣΙΩΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΘΕΑΤΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΥ

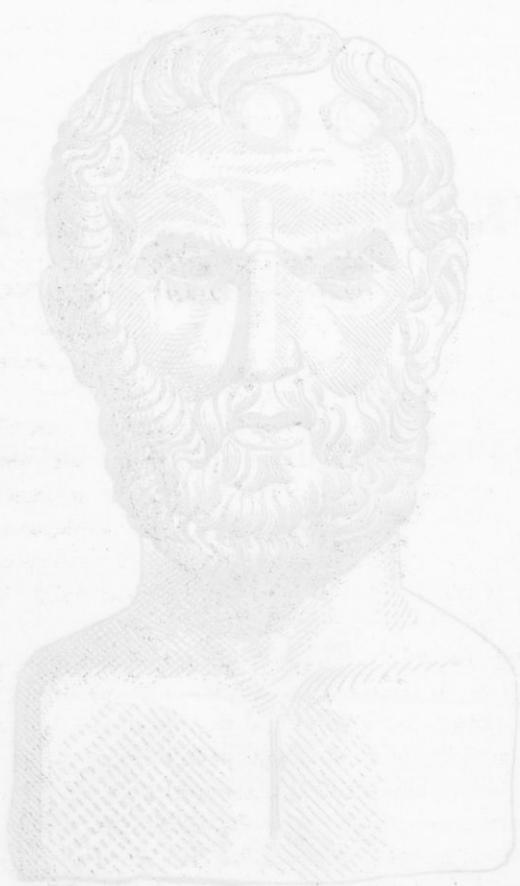

• ΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

Α. Βασιλείου
την πόλη την
μετά το Δέλτα
ου, βασικός
αυγρεῖς τῶν
δρεπές τῆς μητρού
και γεραίριον, μετατοπίζει
τον θεοκράτην της
αγενείας, έπειτα έπειτα
πλεονέλλοντας την αρχήν της
αριστείας και μετοι, στην Αθηναϊκήν Πολιτείαν, Ηρό^{ντης, Γερυός και}
επί των επικαρπίων της δύνης της δύνης Εύδοκος
παράδειντας την

Κατά Ηλεονίνην πολιτείαν
επί διαφοράν
επεργυγέοντας την αριστείαν
αρέσκειν. Ήταν επειδόμενος
επί τον Αρεσκεινόν
θεόντων, ο οποίος ήταν
πούντος κακοποίησης
και, ίσας σε πολλούς
επιβολέας στην πόλη την
επιβολέας στην πόλη την

Κατά τὴν τοῦτον ἐπειδόμενον τὸν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ
Ηλεονίνην πολιτείαν μετεξέβαλεν πολλοὺς εἰς τοὺς τόπους, τοὺς
τοὺς διατίθεις διαδραματισθέντες τοῦτον καὶ φιλάγοντας μετὰ τοῦτον ἐπειδόμενον
και ἀκριβεῖς, τὴν θηραί την ιεραρχίαν του.

ΖΗΑΙΔΑΥΚΥΦΩ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

I. Ο ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

1. Βίος. 'Ο Θουκυδίδης ἐγεννήθη ἐν τῷ δήμῳ Ἀλιμοῦντι (παρὰ τὸ σημερινὸν "Αλιμόν, πέραν τοῦ Π. Φαλήρου") τῆς Ἀττικῆς περὶ τὸ 470 π. Χ. 'Ο πατήρ του Ὁλορος ἦτο ἀπόγονος ἄλλου Ὁλόρου, βασιλέως τῶν Θρακῶν, τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου καὶ συγγενῆς τῶν Πεισιστρατιδῶν. Εἰς τὴν καταγωγήν του δ' αὐτὴν ὀφειλε τὴν μεγάλην του περιουσίαν καὶ τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλῃ, θρακικῷ χωρίῳ, μεταλλεῖα τοῦ χρυσοῦ.

'Ο Θουκυδίδης, ὡς καταγόμενος ἐξ εὐπόρου καὶ εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καὶ τελείας ἀγωγῆς καὶ παιδείας. Ἔσχε διδασκάλους τὸν φιλόσοφον Ἀναξαγόραν καὶ τὸν ρήτορα Ἀντιφῶντα, οἵτινες καὶ αὐτοί, ὡς καὶ οἱ σύγχρονοι σοφισταὶ Πρωταγόρας, Πρόδικος, Γοργίας καὶ ἄλλοι, συρρέοντες εἰς τὰς Ἀθήνας, τὸ κέντρον τότε τοῦ πνευματικοῦ κόσμου καὶ τὴν παίδευσιν τῆς ὅλης Ἑλλάδος, μεγάλως ἐπέδρασαν ἐπὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸν συμβάντα ἐν Ἀθήναις λοιμὸν τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δὲ τε ἀπέθανεν ὁ Περικλῆς, προσβληθεὶς καὶ ὁ Θουκυδίδης ὑπὸ τῆς νόσου διεσώθη, τῷ δὲ 424 γενόμενος στρατηγὸς καὶ ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων μετέβη εἰς τὰ παράλια τῆς Θράκης. Ἐκεῖ εὑρισκόμενος διετάχθη νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ Λακεδαιμονίου στρατηγοῦ Βρασίδου Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβράδυνε, δὲν κατώρθωσε ν' ἀποτρέψῃ τὴν κατάληψιν αὐτῆς. Ἐνεκα τούτου κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ εἰς θάνατον, καὶ, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν τιμωρίαν, ὑπεβλήθη εἰς ἔκουσίαν φυγῆν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ τὰ ὄποια διέμενε κυρίως εἰς τὰ ἐν Σκαπτῇ ὅλη κτήματά του.

Κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τῶν γεγονότων τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου μεταβαίνων πολλάκις εἰς τοὺς τόπους, εἰς τοὺς ὄποιους διεδραματίσθησαν ταῦτα καὶ συλλέγων μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τὴν ὅλην τῆς ἱστορίας του.

Μετά τὴν κατάλυσιν τῶν τριάκοντα τυράννων τῷ 403 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ ψηφίσματος τοῦ δήμου, ἀλλὰ ταχέως κατέλιπεν αὐτήν, ἵσως διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τότε γενικὴν κατάπτωσιν. Τῷ 396 εὑρισκόμενος ἐν Σκαπτῇ ὅλη ἀπέθανεν αἰφνιδίως, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἀποτόμως λῃγὸν ἔργον αὐτοῦ. Ἐν Ἀθηναῖς ὑπῆρχε τὸ μνῆμά του παρὰ τὰ Κιμώνεια μνήματα μὲν τὴν ἐπιγραφὴν «Θουκυδίδης Ὄλόρου Ἀλιμούσιος».

2. Ἔργον. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀλλὰ δὲν συνεπλήρωσε τὴν συγγραφὴν αὐτοῦ, λόγῳ τοῦ αἰφνιδίου θανάτου του. Ἡ ἱστορία του λήγει τῷ 411 π. Χ., τὴν συνεχίζει δὲ ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰ Ἐλληνικά του.

Ἡ δλη συγγραφὴ διηγέρθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν εἰς ὀκτὼ βιβλία. Ἐν τῷ πρώτῳ, τὸ δόποῖον χρησιμεῖει καὶ ὡς προοίμιον (κεφ. 1 - 23), συγκρίνων τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον πρὸς τοὺς προηγουμένους, προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὗτος εἶναι ἀξιολογώτατος πάντων, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ Τρωϊκοῦ καὶ Περσικοῦ, εἰς δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος τοῦ πρώτου βιβλίου διεξέρχεται τὰ φανερὰ καὶ ἀφανῆ αἴτια τοῦ πολέμου.

Ἄπο τοῦ δευτέρου βιβλίου ἄρχεται ἡ ἔξιστόρησις τῶν γεγονότων περιλαμβάνουσα μέχρι τοῦ 200ῦ κεφαλαίου τοῦ πέμπτου βιβλίου τὸ πρῶτον δεκαετὲς τμῆμα, τὸν Ἀρχιδάμειον πόλεμον (431 - 421). Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πέμπτου βιβλίου περιλαμβάνει τὴν διήγησιν τῶν συμβάτων κατὰ τὴν ὑποπτὸν Νικείον εἰρήνην μέχρι τῆς εἰς Σικελίαν ἐκστρατείας. Τὸ ἔκτον καὶ ἔβδομον τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν καὶ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Ἀθηναίων (415 - 412). Τὸ δὲ ὅγδοον περιλαμβάνει μέρος μόνον τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου μέχρι τοῦ 411 π. Χ.

Ἐν τῇ συγγραφῇ του διακρίνονται: 1) τὰ καθαρῶς ἴστορικὰ μέρη, εἰς τὴν διήγησιν τῶν δόποίων προβαίνει κατ' αὐστηρὰν χρονολογικὴν διαίρεσιν εἰς θέρη, καθ' ἀγίνονται αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ μάχαι, καὶ εἰς χειμῶνας, καθ' οὓς γίνονται αἱ παρασκευαὶ καὶ αἱ διαπραγματεύσεις; 2) αἱ δημηγορίαι, αἴτινες εἶναι ἀγορεύσεις πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀνδρῶν ἀπαγγελθεῖσαι εἰς διαφόρους συναθροίσεις· ἐξ αὐτῶν δὲ μετεδόθησαν μόνον αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς διασάφησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἴστορουμένων γεγονότων.

Ἐν αὐταῖς ὁ συγγραφεὺς μὲν θαυμαστὴν δεξιότητα ζωγραφεῖ

συντομώτατα τὰς εἰκόνας ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοῦ Θεμιστοκλέους, Περικλέους, Νικίου κλπ., προσαρμόζων ἀρμονικώτατα πάσας τῶν προσώπων τὰς πράξεις καὶ τοὺς στοχασμούς πρὸς τὸν γαρακτῆρα αὐτῶν. Ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς καὶ μετὰ τοσαύτης πειστικότητος αἴτιολογεῖ τὰς διαθέσεις καὶ τὰς γνώμας τῶν ρητόρων, ὡστε πιστεύει δὲ ἀναγιγνώσκων ὅτι αὐτὰ τὰ ἀγορεύοντα πρόσωπα ἦτο ἀδύνατον ἐπιτυχέστερον νὰ συνηγορήσουν ὑπὲρ τῶν Ἰδίων ἀπόψεων.

Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ δημηγορίαι δὲν εἶναι οἱ λόγοι τῶν ἀγορευσάντων Ἰδίωις λέξειν, ἀλλὰ διεπλάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἴστορικοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτατα πρὸς τὰ ὑπὸ αὐτῶν λεχθέντα.

3. Λεκτικόν. Ὁ Θουκυδίδης συνέγραψε τὴν ἴστορίαν του εἰς ἀρχαίαν ἀττικὴν διάλεκτον, ἡ ὁποία εἶχε διαμορφωθῆ λογοτεχνικῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου καὶ Σοφοκλέους διὰ τὴν ποίησιν, ὅχι δὲ καὶ διὰ τὸν ἥδη δημιουργούμενον πεζὸν λόγον. Πρῶτος δὲ αὐτὸς μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ δυνάμεως διέπλασε τὴν ἄφθονον γλωσσικὴν ὅλην τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. "Οθεν μεταχειρίζεται ὅχι μόνον πλείστας ποιητικὰς λέξεις, ὡς κλέος, ἀχθηδών, θάμφος, ἀκραιφνῆς κλπ., ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ τοιαύτας, ὡς αἱ ἀποδημητής, κινδυνευτής, αὐτοβοεί, ξένισις, ἐπιβόημα κλπ., ἄλλων δὲ αὐτὸς κυρίως ποιεῖται χρῆσιν, ὡς αἱ ξύν, ἔτοιμος, δμοῖος, αἰεί, τροπαῖον, ἀντὶ τῶν σύν, ἔτοιμος, δμοῖος, ἀεί, τροπάιον. Ἐκτὸς τούτων καὶ ἡ ὑπὸ αὐτοῦ πολλαπλῆ χρῆσις καὶ παραγωγὴ νέων ρημάτων ἐξ ὀνομάτων, ἡ συχνὴ χρῆσις τῆς γενικῆς τοῦ ἀπαρεμφάτου εἰς δήλωσιν αἰτίας, ἡ χρῆσις τῶν οὐδετέρων τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν μετὰ τοῦ ἀρθρου, ὡς τὸ δεδιός, τὸ θαρσοῦν, τὸ σῶφρον καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀντὶ τῶν οὖσιαστικῶν δ φόβος, τὸ θάρσος, ἡ σωφροσύνη, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀκατεργάστου ἔτι τῆς ἀρχαίας ἀττικῆς διαλέκτου, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιεῖ. Ἐντεῦθεν δὲ λόγος του εἶναι ἐν πολλοῖς τραχύς, ἀνώμαλος καὶ δυσνόητος. Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Θουκυδίδου, ἡ ὁποία ἀποκλίνει μᾶλλον εἰς τὴν ποίησιν, ἴσταμένη, οὕτως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς χαλαρωτέρας συντάξεως τῶν Ἱώνων καὶ τῆς ἐντέχνου συντάξεως τῶν νεωτέρων ἀττικῶν συγγραφέων Πλάτωνος καὶ ΕΞενοφῶντος.

II. Η ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Εύθυς μετὰ τὸ ἔνδοξον τέλος τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν ἀγώνων κατὰ τῶν Περσῶν οἱ "Ελληνες ἥρχισαν νὰ διχονοοῦν" τὰ πρῶτα δὲ ἐπικίνδυνα συμπτώματα τῆς διχονοίας ἀνεφάνησαν μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Σπαρτιατῶν.

Οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἐπανελθόντες εἰς τὰ ὅδια ἀνωφοδόμησαν τὴν πόλιν των, ἡ δποία εἶχε μεταβληθῆ εἰς ἑρείπια καὶ, κατὰ συμβουλὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἥρχισαν νὰ περιβάλλουν αὐτὴν μὲ δχυρὸν τεῖχος. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ ὄποιπτον βλέμμα τὴν τοιαύτην τῶν Ἀθηνῶν ἐνίσχυσιν, ἐρεθιζόμενοι δὲ ὑπὸ τῶν Κορινθίων καὶ τῶν Αἰγαίνητῶν, οἱ δποίοι μετὰ φόβου καὶ φόβου παρηκολούθουν τὴν κατὰ θάλασσαν μεγάλην αὐτῶν αὔξησιν, ἐζήτησαν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς Ἀθηναίους ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τῶν, προφαστζόμενοι ὅτι ἡ δχύρωσις τῶν Ἀθηνῶν ἤδυνατο νὰ ἀποβῇ δλεθρόία ἐν περιπτώσει νέας ἐπιδροιμῆς τῶν Περσῶν.

"Ἡ ἐπέμβασις ὅμως τῶν Σπαρτιατῶν ἐμάταιώθη διὰ τῆς διπλωματικῆς ικανότητος τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ μεγαλεπιθέρβολου τούτου ἀνδρός, ὁ δποίος διηγύθυνε τότε τὰς τύχας τῆς πόλεως. Κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ ἀνέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι ἀμέσως καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῶν δχυρωμάτων τοῦ Πειραιῶς, ὁ δποίος ἔμελλε νὰ καταστῇ ἀκρόπολις τῆς ναυτικῆς αὐτῶν δυνάμεως. "Ἡ Σπάρτη ἡναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὸ τετελεσμένον γεγονός καὶ νὰ κρύψῃ τὴν δργήν της. Ἔνῳ δὲ αἱ Ἀθηναὶ τοιουτοτρόπως ἀνελάμβανον πλήρη ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς μέχρι τότε δεσποζούσης ἐν Ἑλλάδι σπαρτιατικῆς δυνάμεως, ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλα γεγονότα, τὰ δποῖα ἀνύψωσαν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν πολιτειῶν θέσιν.

"Ἐπ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ πεδίου τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης οἱ συναγωνισθέντες κατὰ τῶν βαρβάρων "Ελληνες ἀπεφάσισαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν κατ' αὐτῶν ἀγῶνα. Εἰς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐσχηματίσθη συμμαχικὸς στόλος ἔξ 100 πλοίων μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκδιώξῃ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς νησιώτας καὶ μικρασιάτας "Ελληνας. Οὕτω δὲ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Μ. Ἀσίας ἀπελευθερούμε-

ναι προσετίθεντο εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην καὶ ἐνίσχυον τὸν κοινὸν ἔθνικὸν ἀγῶνα, παρέχουσαι ναῦς, πληρώματα καὶ χρήματα.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σπαρτιάτου Παυσανίου οἱ σύμμαχοι ἔξεδιψαν τοὺς Πέρσας ἐκ τῆς Κύπρου καὶ ἐπειτα κατέλαβον τὸ Βυζάντιον. "Οτε δὲ βραδύτερον δὲ Παυσανίας κατηγορηθεὶς ἐπὶ προδοσίᾳ ἀνεκλήθη, οἱ σύμμαχοι ἀνεγνώρισαν ὡς ἡγεμόνας τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ Πελοποννήσιοι τότε ἀπεσύρθησαν τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμπορικοὶ πληθυσμοὶ τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων μετὰ τὰς πρώτας νίκας « ἀποκνοῦντες τὰς συνεχεῖς στρατείας » συνεφώνησαν μὲ τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρέχουν κατ' ἔτος χρήματα, τὸν δὲ ἀγῶνα ν' ἀναλαβούν μόνον οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τῶν συμμάχων ποσὸν καθώρισεν δὲ Ἀριστείδης τόσον ἐντίμως καὶ δικαίως, ὥστε ἀγοργύστως οἱ σύμμαχοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν φόρον. Τὸ κοινὸν ταμεῖον ἐπέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δήλῳ, διεχειρίζοντο δὲ αὐτὸν οἱ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐκλεγόμενοι ταμίαι, καλούμενοι 'Ελληνοταμίαι.

'Εφεξῆς δὲ ἐπιθετικὸς πόλεμος διεξάγεται κυρίως ὑπὸ τῶν ἀθηναϊκῶν δυνάμεων, ἡ δὲ δόξα τῶν μεγάλων νικῶν ἀνήκει εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Κίμωνα, τὸν υἱὸν τοῦ μαραθωνομάχου Μιλτιάδου.

'Ο Κίμων κατ' ἀρχὰς μὲν μετὰ τοῦ Ἀριστείδου, ἐπειτα δὲ μόνος κατέλαβε διὰ συντόνου δράσεως τὴν παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμάνος Ἡρίωνα, κατέστρεψε τὸ ἐν Σκύρῳ κρησφύγετον τῶν πειρατῶν Δολόπων, ἀπὸ τοὺς δόπιοὺς ἀπήλαυξε τὸ Αἰγαῖον, καὶ κατενευμάχησε τῷ 465 π. Χ. παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Εὔρυμέδοντος τῆς Παμφυλίας τὸν περσικὸν στόλον, ἔξασφαλίσας ἐντελῶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἀρχὴν τῶν Ἀθηναίων.

'Η διαρκής ὄμως ἐμπόλεμος κατάστασις καὶ ἡ αὐστηρὰ ἀπαίτησις τῶν Ἀθηναίων νὰ ἐκπληροῦνται οἱ ὄροι καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συμμαχίας, ἤρχισαν μετά τινα χρόνον νὰ δημιουργοῦν δυσαρεσκείας καὶ προστριβὰς τῶν συμμάχων πρὸς αὐτούς, συνεπείδη τῶν δόπιων αἱ συμμαχικαὶ πόλεις, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, κατεβιάσθησαν εἰς τὴν τάξιν ὑποτελῶν. Τὴν θαυμαστὴν αὐξῆσιν τῆς Ἀθηναϊκῆς δυνάμεως ὑπέβλεπεν ἡ Σπάρτη, ἀλλὰ περιστάσεις ἴδιαιτεραι καὶ ἡ ἀδρανῆς πολιτικῆς τῆς ἡμπόδιζον αὐτὴν νὰ ἐπέμβῃ ἐγκαίρως. Τὰς ὑπόπτους σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο πολιτειῶν παρώξυνεν ἔτι μᾶλλον ἡ ὑπὸ τῶν

Σπαρτιατῶν ἀποπομπὴ τῆς ἐκ μέρους τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλείσης πρὸς ἐκπόρθησιν τῆς Ἰθώμης δυνάμεως.

Καὶ συνήφθη μὲν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Κίμωνος τῷ 449 π. Χ. πενταετῆς ἀνακωχὴ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τῆς προκλητικῆς των στάσεως συνετέλεσαν εἰς ταχεῖαν ρῆξιν. Ἐνῷ δὲ οὗτοι ἡττήθησαν ὑπὸ τῶν ἡνωμένων Βοιωτῶν ἐν Κορωνέᾳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Σπάρτης ἀπεστάτησαν τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Εὔβοια, στρατὸς δὲ Πελοποννησίων ἔφθασεν εἰς Ἐλευσῖνα. Οἱ Πελοποννησιακὸς πόλεμος ἐπέκειτο πλέον, ὅτε διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Περικλέους συνωμοιογήθησαν τριακονταετεῖς σπονδαὶ τῷ 445 π. Χ. μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Εὐβοίας, καθ' ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι κατέλιπον τὰς ἐν Πελοποννήσῳ κτήσεις των καὶ συνήνεσαν, ἵνα οἱ Μεγαρεῖς προσέλθουν εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Σπάρτης.

Αἱ τριακονταετεῖς σπονδαὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολὺ. Οἱ Σπαρτιάται ἔβλεπον μὲ φθόνον καὶ ζηλοτυπίαν τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐφοβοῦντο περὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ιδίου των αράτους. Ἐζήτουν λοιπὸν κατάλληλον στιγμὴν νὰ περιορίσουν αὐτήν. Ἐξ ἀλλου ἡ συμμαχία τῶν Ἀθηναίων εἶχε μεταβληθῆ εἰς αὐθαίρετον δεσποτείαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ πολλὰ παράπονα ἤκουόντο κατ' αὐτῶν. Ἐνῷ δὲ τοιαύτη ἥτο ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, μικρὰ ἀφορμὴ ἔχρειάζετο, διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα τοῦ πολέμου. Ταῦτην ἔδωκεν ἡ ἀνάμειξις τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ Κορινθίων καὶ Κερκυραίων ἔνεκα τῆς Ἐπιδάμνου καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν πολιορκία τῆς ἀποστάσης Ποτειδαίας. Οὕτως ἤρχισεν ὁ μέγας Πελοποννησιακὸς πόλεμος, ὁ ὄποιος διήρεσε τὴν Ἑλλάδα εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ, ἀφοῦ τὴν ἐξήντλησεν ὑλικῶς καὶ ἥθικῶς, τὴν ὀδήγησεν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὅλεθρον.

Δύο ἐπεισόδια τοῦ πολέμου τούτου, τὰ κατὰ Πλάταιαν καὶ Λέσβον, παρατίθενται κατωτέρω ὡς ταῦτα ἱστορεῖ αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς. Ἐπίσης παρατίθενται καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς ταῦτα δημηγορίαι Πλαταιέων, Θηβαίων, Κλέωνος καὶ Διοδότου, ὡς καὶ ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

ΠΛΑΤΑΪΚΑ

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΤΑΙΑΣ

(B, 1 - 6)

1. "Αρχεται δὲ ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἥδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων, ἐνῷ οὔτε ἐπεμείγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ παρ' ἀλλήλους καταστάντες τε ξυνεχῶς ἐπολέμουν· γέγραπται δὲ ἔξῆς ὡς ἔκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα.

2. Τέσσαρα καὶ δέκα μὲν ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί, αἱ ἐγένοντο μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν· τῷ δὲ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ιερωμένης καὶ Αἰνησίου ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ καὶ Πυθοδώρου ἔτι τέσσαρας μῆνας ἀρχοντος Ἀθηναίοις, μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην μηνὶ ἔκτῳ καὶ δεκάτῳ, ἅμα ἦρι ἀρχομένω Θηβαίων ἀνδρες δλίγῳ πλείους τριακοσίων — ἥγοῦντο δὲ αὐτῶν βοιωταρχοῦντες Πυθάγγελός τε ὁ Φυλείδου καὶ Διέμπορος ὁ Ὀνητορίδου — ἐσῆλθον περὶ πρῶτον ὅπνον ξὺν ὅπλοις ἐς Πλάταιαν τῆς Βοιωτίας, οὕσαν Ἀθηναίων ξυμ- μαχίδα ἐπηγάγοντο δὲ καὶ ἀνέψει τὰς πύλας Πλαταιῶν ἀνδρες, Ναυκλείδης τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, βουλόμενοι ἰδίας ἐνεκα δυνάμεως ἀνδρας τε τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους διαφθεῖραι καὶ τὴν πόλιν Θηβαίοις προσποιῆσαι. ἐπραξαν δὲ ταῦτα δι' Εὔρυμάχου τοῦ Λεοντιάδου, ἀνδρὸς Θηβαίων δύνατωτάτου. προϊδόντες γάρ οἱ Θηβαῖοι ὅτι ἔσοιτο ὁ πόλεμος, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἱεὶ σφίσι διάφορον οὕσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος πρόκαταλαβεῖν. ή καὶ ὅπον ἔλαθον ἐσελθόντες, φυλακῆς οὐ προ-

καθεστηκυίας.) Θέμενοι δὲ ἐς τὴν ἀγορὰν τὰ ὅπλα τοῖς μὲν ἐπαγγαγομένοις οὐκ ἐπείθοντο, ὥστε εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι καὶ ιέναι ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν ἔχθρων, γνώμην δ' ἐποιοῦντο κηρύγμασί τε χρήσασθαι ἐπιτηδείοις καὶ ἐς ξύμβασιν μᾶλλον καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν—καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται κατὰ τὰ πάτρια τῶν πάντων Βοιωτῶν ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα—νομίζοντες σφίσι ῥᾳδίως τούτῳ τῷ τρόπῳ προσχωρήσειν τὴν πόλιν.

X 3. ● Εἰ δὲ Πλαταιῆς, ὡς ἦσθοντο ἔγδαντες ὅντας τοὺς Θηβαίους καὶ ἔξαπιναίως κατειλημένην τὴν πόλιν, καταδεῖσαντες καὶ νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληγυθέναι—οὐ γάρ ἐώρων ἐν τῇ νυκτὶ—πρὸς ξύμβασιν ἔχώρησαν καὶ τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἀλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. πράσσοντες δέ πως ταῦτα κατενόησαν οὐ πολλοὺς τοὺς Θηβαίους ὅντας καὶ ἐνόμισαν ἐπιθέμενοι ῥᾳδίως κρατήσειν. τῷ γάρ πλήθει τῶν Πλαταιῶν οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι ἐδόκει οὖν ἐπιχειρητέα εἶναι καὶ ξυνελέγοντο διορύσσοντες τοὺς κοινοὺς τοίχους παρ' ἀλλήλους, ὅπως μὴ διὰ τῶν δόδων φανεροὶ ὅσιν ίόντες, ἀμάξας τε ἀνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς δόδους καθίστασαν, ἴνα διντὶ τείχους ῃ, καὶ τᾶλλα ἔξηρτον, ῃ ἐκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἐτοῦμα ἦν, φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθον ἔχώρουν ἐκ τῶν οἰκιῶν ἐπ' αὐτοὺς, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὕσι προσφέροιντο καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἡσσους ῶσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν, προσέβαλόν τε εὐθὺς καὶ ἐς χεῖρας ἥσαν κατὰ τάχος.

4. ● Οἱ δὲ ὡς ἔγνωσαν ἔξηπατημένοι, ξυνεστρέφοντό τε ἐν

σφίσιν αὐτοῖς καὶ τὰς προσβολάς, ἢ προσπίπτοιεν, ἀπεωθοῦντο. καὶ δίς μὲν ἡ τρὶς ἀπεκρούσαντο, ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν τε προσβαλόντων καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν χραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμῳ βαλλόντων, καὶ ὑετοῦ ἅμα διὰ νυκτὸς πολλοῦ ἐπιγενομένου, ἐφοβήθησαν καὶ τραπόμενοι ἔφευγον διὰ τῆς πόλεως, ἀπειροὶ μὲν ὄντες οἱ πλείους ἐν σκότῳ καὶ πηλῷ τῶν διόδων, ἡ χρὴ σωθῆναι — καὶ γάρ τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν —, ἐμπείρους δὲ ἔχοντες τοὺς διώκοντας τοῦ μὴ ἐκφεύγειν, ὥστε διεφθείροντο πολλοί τῶν δὲ Πλαταιῶν τις τὰς πύλας, ἡ ἐσῆλθον καὶ αἴπερ ἦσαν μόναι ἀνεῳγμέναι, ἔκλησε στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐξ τὸν μοχλόν, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔξοδον ἔτι εἶναι διωκόμενοι δὲ κατὰ τὴν πόλιν οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐπὶ τὸ τείχος ἀναβάντες ἕρριψαν ἐξ τὸ ἔξω σφᾶς αὐτοὺς καὶ διεφθάρησαν οἱ πλείους, οἱ δὲ κατὰ πύλας ἐρήμους, γυναικὸς δούσης πέλεκυν, λαθόντες καὶ διακόψαντες τὸν μοχλὸν ἐξῆλθον οὐ πολλοὶ — αἴσθησις γάρ ταχεῖα ἐπεγένετο — ἄλλοι δὲ ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδες ἀπώλυντο. τὸ δὲ πλεῖστον καὶ ὅσον μάλιστα ἦν ξυνεστραμμένον ἐσπίπτουσιν ἐξ οἰκηματος μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους καὶ αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἱόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκηματος εἶναι καὶ ἀντικρυς δίοδον ἐξ τὸ ἔξω. δρῶντες δὲ αὐτοὺς οἱ Πλαταιῆς ἀπειλημένους ἐβούλευοντο εἴτε κατακαύσωσιν, ὥσπερ ἔχουσιν, ἐμπρήσαντες τὸ οἰκηματος εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. τέλος δὲ οὗτοί τε καὶ ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιήσαν κατὰ τὴν πόλιν πλανώμενοι, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα χρήσασθαι, ὃ τι ἀν βούλωνται. οἱ μὲν δὴ ἐν τῇ Πλαταίᾳ οὕτως ἐπεπράγεσαν.

5.

Οἱ δ' ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει ἔτι τῆς νυκτὸς παραγε-

Δωρε μίσε ἀπ' αὐτῷ τῷ μερος.

Ματθαῖον Ερόδος

Μέναι οκτάδιο 184,5 μέρος.

βόλν

νέσθαι πανστρατιᾶ, εἰ τι ἄρα μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληγλυθόσι, τῆς ἀγγελίας ἡμα καὶ ὁ δὸν αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων ἐπεβοήθουν. ἀπέχει δὲ ἡ Πλαταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἐβδομήκοντα, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν· ὁ γάρ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἔρρυν μέγας καὶ οὐρανοῖς διαβατὸς ἦν. πορευόμενοί τε ἐν ὑετῷ καὶ τὸν ποταμὸν μόλις διαβάντες ὑστερον παρεγένοντο, ἥδη τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἔχομένων. ὡς δ' ἥσθοντο οἱ Θηβαῖοι τὸ γεγενημένον, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιῶν — ἥσαν γάρ καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή, οἷα ἀπροσδοκήτου τοῦ κακοῦ ἐν εἰρήνῃ γενομένου — ἐβούλοντο γάρ σφίσιν, εἰ τινα λάθοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἦν ἄρα τύχωσί τινες ἔζωγρημένοι. καὶ οἱ μὲν ταῦτα διεγοοῦντο· οἱ δὲ Πλαταιῆς ἔτι διαβουλευομένων αὐτῶν ὑποτοπήσαντες τοιοῦτόν τι ἐσεσθαι καὶ δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω κήρυκα ἔξέπεμψαν παρὰ τοὺς Θηβαίους, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα ὅσια δράσειαν ἐν σπονδαῖς σφῶν πειράσαντες καταλαβεῖν τὴν πόλιν τὰ τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν αὐτῶν τοὺς ἀνδρας ἀποκτενεῖν, οὓς ἔχουσι ζῶντας ἀναχωρησάντων δὲ πάλιν ἐκ τῆς γῆς ἀποδώσειν αὐτοῖς τοὺς ἀνδρας.

6. Θηβαῖοι μὲν ταῦτα λέγουσι καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς, Πλαταιῆς δ' οὐχ ὄμοιογουσι τοὺς ἀνδρας εὐθὺς ὑποσχέσθαι ἀποδώσειν, ἀλλὰ λόγων πρῶτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαίνωσι, καὶ ἐπομόσαι οὖ φασιν. ἐκ δ' οὗν τῆς γῆς ἀνεχώρησαν οἱ Θηβαῖοι οὐδὲν ἀδικήσαντες, οἱ δὲ Πλαταιῆς, ἐπειδὴ τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐσεκομίσαντο, ἀπέκτειναν τοὺς ἀνδρας εὐθύς. ἥσαν δὲ ὁγδοήκοντα καὶ ἐκατὸν οἱ ληφθέντες, καὶ Εὐρύμαχος αὐτῶν ἦν, πρὸς δὲ ἐπραξαν οἱ προδιδόντες. τοῦτο δὲ ποιήσαντες ἔς τε τὰς Ἀθήνας ἀγγελον ἐπεμπον καὶ τοὺς

νεκρούς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Θηβαίοις, τά τε ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ἢ ἐδόκει αὐτοῖς ~~τοῖς~~
 δ' Ἀθηναίοις ἡγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα, καὶ Βοιωτῶν παραχρῆμα ξυνέλαβον ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἐς τὴν Πλάταιαν ἔπεμψαν κήρυκα, κελεύοντες εἰπεῖν μηδὲν νεώτερον ποιεῖν περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἔχουσι Θηβαίων, πρὶν ἂν τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσωσι περὶ αὐτῶν· οὐ γάρ ἡγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἴεν· ἀμα γάρ τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων ὁ πρῶτος ἄγγελος ἔξήει, ὁ δὲ δεύτερος ἄρτι νενικημένων τε καὶ ξυνειλημμένων, καὶ τῶν ὕστερον οὐδὲν ἤδεσσαν. οὕτω δὴ οὐκ εἰδότες οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέστελλον· ὁ δὲ κῆρος ἀφικόμενος ηὗρε τοὺς ἀνδρας διεφθαρμέγους. καὶ μετὰ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι στρατευσάντες ἐς Πλάταιαν σῖτόν τε ἐσήγαγον καὶ φρουρούς ἐγκατέλιπον, τῶν τε ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἔξεκόμισαν.

[*Μετὰ τὰ συμβάντα ἐν Πλάταιαις καὶ τὴν φανερὰν πλέον λύσιν τῶν συνθηκῶν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔτοιμάζονται πρὸς τὸν πόλεμον. Ἄφοσ δὲ παρεσκενάσθησαν καὶ ἐβολιδοσκόπησαν ἐκάτεροι τὰς διαθέσεις τῶν συμμάχων των, οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι εἰσβάλλον τὸ θέρος τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ πολέμου (431) εἰς τὴν Ἀττικήν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ δόποι οὖν τῷ μεταξὺ εἰχον συναθροισθῆ εἰς τὴν πόλιν, ἐγκαταλιπόντες τὴν ὄπαιθον, δὲν ἀντεπεξῆλθον τῇ προτροπῇ τοῦ Περικλέους. Ἔνεκα τούτου οἱ Πελοποννήσιοι, ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν δῆμους τινὰς τῆς Ἀττικῆς, ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.*

Tὸ ἐπόμενον ἔτος (430) οἱ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλον διὰ δευτέραν φοράν, ἀλλ᾽ ἀναγκάζονται νὰ ἀποχωρήσουν ταχέως λόγῳ τοῦ ἐνσκήφαντος εἰς τὰς Ἀθήνας καταστρεπτικοῦ λοιμοῦ.

[*Ἐκ τοῦ φόβου δὲ τούτου τῆς ρόσου τὸ τρίτον ἔτος τοῦ πολέμου (429) δὲν εἰσβάλλον πλέον εἰς τὴν Ἀττικήν, ἀλλ᾽ ἔρχονται κατὰ τῶν συμμάχων τῶν Ἀθηναίων Πλάταιέων].*

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ

(B, 71 - 78)

71. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ἔνυμμαχοι ἐς μὲν τὴν Ἀττικὴν οὐκ ἐσέβαλον, ἐστράτευσαν δὲ ἐπὶ Πλαταιαν· ἥγειτο δὲ Ἀρχίδαμος οὐκέτι Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· καὶ καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δηῶσειν τὴν γῆν· οἱ δὲ Πλαταιῆς εὐθὺς πρέσβεις πέμψαντες παρ' αὐτὸν ἔλεγον τοιαδε· «Ἀρχίδαμε καὶ Λακεδαιμόνιοι, οὐ δίκαια ποιεῖτε οὐδὲ ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων, ὃν ἔστε, ἐς γῆν τὴν Πλαταιῶν στρατεύοντες. Παυσανίας γὰρ ὁ Κλεομβρότου, Λακεδαιμόνιος, ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων μετὰ Ἐλλήνων τῶν ἔθελησαντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης, ἢ παρ' ἡμῖν ἐγένετο, θύσας ἐν τῇ Πλαταιῶν ἀγορᾷ ιερὰ Διὶ ἐλευθερίᾳ καὶ ἔυχαλέσας πάντας τοὺς ἔνυμμαχους ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν τὴν σφετέραν ἔχοντας αὐτονόμους οἰκεῖν, στρατεῦσαι τε μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτοὺς μηδὲ ἐπὶ δουλείᾳ· εἰ δὲ μή, ἀμύνειν τοὺς παρόντας ἔνυμμαχους κατὰ δύναμιν. τάδε μὲν ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν ἀρετῆς ἔνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης, ὑμεῖς δὲ τάναντία δρᾶτε· μετὰ γὰρ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε· μάρτυρας δὲ θεοὺς τοὺς τε ὄρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρώους καὶ ἡμετέρους ἔγχωρίους, λέγομεν ὑμῖν γῆν τὴν Πλαταιίδα μὴ ἀδικεῖν μηδὲ παραβαίνειν τοὺς ὄρκους, εἴπεν δὲ οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε».

72. Τοσαῦτα εἰπόντων τῶν Πλαταιῶν Ἀρχίδαμος ὑπολαβὼν εἶπε· «Δίκαια λέγετε, ὡς ἄνδρες Πλαταιῆς, ἣν ποιῆτε ὅμοια τοῖς λόγοις. καθάπερ γὰρ Παυσανίας ὑμῖν παρέδωκεν, αὐτοὶ τε αὐτονομεῖσθε καὶ τοὺς ἄλλους ἔνελευθεροῦτε, ὅσοι

μετασχόντες τῶν τότε κινδύνων ὑμῖν τε ξυνώμοσαν καὶ εἰσὶ^ν ὑπ' Ἀθηναίοις, παρασκευὴ δὲ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγέ-
νηται αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως, ἡς μάλιστα
μὲν μετασχόντες καὶ αὐτοὶ ἐμψείνατε τοῖς ὄρκοις· εἰ δὲ μή,
ὅπερ καὶ πρότερον ἥδη προυκαλέσάμεθα, ἡσυχίαν ἀγετε νεμό-
μενοι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, καὶ ἔστε μηδὲ μεθ' ἔτέρων, δέχεσθε
δὲ ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδετέρους, καὶ τάδε
ἡμῖν ἀρκέσει». ὁ μὲν Ἀρχιδαμος τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ Πλα-
ταιῶν πρέσβεις ἀκούσαντες ταῦτα ἐσῆλθον ἐς τὴν πόλιν καὶ
τῷ πλήθει τὰ ῥηθέντα κοινώσαντες ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι
ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν, ἀ προκαλεῖται, ἀνευ Ἀθηναίων—
παῖδες γάρ σφῶν καὶ γυναῖκες παρ' ἐκείνοις εἴεν— δεδιέναι
δὲ καὶ περὶ τῇ πάσῃ πόλει μηδὲ ἐκείνων ἀποχωρησάντων Ἀθη-
ναῖοι ἐλθόντες σφίσιν οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἡ Θηβαῖοι, ὡς ἔνορ-
κοι ὤντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι, αὖθις σφῶν τὴν πό-
λιν πειράσωσι καταλαβεῖν· δὲ θαρσύνων αὐτοὺς πρὸς ταῦτα
ἔφη· «Τοιούτους δὲ πόλιν μὲν καὶ οἰκίας ἡμῖν παράδοτε τοῖς Λα-
κεδαιμονίοις καὶ γῆς ὄρους ἀποδεῖξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ
ὑμέτερα καὶ ἄλλο, εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν· αὐτοὶ δὲ
μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε, ἔως ὅν δὲ πόλεμος ἦ. ἐπειδὰν δὲ
παρέλθη, ἀποδώσομεν ὑμῖν, ἀ ὃν παραλάβωμεν. μέχρι δὲ τοῦ-
δε ἔξομεν παρακατατήκην, ἐργαζόμενοι καὶ φορᾶν φέροντες,
ἡ ὃν ὑμῖν μέλλη ἴκανη ἔσεσθαι».

Ποσδν

73. Οἱ δ' ἀκούσαντες ἐσῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν, καὶ
βουλευσάμενοι μετὰ τοῦ πλήθους ἔλεξαν ὅτι βούλονται, ἀ προ-
καλεῖται, Ἀθηναίοις κοινώσαι πρῶτον καί, ἣν πείθωσιν αὐ-
τούς, ποιεῖν ταῦτα. μέχρι δὲ τούτου σπείσασθαι σφίσιν ἐκέ-
λευον καὶ τὴν γῆν μὴ δηοῦν· δὲ ἡμέρας τε ἐσπείσατο, ἐν αἷς
εἰκὸς ἦν κομισθῆναι, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἔτεμνεν· ἐλθόντες δὲ οἱ
Πλαταιῆς πρέσβεις ὡς τούς Ἀθηναίους καὶ βουλευσάμενοι

μετ' αὐτῶν πάκιν ἥλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοι-
άδε: «οὗτ' ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ, ὃ ἄνδρες Πλαταιῆς, ἀφ' οὗ
ξύμμαχοι ἐγενόμεθα, Ἀθηναῖοι φασιν ἐν οὐδενὶ ὑμᾶς προέ-
σθαι ἀδικουμένους οὔτε νῦν περιόψεσθαι, βοηθήσειν δὲ κατὰ
δύναμιν. ἐπισκήπτουσί τε ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων, οὓς οἱ πατέ-
ρες ὅμοσαν, μηδὲν γεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν».

~~74.~~ Τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων οἱ Πλαταιῆς
ἔβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόνται, ἀλλ' ἀνέγεσθαι καὶ
γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, δρῶντας καὶ ἄλλο πάσχοντας, ὃ τι ἀν
ξυμβαίνῃ· ἔξελθεῖν τε μηδένα ἔτι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπο-
κοίνωσθαι ὅτι ἀδύνατα σφίσι ποιεῖν ἐστιν, ἢ Λακεδαιμόνιοι
προκαλοῦνται. ὡς δὲ ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον μὲν
ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἥρωών τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδα-
μος ὁ βασιλεὺς κατέστη λέγων ὕδε· «Θεοὶ δοι γῆν τὴν Πλα-
ταιίδα ἔχετε καὶ ἥρωες, ξυνίστορές ἐστε ὅτι οὔτε τὴν ἀρχὴν
ἀδίκως, ἐκλιπόντων δὲ (τῶνδε προτέρων τὸ ξυνώμοτον,) ἐπὶ
γῆν τὴνδε ἥλθομεν, ἐν ᾧ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μή-
δων ἐκράτησαν καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι
τοῖς "Ελλησιν, οὔτε νῦν, ἣν τι ποιῶμεν, ἀδικήσομεν" προκα-
λεσάμενοι γάρ πολλὰ καὶ εἰκότα οὐ τυγχάνομεν! ξυγγράμμονες
δὲ ἐστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέ-
ροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν (τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως)».

~~75.~~ Τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρα-
τόν· καὶ πρῶτον μὲν περιεσταύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν,
ἀ ἔκοψαν, τοῦ μηδένα ἐπεξιέναι, ἔπειτα χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν
πόλιν, ἐλπίζοντες ταχίστην τὴν αἴρεσιν ἔσεσθαι, αὐτῶν στρα-
τεύματος τοσούτου ἐργαζομένου. Ξύλα μὲν οὖν τέμνοντες ἐκ
τοῦ Κιθαιρῶνος παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν, φορμηδὸν ἀντὶ^{τοίχων} τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. ἐφό-

ρουν δὲ ὅλην ἐς αὐτὸν καὶ λίθους καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἡμέρας δὲ ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὑπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι. Δακεδαιμονίων τε οἱ ξεναγοὶ ἐκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἡνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. οἱ δὲ Πλαταιῆς ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἔσαυτῷ τείχει, ἢ προσεχοῦτο, ἐσφωκοδόμουν ἐς αὐτὸν πλίνθους ἐκ τῶν ἐγγύς οἰκιῶν καθαιροῦντες· ξύνδεσμος δ' ἦν αὐτοῖς τὰ ξύλα, τοῦ μὴ ὑψηλὸν γιγνόμενον ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα, καὶ προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι. ἤρετο δὲ τὸ ὄψος τοῦ τείχους μέγα καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανήει αὐτῷ. καὶ οἱ Πλαταιῆς τοιόνδε τι ἐπινοοῦσι· διελόντες τοῦ τείχους, ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα, ἐσεφόρουν τὴν γῆν.

76. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι αἰσθόμενοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλλον ἐς τὸ διηρημένον, ὅπως μὴ διαχεύμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο. οἱ δὲ ταύτη ἀποκληρόμενοι τοῦτο μὲν ἐπέσχον, ὑπόνομον δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὁρύξαντες καὶ ξυντεκμηράμενοι ὑπὸ τὸ χῶμα ὑφεῖλον αῦθις παρὰ σφᾶς τὸν χοῦν καὶ ἐλάνθανον ἐπὶ πολὺ τοὺς ἔξω ὥστε ἐπιβάλλοντας ἥσσον ἀνύτειν ὑπαγομένου αὐτοῖς κατώθεν τοῦ χώματος καὶ ιζάνοντος αἱεὶ ἐπὶ τὸ κενούμενον· δεδιότες δὲ μὴ οὐδὲ οὕτω δύνωνται ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηῦρον τόδε· τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι τὸ κατὰ τὸ χῶμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν αὐτοῦ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους ἐκ τοῦ ἐντὸς μηνοειδὲς ἐς τὴν πόλιν ἐσφωκοδόμουν, ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἀλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι, καὶ δέοι τοὺς ἐναντίους αῦθις πρὸς αὐτὸν χοῦν, καὶ προχωροῦντες ἔσω

διπλάσιόν τε πόνον ἔχειν καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ μᾶλλον γίγνεσθαι. ἅμα δὲ τῇ χώσει καὶ μηχανὰς προσῆγον οἱ Πελοποννήσιοι τῇ πόλει, μίαν μέν, ἡ τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος κατὰ τὸ χῶμα προσαχθεῖσα ἐπὶ μέγα τε κατέσεισε καὶ τοὺς Πλαταιᾶς ἐφόβησεν, ἄλλας δὲ ἄλλη τοῦ τείχους, ἃς βρόχους τε περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς, καὶ δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας, δόποτε προσπεσεῖσθαι πῃ μέλλοι· ἡ μηχανὴ, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἀλύσεσι καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες, ἡ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς.

77. Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Πελοποννήσιοι, ὡς αἱ τε μηχαναὶ οὐδὲν ὀφέλουν καὶ τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο, νομίσαντες ἀπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὴν περιτείχισιν παρεσκευάζοντο. πρότερον δὲ πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσαι, εἰ δύναιντο, πνεύματος γενομένου ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν οὖσαν οὐ μεγάλην πᾶσαν γάρ δὴ ιδέαν ἐπενόουν, εἰ πως σφίσιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθείη. φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ τείχους καὶ τῆς προσγώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν, ἐμβαλόντες δὲ πῦρ ἔνν θείω καὶ πίστη ἥψαν τὴν ὕλην. καὶ ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, ὅσην οὐδεὶς πω ἔξ γε ἐκεῖνον τὸν χρόνον χειροποίητον εἶδεν· ἥδη γάρ ἐν ὅρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπὸ ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταύτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. τοῦτο δὲ μέγα τε ἦν καὶ τοὺς Πλαταιᾶς τάλλα διαφυγόντας ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι· ἐντὸς γάρ πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελά-

σαι, πνεῦμά τε εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, ὅπερ καὶ ἥλπιζον οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἀν διέφυγον· νῦν δὲ καὶ τόδε λέγεται ξυμβῆναι, ὅδωρ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας σβέσαι τὴν φλόγα καὶ οὕτω παυθῆναι τὸν κίνδυνον.

X

78. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον, μέρος μέν τι καταλιπόντες τοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφέντες, περιετείχιζον τὴν πόλιν κύκλῳ διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον· τάφρος δὲ ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν, ἐξ ἣς ἐπλινθεύσαντο. καὶ ἐπειδὴ πᾶν ἔξειργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, καταλιπόντες φυλακὰς τοῦ ἡμίσεος τείχους — τὸ δὲ ἡμισυ Βοιωτοὶ ἐφύλασσον — ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. Πλαταιῆς δὲ παῖδας μὲν καὶ γυναικας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἀχρεῖον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας, αὐτοὶ δὲ ἐπολιορκοῦντο ἐγκαταλειπμένοι τετρακόσιοι, Ἀθηναίων δὲ ὅγδοήκοντα, γυναικες δὲ δέκα καὶ ἑκατὸν σιτοποιοί. τοσοῦτοι ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ὅτε ἐς τὴν πολιορκίαν καθίσταντο, καὶ ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει οὔτε δοῦλος οὔτ' ἐλεύθερος. τοιαύτη μὲν ἡ Πλαταιῶν πολιορκία κατεσκευάσθη.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΕΞΩΔΟΣ

429

(Γ, 20 - 24)

20. Τοῦ δ' αὐτοῦ χειμῶνος οἱ Πλαταιῆς — ἔτι γάρ ἐπολιορκοῦντο ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων καὶ Βοιωτῶν — ἐπειδὴ τῷ τε σίτῳ ἐπιλείποντι ἐπιέζοντο καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν οὐδεμία ἐλπὶς ἦν τιμωρίας οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοὶ τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἦν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσγγησαμένων τὴν πεῖραν

αύτοῖς Θεαινέτου τε τοῦ Τολμίδου, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὐπομπίδου τοῦ Δαῖμάχου, δὲς καὶ ἐστρατήγει ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως τὸν κίνδυνον μέγαν ἥγησάμενοι, ἐς δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταὶ τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων· ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, ἦ δὲ τείχος πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τείχος αὐτῶν. ἥριθμοῦντο δὲ πολλοὶ ἀμα τὰς ἐπιβολὰς καὶ ἔμελον οἱ μὲν τινες ἀμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἀλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες καὶ ἀμα οὐ πολὺ ἀπέχοντος, ἀλλὰ ὅδιώς καθορωμένου ἐς δ ἐβούλοντο τοῦ τείχους. τὴν μὲν οὖν ξυμμέτρησιν τῶν κλιμάκων οὕτως ἔλαβον ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.

21. Τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει· εἶχε μὲν δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν καὶ εἰ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι, διεῖχον δὲ οἱ περιβολοὶ ἑκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. τὸ οὖν μεταξὺ τοῦτο, οἱ ἑκαίδεκα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανευμημένα ὠκοδόμητο, καὶ ἦν ξυνοχὴ ὥστε ἐν φαίνεσθαι τείχος παχὺν ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἴσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἐς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω, ὥστε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν. τὰς οὖν νύκτας, ὁπότε χειμῶν εἴη νοτερός, τὰς μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων, ὃντων δι' ὀλίγου καὶ ἄνωθεν στεγανῶν, τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο· τὸ μὲν οὖν τείχος, ὡς περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιῆς, τοιοῦτον ἦν.

22. Οἱ δέ, ἐπειδὴ παρεσκεύαστο αύτοῖς, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἀμ' ἀσέληνον ἐξῆσαν. ἥγουντο

δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἡσαν. καὶ πρῶτον μὲν τὴν τά-
φρον διέβησαν, ἣ περιεῖχεν αὐτούς, ἔπειτα προσέμειξαν τῷ τεί-
χει τῶν πολεμίων λαθόντες τοὺς φύλακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν
μὲν οὐ προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ δὲ τῷ ἐκ τοῦ προσιέναι αὐ-
τοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου οὐ κατακουσάντων ἥμα δὲ
καὶ διέχοντες πολὺ ἡσαν, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς
ἄλληλα αἰσθησιν παρέχοι. ἡσαν δὲ εὔσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει
καὶ τὸν ἀριστερὸν μόνον πόδα ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἔνεκα
τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κατὰ οὖν μεταπύργιον προσέμισγον πρὸς
τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες δτι ἐρῆμοι εἰσι, πρῶτον μὲν οἱ τὰς κλί-
μακας φέροντες καὶ προσέθεσαν· ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξύ-
φιδίω καὶ θώρακι ἀνέβαινον, ὃν ἡγεῖτο Ἀμμέας ὁ Κοροίβου
καὶ πρῶτος ἀνέβη, μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι. ἔξ ἐφ' ἐκάτερον
τῶν πύργων ἀνέβαινον· ἔπειτα ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τούτους ξύ-
δορατίοις ἔχώρουν, οἵς ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον,
ὅπως ἐκεῖνοι ῥᾶσιν προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν, δπότε
πρὸς τοῖς πολεμίοις εἰεν· ὡς δὲ ἀνω πλείους ἐγένοντο, ἥσθον-
το οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες· κατέβαλε γάρ τις τῶν Πλα-
ταιῶν ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τὸν ἐπάλξεων κεραμίδα, ἣ πε-
σοῦσα δοῦπον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοή ἦν, τὸ δὲ στρατόπεδον
ἐπὶ τὸ τείχος ὥρμησεν· οὐ γάρ ἥδει δτι ἦν τὸ δεινὸν σκοτει-
νῆς νυκτὸς καὶ χειμῶνος ὄντος καὶ ἥμα οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν
Πλαταιῶν ὑπολειμμένοι ἔξελθόντες προσέβαλλον τῷ τείχει
τῶν Πελοποννησίων ἐκ τούμπαλιν ἢ οἱ ἀνδρες αὐτῶν ὑπερ-
έβαινον, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτούς τὸν νοῦν ἔχοιεν. ἐθορυβοῦν-
το μὲν οὖν κατὰ χώραν μένοντες, βοηθεῖν δὲ οὐδεὶς ἐτόλμα
ἐκ τῆς ἕαυτῶν φυλακῆς ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ ἡσαν εἰκάσαι τὸ γι-
γνόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἵς ἐτέτακτο παραβοη-
θεῖν, εἴ τι δέοι, ἔχώρουν ἔξωθεν τοῦ τείχους πρὸς τὴν βοήν,
φρυκτοί τε ἥροντο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. παρανισχον δὲ καὶ
οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτούς πολ-

λοὺς πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἢ καὶ μὴ βοηθοῖεν, ἀλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ δύ, πρὸν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύγοιεν καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο.

23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιῶν ἐν τούτῳ, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀνεβεβήκεσαν καὶ τοῦ πύργου ἐκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκερατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων ἐνστάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν, καὶ κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους οἱ μὲν ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἀνωθεν εἴργον βάλλοντες, οἱ δ' ἐν τούτῳ οἱ πλείους πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἄμα καὶ τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες διὰ τοῦ μεταπυργίου ὑπερέβαινον. ὁ δὲ διακομιζόμενος αἰεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἡκόντιζον, εἴ τις παραβοηθῶν παρὰ τὸ χεῖλος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως. ἐπεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον, καὶ ἐν τούτῳ οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν οὖν Πλαταιῆς ἐκένους ἔώρων μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους ἐστῶτες ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, καὶ ἐτόξευόν τε καὶ ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά, αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφανεῖ ὅντες ἥσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο, ὡστέ φθάνουσι τῶν Πλαταιῶν καὶ οἱ ὕστατοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως· κρύσταλλός τε γάρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὡστ' ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον καὶ ἡ νῦξ τοιούτῳ ἀνέμῳ ὑπονιφομένη πολὺ τὸ ὕδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποιήκει, ὃ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν· ἐγένετο δὲ καὶ ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

34. Ὁρμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς ἔχώρουν ἀθρόοι τὴν ἐς Θήβας φέρουσαν ὁδὸν ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον, νομίζοντες ἥκιστ' ἀν σφᾶς ταύτην αὐτοὺς ὑποτοπῆσαι τραπέσθαι τὴν ἐς τοὺς πολεμίους. καὶ ἄμα ἑώρων τοὺς Πελοποννησίους τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυδὸς κεφαλὰς τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν μετὰ λαμπάδων διώκοντας· καὶ ἐπὶ μὲν ἐξ ἣ ἐπτὰ σταδίους οἱ Πλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἔχώρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες ἥσαν τὴν πρὸς τὸ ὅρος φέρουσαν ὁδὸν ἐς Ἑρύθρας καὶ Τσιάς, καὶ λαβόμενοι τῶν ὄρῶν διαφεύγουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν, οἱ ἀπετράποντο ἐς τὴν πόλιν πρὸς τὸν ὑπερβαίνειν, εἰς δ' ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλήφθη. οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο τῆς βοηθείας παυσάμενοι· οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς τῶν μὲν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν, τῶν δὲ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι, κήρυκα ἐκπέμψαντες, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς, μαθόντες δὲ τὸ ἀληθὲς ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιῶν ἀνδρες οὔτως ὑπερβάντες ἐσώθησαν.

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 52)

52. Υπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ θέρους τούτου καὶ αἱ Πλαταιῆς οὐκέτι ἔχοντες σῖτον οὐδὲ δυνάμενοι πολιορκεῖσθαι ξυνέβησαν τοῖς Πελοποννήσιοις τοιῷδε τρόπῳ. προσέβαλον αὐτῶν τῷ τείχει, οἱ δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀμύνεσθαι. γνοὺς δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν βίᾳ μὲν οὐκ ἐβούλετο ἐλεῖν — εἰρημένον γάρ ἦν αὐτῷ ἐκ Λακεδαιμονος, ὅπως, εἰ σπονδαὶ γίγνοιντό ποτε πρὸς Ἀθηναίους καὶ ξυγχωροῖεν ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἐκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ

δίκρω = συζητήσιμο, περιεχόμενο
πλάταια = συζητήσιμη
ανάδοτος εἴη ή Πλάταια ως αὐτῶν ἑκόντων προσχωρησάν-
των — προσπέμπει δὲ αὐτοῖς κήρυκα λέγοντα, εἰ βούλονται
παραδοῦναι τὴν πόλιν ἑκόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ δικα-
σταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι, τούς τε ἀδίκους κολάσειν, παρὰ δί-
κην δὲ οὐδένα. τοσαῦτα μὲν ὁ κῆρυξ εἶπεν· οἱ δὲ — ἡσαν γάρ
ἡδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ — παρέδοσαν τὴν πόλιν· καὶ τοὺς
Πλαταιᾶς ἔτρεφον οἱ Πελοποννήσιοι ἡμέρας τινάς, ἐν ὅσῳ
οἱ ἐκ τῆς Λακεδαιμονίους δικασταί, πέντε ἄνδρες, ἀφίκοντο. ἐλ-
θόντων δὲ αὐτῶν κατηγορία μὲν οὐδεμίᾳ προυτέθη, ἡρώτων
δὲ αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον, εἴ τι Λακεδαιμο-
νίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγα-
θὸν εἰργασμένοι εἰσίν. οἱ δὲ ἔλεγον αἰτησάμενοι μακροτέρα
εἶπεν καὶ προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχόν τε τὸν
Ἀσωπολάου καὶ Λάκωνα τὸν Ἀειμνήστου, πρόξενον ὅντα
Λακεδαιμονίων· καὶ ἐπειθόντες ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ

(Γ, 53 - 59)

53. «Τὴν μὲν παράδοσιν τῆς πόλεως, ὡς Λακεδαιμόνιοι,
πιστεύσαντες ὑμῖν ἐποιησάμεθα, οὐ τοιάνδε δίκην οἱόμενοι
ὑφέξειν, νομιμωτέραν δέ τινα ἔσεσθαι, καὶ ἐν δικασταῖς οὐκ
ἐν ἄλλοις δεξάμενοι, ὥσπερ καὶ ἐσμέν, γενέσθαι ἡ ὑμῖν, ἡγού-
μενοι τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι· νῦν δὲ φοβούμεθα, μὴ
ἀμφοτέρων ἀμαρτήκαμεν· τόν τε γάρ ἀγῶνα περὶ τῶν
δεινοτάτων εἴναι εἰκότως ὑποπτεύομεν καὶ ὑμᾶς μὴ οὐ κοινοὶ
ἀποβῆτε, τεκμαρόμενοι προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγε-
νημένης, ἡ χρὴ ἀντειπεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ λόγον ἡτησάμεθα, τό τε
ἐπερώτημα βραχὺ ὅν, ὃ τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία
γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. πανταχόθεν δὲ ἀποροι
καθεστῶτες ἀναγκαζόμεθα καὶ ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἴναι εἰ-

πόντας τι κινδυνεύειν· καὶ γὰρ ὁ μὴ ρήθεις λόγος τοῖς ὅδῷ ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἀν ἦν. χαλεπῶς δὲ ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ ἀγνῶτες μὲν γὰρ ὄντες ἄλλήλων ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια, ὃν ἀπειροὶ ἦτε, ὡφελούμεθ' ἀν· νῦν δὲ πρὸς εἰδότας πάντα λελέξεται, καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἄλλα μὴ ἄλλοις χάριν φέροντες ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα».

* 54. «Παρεχόμενοι δὲ ὅμως ἀ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἐς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἄλλους "Ελληνας, τῶν εὗ δεδραμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα καὶ πείθειν πειρασόμεθα" φαμὲν γὰρ πρὸς τὸ ἐρώτημα τὸ βραχύ, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἀγαθὸν πεποιήκαμεν, εἰ μὲν ὡς πολεμίους ἐρωτᾶτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς, μὴ εὗ παθόντας, φίλους δὲ νομίζοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς μῆτρας ἐπιστρατεύσαντας· τὰ δ' ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα, τὴν μὲν οὐ λύσαντες νῦν πρότεροι, τῷ δὲ ξυνεπιθέμενοι· τότε ἐς ἐλευθερίαν τῆς Ελλάδος μόνοι Βοιωτῶν· καὶ γὰρ ἡ πειρῶται τε ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, μάχῃ τε τῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῇ γενομένῃ παρεγενόμεθα ὑμῖν τε καὶ Παυσανίᾳ· εἴ τέ τι ἄλλο κατ' ἔκεινον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς "Ελλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. καὶ ὑμῖν, ὡς Λακεδαιμόνιοι, ίδιᾳ ὅτεπερ δὴ μέγιστος φόβος περιέστη τὴν Σπάρτην μετὰ τὸν σεισμὸν τῶν ἐς Ἰθώμην Εἰλώτων ἀποστάντων, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν· ὃν οὐκ είκός ἀμνημονεῖν».

55. «Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι, πολέμιοι δὲ ἐγενόμεθα ὕστερον, ὑμεῖς δὲ αἴτιοι· δεομένων γὰρ ξυμμαχίας, ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο, ὑμεῖς ἀπε-

ώσασθε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς
όντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων. ἐν μέντοι τῷ πολέμῳ οὐ-
δὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὕτε ἐπάθετε οὕτε ἐμελλόσατε.
εἰ δ' ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἡθελήσαμεν ὑμῶν κελευσάν-
των, οὐκ ἡδικοῦμεν~~καὶ~~ καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντίᾳ
Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε, καὶ προδοῦναι αὐτοὺς οὐκέτι
ἥν καλόν, ἄλλως τε καὶ οὓς εὗ παθών τις καὶ αὐτὸς δεόμενος
προσηγγάγετο ξυμμάχους καὶ πολιτείας μετέλαβεν, ιέναι δὲ ἐς
τὰ παραγγελόμενα εἰκὸς ἥν προθύμως· ἀ δὲ ἐκάτεροι ἐξηγεῖ-
σθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἐπόμενοι αἴτιοι, εἰ τι μὴ καλῶς
ἔδρατο, ἀλλ' οἱ ἀγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα». *

156. «Θηβαῖοι δὲ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἡδίκησαν, τὸ
δὲ τελευταῖον αὐτοὶ ξύνιστε, δι' ὅπερ καὶ τάδε πάσχομεν· πό-
λιν γὰρ αὐτοὺς τὴν ἡμετέραν καταλαμβάνοντας ἐν σπονδαῖς
καὶ προσέτι ιερομηνίᾳ δρθῶς τε ἐτιμωρησάμεθα κατὰ τὸν
πᾶσι νόμον καθεστῶτα, τὸν ἐπιόντα πολέμιον ὅσιον εἶναι ἀμύ-
νεσθαι, καὶ νῦν οὐκ ἀν εἰκότως δι' αὐτοὺς βλαπτοίμεθα. εἰ γὰρ
τῷ αὐτίκα χρησίμῳ ὑμῶν τε καὶ ἐκείνων πολεμίῳ τὸ δίκαιον
λήψεσθε, τοῦ μὲν δρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες,
τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. καίτοι, εἰ νῦν ὑμῖν ὀφέ-
λιμοι δοκοῦσιν εἶναι, πολὺ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι "Ελληνες
μᾶλλον τότε, ὅτε ἐν μείζονι κινδύνῳ ἦτε, νῦν μὲν γὰρ ἐτέροις
ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεῖνοί, ^{τούτοις} ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ ^{κατεύθυντο} ὅτε πᾶσι δου-
λείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος, ^{τούτοις} μετ αὐτοῦ ἡσαν. καὶ δίκαιον
ἡμῶν τῆς νῦν ἀμαρτίας εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι, ἀντιθεῖναι τὴν
τότε προθυμίαν, καὶ μείζω τε πρὸς ἐλάσσω εὑρήσετε καὶ ἐν
καιροῖς, οἵτινι σπάνιον ἦν τῶν Ἐλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου
δυνάμει ἀντιτάξεσθαι, ἐπηγοῦντό τε μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμ-
φορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, ἐθέλοντες
δὲ τολμᾶν μετὰ κινδύνων τὰ βέλτιστα. ὃν ἡμεῖς γενόμενοι

καὶ τιμηθέντες ἐς τὰ πρῶτα νῦν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς δέδιμεν μὴ διαφθαρῷμεν, Ἀθηναίους ἐλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. καίτοι χρὴ ταῦτα περὶ τῶν αὐτῶν ὅμοιώς φαίνεσθαι γιγνώσκοντας καὶ τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσαι, ἢ τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς ὅταν αἱεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχουσι καὶ τὸ παραυτίκα που ὑμῖν ὠφέλιμον καθιστῆται».

57. «Προσσκέψασθέ τε ὅτι νῦν μὲν παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε· εἰ δὲ περὶ ἡμῶν γνώσεσθε μὴ τὰ εἰκότα—οὐ γάρ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ’ ἡμῶν μεμπτῶν,—, δρᾶτε, ὅπως μὴ οὐκ ἀποδέξωνται ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρὶ αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας ἀπρεπές τι ἐπιγνῶνται, οὐδὲ πρὸς ιεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὑργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι. δεινὸν δὲ δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι καὶ τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι’ ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ καὶ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικεσίᾳ διὰ Θηβαίους ἔξαλεῖψαι. ἐς τοῦτο γάρ δὴ ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν, οἵτινες Μήδων τε κρατησάντων ἀπωλλύμεθα καὶ νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα καὶ δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μέν, τὴν πόλιν εἰ μὴ παρέδομεν, λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου δίκηη κρίνεσθαι. καὶ περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς, οἵ παρὰ δύναμιν πρόθυμοι ἐς τοὺς Ἑλληνας, ἐρῆμοι καὶ ἀτιμώρητοι· καὶ οὕτι τῶν τότε ξυμμάχων ὠφελεῖ οὐδείς, ὑμεῖς τε, ὡς Λακεδαιμόνιοι, ἢ μόνη ἐλπίς, δέδιμεν, μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε».

58. «Καίτοι ἀξιοῦμέν γε καὶ θεῶν ἔνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἑλληνας καμφῆναι ὑμᾶς καὶ μεταγνῶναι, εἴ τι ὑπὸ Θηβαίων ἐπείσθητε, τὴν τε δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι αὐτοὺς μὴ κτείνειν, οὓς μὴ ὑμῖν

πρέπει, σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν, καὶ μὴ ἡδονὴν δόντας ἄλλοις κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν· βραχὺ γάρ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. οὐκ ἔχθροις γάρ ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. ὥστε καὶ τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες ὅσια ἀν δικάζοιτε καὶ προνοοῦντες ὅτι ἑκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους— ὁ δὲ νόμος τοῖς "Ελλησι μὴ κτείνειν τούτους,—, ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διὰ παντός ἀποβλέψατε γάρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων Θήκας, οὓς ἀποθανόντας ὑπὸ Μήδων καὶ ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις, ὅσα τε ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, εὖνοι μὲν ἐκ φιλίας χώρας, ξύμμαχοι δὲ διμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. ὃν ὑμεῖς τούναντίον ἀν δράσαιτε μὴ δρθῶς γνόντες. σκέψασθέ τε· Παυσανίας μὲν γάρ ἔθαπτεν αὐτοὺς νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις· ὑμεῖς δὲ εἰ κτενεῖτε ἡμᾶς καὶ χώραν τὴν Πλαταιΐδα Θηβαΐδα ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ τε καὶ παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους καὶ ξυγγενεῖς ἀτίμους γερῶν, ὃν νῦν ἵσχουσι, καταλείψετε; πρὸς δὲ καὶ γῆν, ἐν ᾧ ἡ λίευθερώθησαν οἱ "Ελληνες, δουλώσετε, ιερά τε θεῶν, οἵτις εὐξάμενοι Μήδων ἐκράτησαν, ἐρημοῦτε καὶ θυσίας τὰς πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε ». x

59. « Οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, ὃ Λακεδαιμόνιοι, τάδε, οὔτε ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους ἀμαρτάνειν οὔτε ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἄλλοτρίας ἔνεκα ἔχθρας μὴ αὐτοὺς ἀδικηθέντας διαφθεῖραι, φείσασθαι δὲ καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτω σώφρονι λαβόντας, μὴ ὃν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανοοῦντας, ἀλλ' οἵτις τε ἀν ὅντες

πάθοιμεν καὶ ὡς ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, φτινί ποτ' ἀν καὶ ἀναξίω ξυμπέσοι· ἡμεῖς τε, ὡς πρέπον ἡμῖν καὶ ὡς ἡ χρεία προσήγει, αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοῶμενοι, πεῖσαι τάδε, προφερόμενοί θ' ὄρκους, οὓς οἱ πατέρες ὑμῶν ὅμοισαν, μὴ ἀμνημονεῖν ἵκεται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκυριότας μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις μηδὲ τοῖς ἔχθιστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι, ἡμέρας τε ἀναμιμήσκομεν ἐκείνης, ἢ τὰ λαμπρότατα μετ' αὐτῶν πράξαντες, νῦν ἐν τῇδε τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν. Φόπερ δὲ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὥδε ἔχουσι, λόγου τελευτᾶν, διότι καὶ τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγὺς μετ' αὐτοῦ, παυόμενοι λέγομεν ἥδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν—εἰλόμεθα γὰρ ἀν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ δλέθρῳ, λιμῷ τελευτῆσαι—, ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν—καὶ δίκαιοιν, εἰ μὴ πείθομεν, ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἐλέσθαι—, ἐπισκήπτομέν τε ἄμα μή, Πλαταιῆς ὄντες, οἱ προθυμότατοι περὶ τοὺς "Ἑλληνας γενόμενοι, Θηβαίοις τοῖς ἡμῖν ἔχθιστοις ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν καὶ τῆς ὑμετέρας πίστεως, ἵκεται ὄντες, Ὡλακεδαιμόνιοι, παραδοθῆναι, γενέσθαι δὲ σωτῆρας ἡμῶν καὶ μὴ τοὺς ἄλλους "Ἑλληνας ἐλευθεροῦντας ἡμᾶς διολέσαι».

60. Τοιαῦτα μὲν οἱ Πλαταιῆς εἶπον· οἱ δὲ Θηβαῖοι δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μὴ οἱ Λακεδαιμόνιοί τι ἐνδῶσι, προσελθόντες ἔφασαν καὶ αὐτοὶ βούλεσθαι εἰπεῖν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνοις παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. ὡς δ' ἐκέλευσαν, ἔλεγον τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΘΗΒΑΙΩΝ

(Γ, 61 - 67)

61. «Τοὺς μὲν λόγους ούκ ἀν ἡτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ οὗτοι βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο καὶ μὴ ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι κατηγορίαν ἐποιήσαντο καὶ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ ἡτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν καὶ ἔπαινον, ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο. νῦν δὲ πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακίᾳ ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα, τὸ δ' ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες κρίνητε.

'Ημεῖς δὲ αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα τὸ πρῶτον, ὅτι ἡμῶν κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας καὶ ἄλλαχωρία μετ' αὐτῆς, ἀξυμμείκτους ἀνθρώπους ἔξελάσαντες ἔσχομεν, ούκ ἡξίουν οὗτοι, ὥσπερ ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι οὐφ' ἡμῶν, ἔξω δὲ τῶν ἄλλων Βοιωτῶν παραβαίνοντες τὰ πάτρια, ἐπειδὴ προσηναγκάζοντο, προσεχώρησαν πρὸς Ἀθηναίους καὶ μετ' αὐτῶν πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἀνθ' ὃν καὶ ἀντέπασχον ».

62. «Ἐπειδὴ δὲ καὶ διάρθρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, φασὶ μόνοι Βοιωτῶν οὐ μηδίσαι, καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὶ τε ἀγάλλονται καὶ ἡμᾶς λοιδοροῦσιν. ἡμεῖς δὲ μηδίσαι μὲν αὐτοὺς οὐ φαμέν, διότι οὐδ' Ἀθηναίους, τῇ μέντοι αὐτῇ ἰδέᾳ ὕστερον ἴόντων Ἀθηναίων ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. καίτοι σκέψασθε ἐν οἴω εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἐπραξαν. ἡμῖν μὲν γάρ ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον πολιτεύουσα οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. ὅπερ δέ ἐστι νόμοις μὲν καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον, ἐγγυτάτῳ δὲ τυράννου, δυναστείᾳ ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ

πράγματα. καὶ οὗτοι ιδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν, εἰ τὰ τοῦ Μήδου κρατήσειε, κατέχοντες ἵσχυ τὸ πλῆθος ἐπηγάγοντο αὐτόν· καὶ ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἔαυτῆς τοῦτ' ἐπραξεν, οὐδὲ ἀξιον αὐτῇ ὀνειδίσαι, ὅν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. ἐπειδὴ γοῦν ὃ τε Μῆδος ἀπῆλθε καὶ τοὺς νόμους ἔλαβε, σκέψασθαι χρή, Ἐθηναίων ὕστερων ἐπιόντων τὴν τε ἄλλην Ἐλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ὑφ' αὐτοῖς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ στάσιν ἥδη ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλά, οἱ μαχόμενοι ἐν Κορωνείᾳ καὶ νικήσαντες αὐτοὺς ἡλευθερώσαμεν τὴν Βοιωτίαν καὶ τοὺς ἄλλους νῦν προθύμως ξυνελευθεροῦμεν, ἵππους τε παρέχοντες καὶ παρασκευήν, ὅσην οὐκ ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. καὶ τὰ μὲν ἐς τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα».

63. «Ως δὲ ὑμεῖς μᾶλλόν τε ἡδικήκατε τοὺς Ἐλληνας καὶ ἀξιώτεροί ἔστε πάσης ζημίας, πειρασόμεθα ἀποφαίνειν. ἐγένεσθε ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ, ὡς φατέ, Ἐθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολεῖται. οὐκοῦν χρῆν τὰ πρὸς ἡμᾶς μόνον ὑμᾶς ἐπάγεσθαι αὐτούς καὶ μὴ ξυνεπιέναι μετ' αὐτῶν ἄλλοις, ὑπάρχον γε ὑμῖν, εἴ τι καὶ ἀκοντες προσήγεσθε ὅπ' Ἐθηναίων, τῆς τῶν Λακεδαιμονίων τῶνδε ἥδη ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίας γεγενημένης, ἦν αὐτοὶ μάλιστα προβάλλεσθε· ἵκανη γάρ ἦν ἡμᾶς τε ὑμῶν ἀποτρέπειν καί, τὸ μέγιστον, ἀδεῶς παρέχειν βουλεύεσθαι. ἀλλ' ἔκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι εἶλεσθε μᾶλλον τὰ Ἐθηναίων, καὶ λέγετε ὡς αἰσχρὸν ἦν προδοῦναι τοὺς εὐεργέτας πολὺ δέ γε αἰσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἐλληνας καταπροδοῦναι, οἵτις ξυνωμόσατε, ἢ Ἐθηναίους μόνους, τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἐλλάδα, τοὺς δὲ ἐλευθεροῦντας. καὶ οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην· ὑμεῖς μὲν γάρ ἀδικούμενοι αὐτούς, ὡς φατέ, ἐπη-

γάγεσθε, τοῖς δὲ ἀδικοῦσιν ἄλλους ξυνεργοὶ κατέστητε. καίτοι τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας ».

64. «Δῆλόν τε ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἐλλήνων ἔνεκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ’ ὅτι οὐδὲ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς δὲ τοῖς μὲν ταῦτα βουλόμενοι ποιεῖν, τοῖς δὲ τάναντία. καὶ νῦν ἀξιοῦτε, ἀφ’ ὧν δι’ ἐτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί, ἀπὸ τούτων ὡφελεῖσθαι. ἀλλ’ οὐκ εἰκός· ὥσπερ δὲ Ἀθηναίους εἴλεσθε, τούτοις ξυναγωνίζεσθε, καὶ μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν ὡς χρὴ ἀπ’ αὐτῆς νῦν σφόζεσθαι. ἀπελίπετε γάρ αὐτὴν καὶ παραβάντες ξυγκατεδουλοῦσθε μᾶλλον Αἰγινήτας καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ξυνομοσάντων ἢ διεκωλύετε, καὶ ταῦτα οὕτε ἀκοντες ἔχοντές τε τοὺς νόμους, οὕσπερ μέχρι τοῦ δεῦρο, καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὥσπερ ἡμᾶς. τὴν τελευταίαν τε πρὶν περιτειχίζεσθαι πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν, ὥστε μηδετέροις ἀμύνειν, οὐκ ἐδέχεσθε. τίνες ἂν οὖν ὑμῶν δικαιότερον πᾶσι τοῖς "Ἐλλησι μισοῦντο, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προύθεσθε; καὶ ἡ μέν ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε, ὡς φατέ, οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε, ἡ δὲ ἡ φύσις αἱεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγηθη ἐς τὸ ἀληθές· μετὰ γάρ Ἀθηναίων ἀδικον ὅδὸν ἴοντων ἐχωρήσατε. τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἔκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ἀποφαίνομεν».

65. «Α δὲ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι—παρανόμως γάρ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν σπονδαῖς καὶ ἱερομηνίᾳ ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν—, οὐ νομίζομεν οὐδὲ ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον ἀμαρτεῖν. εἰ μὲν γάρ ἡμεῖς αὐτοὶ πρός τε τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐμαχόμεθα καὶ τὴν γῆν ἐδηγοῦμεν ὡς πολέμιοι, ἀδικοῦμεν. εἰ δὲ ἀνδρες

ύμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, βουλόμενοι τῆς μὲν ἔξω ξυμμαχίας ὑμᾶς παῦσαι, ἐς δὲ τὰ κοινὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια καταστῆσαι, ἐπεκαλέσαντο ἐκόντες, τί ἀδικοῦμεν; οἱ γὰρ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἐπομένων. ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι, ὡς ἡμεῖς κρίνομεν, οὔτε ἡμεῖς πολιτεῖται δὲ ὅντες ὥσπερ ὑμεῖς καὶ πλείω παραβαλλόμενοι, τὸ ἔκατῶν τεῖχος ἀγοίξαντες καὶ ἐς τὴν αὐτῶν πόλιν φιλίους, οὐ πολεμίους κομίσαντες ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χειρούς μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἔξια ἔχειν, σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης καὶ τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, ἀλλ' ἐς τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες, ἔχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἀπασι δ' ὄμοιώς ἐνσπόνδους».

66. «Τεκμήριον δὲ ὡς οὐ πολεμίως ἐπράσσομεν· οὔτε γὰρ ἡδικήσαμεν οὐδένα, προείπομέν τε τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ τῶν πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἵέναι πρὸς ἡμᾶς· καὶ ὑμεῖς ἀσμενοὶ χωρήσαντες καὶ ξύμβασιν ποιησάμενοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζετε, ὕστερον δὲ κατανοήσαντες ἡμᾶς ὀλίγους ὅντας, εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ὑμῶν ἐσελθόντες, τὰ μὲν ὄμοια οὐκ ἀνταπέδοτε ἡμῖν, μήτε νεωτερίσαι ἕργῳ λόγοις τε πείθειν ὥστε ἔξελθεῖν, ἐπιτιθέμενοι δὲ παρὰ τὴν ξύμβασιν, οὓς μὲν ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε οὐχ ὄμοιώς ἀλγοῦμεν—κατὰ νόμον γὰρ δή τινα ἔπασχον—, οὓς δὲ χειρας προϊσχομένους καὶ ζωγρήσαντες ὑποσχόμενοί τε ἡμῖν μὴ κτενεῖν ὕστερον παρανόμως διεφθείρατε, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; καὶ ταῦτα τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πρᾶξαντες, τὴν τε λυθεῖσαν ὄμοιογίαν καὶ τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον καὶ τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ κτενεῖν ψευσθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ἷν τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῖν μὴ ἀδικῶμεν, ὄμως φατέ ἡμᾶς παρανομῆσαι καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦτε μὴ ἀντι-

δοῦναι δίκην. ούκ, ἦν γε οὕτοι τὰ δρθὰ γιγνώσκωσι· πάντων δὲ αὐτῶν ἔνεκα κολασθήσεσθε ».

67. «Καὶ ταῦτα, ὅτι Λακεδαιμόνιοι, τούτου ἔνεκα ἐπεξῆλθομεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰδῆτε καὶ δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δὲ ἔτι ὀσιώτερον τετιμωρημένοι. καὶ μὴ παλαιὰς ἀρετάς, εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο, ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι, τοῖς δὲ αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας, ὅτι οὐκ ἐκ προσηκόντων ἀμαρτάνουσι, μηδὲ ὀλοφυρῷ καὶ οἴκτῳ ὀφελείσθων, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοῶμενοι καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. καὶ γάρ ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, ὃν πατέρες οἱ μὲν πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἔγοντες ἀπέθανον ἐν Κορωνείᾳ, οἱ δὲ πρεσβύτατι λελειμμένοι κατ' οἰκίας ἐρῆμοι πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἴκετείαν ποιοῦνται τούσδε τιμωρήσασθαι. οἴκτου τε ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἐναντία ἐπίγαρτοι εἶναι. καὶ τὴν νῦν ἐρημίαν δι' ἔαυτοὺς ἔχουσι· τοὺς γάρ ἀμείνους ξυμμάχους ἔκόντες ἀπεώσαντο. παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν, μίσει δὲ πλέον ἡ δίκη κρίναντες καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν ἔννομα γάρ πείσονται καὶ οὐχὶ ἐκ μάχης κεῖρας προϊσχόμενοι, ὥσπερ φασίν, ἀλλ' ἀπὸ ξυμβάσεως ἐξ δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες ἀμύνατε οὖν, ὅτι Λακεδαιμόνιοι, καὶ τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι καὶ ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν, ἀνταπόδοτέ τε χάριν δικαίαν, ὃν πρόθυμοι γεγενήμεθα, καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιιωθῶμεν ἐν ὑμῖν, ποιήσατε δὲ τοῖς "Ἑλλησι παραδείγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων, ὃν ἀγαθῶν μὲν ὅντων βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ,

άμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται. ἀλλ' ἦν οἱ ἡγεμόνες, ὃσπερ νῦν ὑμεῖς, κεφαλαιώσαντες πρὸς τοὺς ἔνυμπαντας διαγνώμας ποιήσησθε, ἥσσον τις ἐπ' ἀδίκοις ἕργοις λόγους καλούς ζητήσει».

ΠΛΑΤΑΙΕΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

(Γ, 68)

68. Τοιαῦτα δὲ οἱ Θηβαῖοι εἶπον. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι δικασταὶ νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν δρθῶς ἔξειν, εἰ τι ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὸ αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασι, διότι τόν τε ἄλλον χρόνον ἡξίουν δῆθεν αὐτοὺς κατὰ τὰς παλαιὰς Παυσανίου μετὰ τὸν Μῆδον σπονδὰς ἡσυχάζειν καὶ ὅτε ὕστερον ἀπὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς, κοινοὺς εἶναι κατ' ἔκεινας, οὐκ ἐδέξαντο, ἥγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι ἥδη ὑπὸ αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι, αὕθις τὸ αὐτὸν ἔνα ἔκαστον παραγαγόντες καὶ ἐρωτῶντες, εἰ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἔνυμπαντας ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν, ὅπότε μὴ φαῖεν, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον καὶ ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα. διέφθειραν δὲ Πλαταιῶν μὲν αὐτῶν οὐκ ἐλάσσους διακοσίων, Ἀθηναίων δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν, οἱ ξυνεπολιορκοῦντο· γυναικας δὲ ἥνδραπόδισαν. τὴν δὲ πόλιν ἐνιαυτὸν μέν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι καὶ ὅσοι τὰ σφέτερα φρονοῦντες Πλαταιῶν περιῆσαν ἔδοσαν ἐνοικεῖν ὕστερον δὲ καθελόντες αὐτὴν ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων ὡκοδόμησαν πρὸς τῷ Ἡραίῳ καταγώγιον διακοσίων ποδῶν, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἀνωθεν, καὶ δροφαῖς καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἢ οὐκ ἐν τῷ τείχει ἐπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες ἀνέθεσαν τῇ Ἡρᾳ καὶ νεών ἐκατόμπεδον λίθινον ὡκοδόμησαν αὐτῇ.

τὴν δὲ γῆν δημοσιώσαντες ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ ἐνέμοντο Θηβαῖοι. σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἔνεκα, νομίζοντες ἐξ τὸν πόλεμον αὐτοὺς ἄρτι τότε καθιστάμενον ὀφελίμους εἶναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πλάταιαν ἔτει τρίτῳ καὶ ἐνενηκοστῷ, ἐπειδὴ Ἀθηναίων ξύμμαχοι ἐγένοντο, οὕτως ἔτελεύτησεν.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 1-18)

1. Τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι ἐστράτευσαν ἐς τὴν Ἀττικὴν—ἡγεῖτο δε αὐτῶν Ἀρχίδαμος δὲ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς—, καὶ ἐγκαθεζόμενοι ἐδήσουν τὴν γῆν καὶ προσβολαί, ὥσπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἵππεων, ὅπῃ παρείκοι, καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἴργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἐμμείναντες δὲ χρόνον, οὐ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

2. Μετὰ δὲ τὴν ἐσβολὴν τῶν Πελοποννησίων εὐθὺς Λέσβος πλὴν Μηθύμνης ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων, βουληθέντες μὲν καὶ πρὸ τοῦ πολέμου—ἄλλ’ οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσέδεξαντο—, ἀναγκασθέντες δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἡ διενοοῦντο ποιήσασθαι. τῶν τε γάρ λιμένων τὴν χῶσιν καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου ἔδει ἀφικέσθαι, τοξότας τε καὶ σῖτον, καὶ ἀ μεταπεμπόμενοι ἥσαν. Τενέδιοι γάρ ὄντες αὐτοῖς διάφοροι καὶ Μηθύμναῖοι καὶ αὐτῶν Μυτιληναίων ἴδιᾳ ἀνδρες κατὰ στάσιν, πρόξενοι Ἀθηναίων, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι ξυνοικίζουσι τε τὴν Λέσβον ἐς τὴν Μυτιλήνην βίᾳ καὶ τὴν παρασκευὴν ἀπασαν μετὰ Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ξυγγενῶν ὄντων ἐπὶ ἀποστάσει ἐπείγονται· καὶ εἰ μή τις προκαταλήψεται ἥδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου.

3. Οι δ' Ἀθηναῖοι—ἥσαν γάρ τεταλαιπωρημένοι ὑπό τε τῆς νόσου καὶ τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου καὶ ἀκμάζοντος—μέγα μὲν ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προσπολεμώσασθαι, ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον, καὶ οὐκ ἀπεδέχοντο τὸ πρῶτον τὰς κατηγορίας, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι· ἐπειδὴ μέντοι καὶ πέμψαντες πρέσβεις οὐκ ἔπειθον τοὺς Μυτιληναίους τὴν τε ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευὴν διαλύειν, δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο. καὶ πέμπουσιν ἔξαπιναίως τεσσαράκοντα ναῦς, αἱ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον παρεσκευασμέναι πλεῖν· Κλειππίδης δὲ ὁ Δεινίους τρίτος αὐτὸς ἐστρατήγει· ἐσηγγέλθη γάρ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλέοντος ἔξω τῆς πόλεως ἕορτή· ἐν ᾧ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἕορτάζουσι, καὶ ἐλπίδα εἶναι ἐπειγθέντας ἐπιπεσεῖν ἀφωνίαν· καὶ ἦν μὲν ξυμβῆ ή πεῖρα, εἰ δὲ μὴ Μυτιληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦνται καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένων δὲ πολεμεῖν. καὶ αἱ μὲν νῆσες ὥχοντο τὰς δὲ τῶν Μυτιληναίων δέκα τριήρεις, αἱ ἔτυχον βοηθοὶ παρὰ σφᾶς κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν παροῦσαι, κατέσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀνδρας ἔξαυτῶν ἐς φυλακὴν ἐποιήσαντο· τοῖς δὲ Μυτιληναίοις ἀνήρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβάς ἐς Εὔβοιαν καὶ πεζῇ ἐπὶ Γεραιστὸν ἐλθών, δλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών, πλῷ χρησάμενος καὶ τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην ἀφικόμενος ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. οἱ δὲ οὗτε ἐς τὸν Μαλέοντα ἔξηλθον τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα φράξαμενοι ἐφύλασσον.

4. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὅστερον καταπλεύσαντες ὡς ἔωράων, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐσακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων ἐς πόλεμον καθίσταντο. ἀπαράσκευοι δὲ οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἔξαλφης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν ἐκπλουν μέν τινα ἐποιήσαντο τῶν νεῶν ὡς ἐπὶ ναυ-

μαχίαν δλίγον πρὸ τοῦ λιμένος, ἔπειτα καταδιωχθέντες ὑπὸ τῶν ἀττικῶν νεῶν λόγους ἥδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὅμοιογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἀθηναίων ἀπεδέξαντο, καὶ αὐτοὶ φοβούμενοι μὴ οὐχ ἴκανοὶ ὅσι Λέσβῳ πάσῃ πολεμεῖν. καὶ ἀνακωχὴν ποιησάμενοι πέμπουσιν ἐς τὰς Ἀθήνας οἱ Μυτιληναῖοι τῶν τε διαβαλλόντων ἔνα, φῶ μετέμελεν ἥδη, καὶ ἄλλους, εἴ πως πείσειαν τὰς ναῦς ἀπελθεῖν, ὡς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων. ἐν τούτῳ δὲ ἀποστέλλουσι καὶ ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις τριήρει, λαθόντες τὸ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν, οἱ ὥρμουν ἐν τῇ Μαλέᾳ πρὸς βορέαν τῆς πόλεως οὐ γάρ ἐπίστευον τοῖς ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων προχωρήσειν καὶ οἱ μὲν ἐς τὴν Λακεδαίμονα ταλαιπώρως διὰ τοῦ πελάγους κομισθέντες αὐτοῖς ἐπρασσον, ὅπως τις βοήθεια ἥξει.

5. Οἱ δ' ἐκ τῶν Ἀθηνῶν πρέσβεις, ὡς οὐδὲν ἥλθον πράξαντες, ἐς πόλεμον καθίσταντο οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμην· οὗτοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἐβεβοηθήκεσαν καὶ Ἰμβριοι καὶ Λήμνιοι καὶ τῶν ἄλλων δλίγοι τινὲς ξυμάχων καὶ ἔξοδον μέν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, καὶ μάχη ἐγένετο, ἐν ᾧ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ' ἀνεγώρησαν· ἔπειτα οἱ μὲν ἡσύχαζον, ἐκ Πελοποννήσου καὶ μετ' ἄλλης παρασκευῆς βουλόμενοι, εἰ προσγένοιτό τι, κινδυνεύειν· καὶ γάρ αὐτοῖς Μελέας Λάκων ἀφικνεῖται καὶ Ἐρμαιώνδας Θηβαῖος, οἱ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως, φθάσαι δὲ οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν κρύφα μετὰ τὴν μάχην ὕστερον ἐσπλέουσι τριήρει, καὶ παρήγουν πέμπειν τριήρη ἄλλην καὶ πρέσβεις μεθ' ἔσυτῶν· καὶ ἐκπέμπουσιν.

6. Οι δὲ Ἀθηναῖοι πολὺ ἐπιρρωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν ἔνυμμάχους τε προσεκάλουν, οἱ πολὺ θᾶσσον παρῆσαν ὅρῶντες οὐδὲν ἴσχυρὸν ἀπὸ τῶν Λεσβίων, καὶ περιορισάμενοι τὸ πρὸς νότον τῆς πόλεως ἐτείχισαν στρατόπεδα δύο ἑκατέρῳ θεν τῆς πόλεως καὶ τοὺς ἐφόρους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. καὶ τῆς μὲν θαλάσσης εἴρηγον μὴ χρῆσθαι τοὺς Μυτιληναίους, τῆς δὲ γῆς τῆς μὲν ἄλλης ἔκρατουν οἱ Μυτιληναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Λέσβιοι προσβεβοηθηκότες ἥδη, τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, ναύσταθμον δὲ μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορά ἡ Μαλέα. καὶ τὰ μὲν περὶ Μυτιλήνην οὕτως ἐπολεμεῖτο.

8. Οι δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις, ὡς αὐτοῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰπον· Ὁλυμπίας παρεῖναι, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἔνυμμάχοι ἀκούσαντες βουλεύσωνται, ἀφικνοῦνται ἐξ τὴν Ὁλυμπίαν· ἦν δὲ Ὁλυμπίας, ἢ Δωριεὺς· Ρόδιος τὸ δεύτερον ἐνίκα· καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἔορτὴν κατέστησαν ἐξ λόγους, εἰπον τοιάδε.

[Ἡ προτοῦσα δυσμενῆς γνώμη περὶ τῶν ἀφισταμένων συμμάχων δὲν ἀρμόδει εἰς ἡμᾶς· διότι η συμμαχική ἡμῶν σχέσις πρὸς τὰς Ἀθηναὶς ἔχοντα βάσιν τὴν κοινὴν κατὰ τῶν Μήδων ἀμυναν, ἔχασε πλέον τὴν ἴσχυν της, ἀφ' ἣς οἱ Ἀθηναῖοι ὑποτάσσουν κατὰ σειρὰν τὰς συμμαχικὰς πόλεις. "Οτι δὲ η αὐτονομία μας διετηρήθη μέχρι σήμερον, ὁφείλεται εἰς συμφεροντολογικὸν ὑπολογισμὸν ἐκ μέρους των. Ἡ πρόθεσίς των λοιπὸν αὐτὴ τῆς ὑποταγῆς τῶν συμμάχων κατέστησεν ἀναπόφευκτον τὴν ὁρᾶν καὶ ὑπελείπετο ποῖος πρῶτος θὰ παραβῇ τὴν συμμαχίαν. Τοῦτο ἐπράξαμεν ἡμεῖς ὡς ἀσθενέστεροι.

"Οθεν εἶναι εὐκαιρία τῷρα βοηθοῦντες ἡμᾶς νὰ καταβάλητε τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δόποιοι ἔχοντα φθαρῆ ἀρκετὰ ἐκ τῆς νόσου, τῆς χοηματικῆς δαπάνης καὶ τῆς ἀποστασίας τῶν συμμάχων. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλουν τὴν βοήθειαν αὐτῆν].

15. Τοιαῦτα μὲν οἱ Μυτιληναῖοι εἶπον· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπειδὴ ἥκουσαν, προσδεξάμενοι τοὺς λόγους ξυμμάχους τε τοὺς Λεσβίους ἐποιήσαντο καὶ τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐσβολὴν τοῖς τε ξυμμάχοις παροῦσι κατὰ τάχος ἔφραζον ἵεναι ἐς τὸν Ἰσθμὸν τοῖς δύο μέρεσιν ὡς ποιησόμενοι, καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀφίκοντο, καὶ ὀλκούς παρεσκεύαζον τῶν νεῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ ὡς ὑπεροίσοντες ἐκ τῆς Κορίνθου ἐς τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἀμα ἐπιόντες. καὶ οἱ μὲν προθύμως ταῦτα ἔπρασσον· οἱ δ' ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως τε ξυγελέγοντο καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἥσαν καὶ ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.

16. Αἰσθόμενοι δὲ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν παρασκευαζομένους, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασιν, ἀλλ' οἵοι τέ εἰσι μὴ κινοῦντες τὸ ἐπὶ Λέσβῳ ναυτικὸν καὶ τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπὶδὸν ῥαδίως ἀμύνεσθαι, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατὸν ἐσβάντες αὐτοὶ τε πλὴν ἵππεων καὶ πεντακοσιομεδίμνων καὶ οἱ μέτοικοι, καὶ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου, ἢ δοκοίη αὐτοῖς. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ὁρῶντες πολὺν τὸν παράλογον τά τε ὑπὸ τῶν Λεσβίων ὅρθεντα ἥγοῦντο οὐκ ἀληθῆ καὶ ἀπορα νομίζοντες, ὡς αὐτοῖς καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀμα οὐ παρῆσαν καὶ ἥγγέλλοντο καὶ αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι, ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. Ὕστερον δὲ ναυτικὸν παρεσκεύαζον ὅ τι πέμψουσιν ἐς τὴν Λέσβον καὶ κατὰ πόλεις ἐπήγγελον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος· καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελεν ἐπιπλεύσεσθαι· ἀνεχώρησαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς ἑκατὸν ναυσίν, ἐπειδὴ καὶ ἐκείνους εἶδον.

18. Μυτιληναῖοι δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, δην οἱ Λακε-

δαιμόνιοι περὶ τὸν ἴσθμὸν ἥσαν, ἐπὶ Μήθυμναν ὡς προδιδο-
μένην ἐστράτευσαν κατὰ γῆν αὐτοί τε καὶ οἱ ἐπίκουροι. καὶ
προσβαλόντες τῇ πόλει, ἐπειδὴ οὐ προυχώρει, ἥ προσεδέ-
χοντο, ἀπῆλθον ἐπ' Ἀντίσσης καὶ Πύρρας καὶ Ἐρέσου, καὶ
καταστησάμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταῦταις βεβαιότερα καὶ
τείχη κρατύναντες διὰ τάχους ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου, ἐστράτευ-
σαν δὲ καὶ οἱ Μηθυμναῖοι ἀναχωρησάντων αὐτῶν ἐπ' Ἀν-
τίσσαν· καὶ ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης πληγέντες ὑπό τε
τῶν Ἀντίσσαιών καὶ τῶν ἐπικούρων ἀπέθανόν τε πολλοὶ καὶ
ἀνεχώρησαν οἱ λοιποὶ κατὰ τάχος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πυνθανό-
μενοι ταῦτα, τούς τε Μυτιληναίους τῆς γῆς κρατοῦντας καὶ
τούς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἰκανοὺς ὅντας εἰργειν,
πέμπουσι περὶ τὸ φθινόπωρον ἥδη ἀρχόμενον Πάχητα τὸν
Ἐπικούρου στρατηγὸν καὶ χιλίους διπλίτας ἔκατῶν. οἱ δὲ
αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νέων ἀφικοῦνται καὶ περιτει-
χίζουσι Μυτιλήνην ἐν κύκλῳ ἀπλῷ τείχει. φρούρια δ' ἔστιν
οὖ ἐπὶ τῶν καρτερῶν ἐγκατφοιδόμητο. καὶ ἥ μὲν Μυτιλήνη
κατὰ κράτος ἥδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης
εἰργετο, καὶ ὁ χειμῶν ἥρχετο γίγνεσθαι.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥΣ.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

(Γ, 25 - 33)

25. Ἐκ δὲ τῆς Λακεδαίμονος τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος τελευ-
τῶντος ἐκπέμπεται Σάλαιθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μυτιλήνην
τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν καὶ ἐξ αὐτῆς πεζῇ κατὰ χα-
ράδραν τινά, ἥ ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, διαλαθὼν ἐσέρ-
χεται ἐς τὴν Μυτιλήνην, καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐσβολή
τε ἄμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες πα-
ρέσονται, ἀς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς, προαποπεμφθῆναι τε αὐ-

τὸς τούτων ἔνεκα καὶ ἄμα τῶν ἀλλων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μυτιληναῖοι ἐθάρσουν τε καὶ πρὸς Ἀθηναίους ἥσσον εἴχον τὴν γνώμην ὡστε ξυμβαίνειν. ὃ τε χειμῶν ἐτελεύτα οὗτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, ὃν Θουκυδίδης ξυνέγραψε.

26. Τοῦδ' ἐπιγιγνομένου θέρους οἱ Πελοποννήσιοι, ἐπειδὴ τὰς ἐς τὴν Μυτιλήνην τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέστειλαν, ἀρχονταὶ Ἀλκίδαν, δις ἣν αὐτοῖς ναύαρχος, προστάξαντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐσέβαλον, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἀμφοτέρωθεν θορυβούμενοι ἥσσον ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μυτιλήνην καταπλεούσαις ἐπιβοηθήσωσιν. ἡγεῦτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης ὑπέρ Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱός βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι, πατρὸς δὴ ἀδελφὸς ὧν. ἐδήλωσαν δὲ τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο· καὶ ἡ ἐσβολὴ αὕτη χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ τὴν δευτέραν· ἐπιμένοντες γὰρ αἰεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον ὡς ἥδη πεπεραιωμένων ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες. ὡς δ' οὐδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς, ὃν προσεδέχοντο, καὶ ἐπελεοίποι ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις.

27. Οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐν τούτῳ, ὡς αἱ τε νῆες αὐτοῖς οὐχ ἦκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ὁ σῖτος ἐπελεοίποι, ἀναγκάζονται ξυμβαίνειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διὰ τάδε. ὁ Σάλαιθος καὶ αὐτὸς οὐ προσδεχόμενος ἔτι τὰς ναῦς ὅπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα ὡς ἐπεξιῶν τοῖς Ἀθηναίοις· οἱ δὲ ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, οὕτε ἡκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων, κατὰ ξυλλόγους τε γιγνόμενοι ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν καὶ διανέμειν

ἀπασιν, ἢ αὐτοὶ ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίους ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

28. Γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὕτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες εἰ τὸ ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως, κινδυνεύσοντες, ποιοῦνται κοινῇ δύμοιογίαν πρός τε Πάχητα καὶ τὸ στρατόπεδον, ὡστε Ἀθηναίους μὲν ἔξειναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων, ὅποιον ἂν τι βούλωνται, καὶ τὴν στρατιὰν ἐξ τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτούς, πρεσβείαν δὲ ἀποστέλλειν ἐξ τὰς Ἀθήνας Μυτιληναίους περὶ ἑαυτῶν· ἐν ὅσῳ δὲ ἂν πάλιν ἔλθωσι, Πάχητα μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα μήτε ἀνδραποδίσαι μήτε ἀποκτεῖναι. ἢ μὲν ξύμβασις αὕτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους μάλιστα τῶν Μυτιληναίων περιιδεῖς ὄντες ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἡνέσχοντο, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς βωμοὺς δύμως καθίζουσι· Πάχης δὲ ἀναστήσας αὐτοὺς ὡστε μὴ ἀδικῆσαι, κατατίθεται ἐξ Τένεδον, μέχρι οὗ Ἀθηναίους τι δόξῃ. πέμψας δὲ καὶ ἐξ τὴν Ἀντισσαν τριήρεις προσεκτήσατο καὶ τᾶλλα τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

29. Οἱ δὲ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶ Πελοποννήσοι, οὓς ἔδει ἐν τάχει παραγενέσθαι, πλέοντες περὶ τε αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους λανθάνουσι πρὸν δὴ τῇ Δήλῳ ἔσχον, προσμείξαντες δὲ ἀπ' αὐτῆς τῇ Ἰκάρῳ καὶ Μυκόνῳ πυνθάνονται πρῶτον ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἔάλωκε· βουλόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι κατέπλευσαν ἐξ Ἐμβατον τῆς Ἐρυθραίας· ἡμέραι δὲ μάλιστα ἦσαν τῇ Μυτιλήνῃ ἔαλωκυίᾳ ἐπτά, ὅτε ἐξ τὸ Εμβατον κατέπλευσαν. πυθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς ἐβουλεύοντο ἐκ τῶν παρόντων, καὶ ἔλεξεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἡλεῖος τάδε.

30. «Αλκίδα καὶ Πελοποννησίων ὅσοι πάρεσμεν ἀρχοντες τῆς στρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην πρὸν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν· κατὰ γὰρ τὸ εἰκὸς ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἔχόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὐρήσομεν, κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ, ἢ ἐκεῖνοί τε ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἃν τινα σφίσι πολέμιον καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ τυγχάνει μάλιστα οὗσα· εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ’ οἰκίας ἀμελέστερον ὡς κεκρατηκότων διεσπάρθαι. εἰ οὖν προσπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτός, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἃν τὰ πράγματα. καὶ μὴ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες ούκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον, διεἴ τις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ’ ἃν δρθοῖτο».

31. 'Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν οὐκ ἔπειθε τὸν Ἀλκίδαν, ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ' Ἰωνίας φυγάδων καὶ οἱ Λέσβιοι οἱ ξυμπλέοντες παρήγουν, ἐπειδὴ τοῦτον τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα, ὅπως ἐκ πόλεως ὁρμώμενοι τὴν Ἰωνίαν ἀποστήσωσιν—ἐλπίδα δ’ εἶναι, οὐδενὶ γὰρ ἀκουσίως ἀφῆθαι—, καὶ τὴν πρόσοδον ταύτην μεγίστην οὖσαν Ἀθηναίων ἵν’ ὑφέλωσι καὶ ἄμα, ἢν ἐφορμῶσι σφίσιν, αὐτοῖς δαπάνη γίγνηται· πείσειν τε οἰεσθαι καὶ Πισσούθην ὅστε ξυμπολεμεῖν· διὸ οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει, δτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμεῖξαι.

32. "Ἄρας δὲ ἐκ τοῦ Ἐμβάτου παρέπλει, καὶ προσσχὼν Μυονήσῳ τῇ Τήιών τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς· καὶ ἐς τὴν Ἐφεσον καθορμισαμένου αὐτοῦ Σαμίων τῶν ἐξ Ἀναίων ἀφικόμενοι πρέ-

σβεις ἔλεγον οὐ καλῶς τὴν Ἑλλάδα ἐλευθεροῦν αὐτόν, εἰ ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους οὔτε πολεμίους, Ἀθηναίων δὲ ὑπὸ ἀνάγκης ξυμμάχους εἴ τε μὴ παύσεται, δλίγους μὲν αὐτὸν τῶν ἐχθρῶν εἰς φιλίαν προσάξεσθαι, πολὺ δὲ πλείους τῶν φίλων πολεμίους ἔξειν. καὶ δὲ μὲν ἐπεισθῇ τε καὶ Χίων ἄνδρας, δσους εἰχεν ἔτι, ἀφῆκε καὶ τῶν ἄλλων τινάς· ὅρῶντες γὰρ τὰς ναῦς οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔφευγον, ἀλλὰ προσεχώρουν μᾶλλον ως Ἀττικαῖς καὶ ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον μή ποτε Ἀθηναίων τῆς θαλάσσης κρατούντων ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ιωνίαν παραβαλεῖν.

33. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐφέσου ὁ Ἀλκίδας ἔπλει κατὰ τάχος καὶ φύγην ἐποιεῖτο· ὥφθη γὰρ ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας καὶ Παράλου ἔτι περὶ Κλάρον ὁρμῶν—αἱ δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἔτυχον πλέουσαι,—καὶ δεδιώς τὴν δίωξιν ἔπλει διὰ τοῦ πελάγους ως γῆ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἄλλη ἢ Πελοποννήσῳ. τῷ δὲ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἤλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ καὶ πανταχόθεν ἀτειχίστου γὰρ οὕσης τῆς Ιωνίας μέγα τὸ δέος ἐγένετο μὴ παραπλέοντες οἱ Πελοποννήσιοι, εἰ καὶ ως μὴ διενοοῦντο μένειν, πορθῶσιν ἀμά προσπίπτοντες τὰς πόλεις· αὐτάγγελοι δὲ αὐτὸν ἴδοῦσαι ἐν τῇ Κλάρῳ ἢ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν. ὁ δὲ ὑπὸ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν δίωξιν· καὶ μέχρι μὲν Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξεν, ως δὲ οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει. κέρδος δὲ ἐνόμισεν, ἐπειδὴ οὐ μετεώροις περιέτυχεν, ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι ἦναγκάσθησαν στρατόπεδόν τε ποιεῖσθαι καὶ φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ

(Γ, 35 - 50)

35. Ὁ δὲ Πάχης ἀφικόμενος ἐς τὴν Μυτιλήνην τὴν τε Πύρραν καὶ Ἐρεσον παρεστήσατο, καὶ Σάλαιθον λαβὼν ἐν τῇ πόλει τὸν Λακεδαιμόνιον κεκρυμμένον ἀποπέμπει ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐκ τῆς Τενέδου Μυτιληναίων ἄνδρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἰτίος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως ἀποπέμπει δὲ καὶ τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. τοῖς δὲ λοιποῖς ὑπομένων καθίστατο τὰ περὶ τὴν Μυτιλήνην καὶ τὴν ἄλλην Λέσβον, ἢ αὐτῷ ἐδόκει.

36. Ἀφικομένων δὲ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ Σαλαίθου οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μὲν Σάλαιθον εὐθὺς ἀπέκτειναν, ἔστιν ἀ παρεχόμενον τά τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν—ἔτι γάρ ἐποιορκοῦντο—ἀπάξειν Πελοποννησίους· περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο, καὶ ὑπὸ ὀργῆς ἐδοξεῖν αὐτοῖς οὐ τοὺς παρόντας μόνον ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπαντας Μυτιληναίους, ὅσοι ἡβῶσι, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἀνδραποδίσαι, ἐπικαλοῦντες τὴν τε ἄλλην ἀπόστασιν, δτι οὐκ ἀρχόμενοι, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, ἐποιήσαντο, καὶ προσέξυνεβάλετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες ἐς Ἰωνίαν ἐκείνοις βοηθοὶ τολμήσασαι παρακινδυνεῦσαι. οὐ γάρ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. πέμπουσιν οὖν τρίηρη ώς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων, κατὰ τάχος κελεύοντες διαχρήσασθαι Μυτιληναίους· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὅμοδον τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι, πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ώς δ' ἥσθιοντο τοῦτο τῶν Μυτιληναίων οἱ παρόντες πρέσβεις καὶ οἱ αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων ἔνμπράσσοντες, παρεσκεύασαν τοὺς ἐν τέλει ὥστε αὗθις γνώμας προθεῖναι· καὶ ἐπεισαν ὁρίον,

διάτι καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὐθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. καταστάσης δ' εὔθυς ἐκκλησίας ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἐκάστων ἐλέγοντο καὶ Κλέων ὁ Κλεανέτου, ὅσπερ καὶ τὴν προτέραν ἐνενικήκει ὥστε ἀποκτεῖναι, ὃν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὐθίς ἐλεγέ τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΚΛΕΩΝΟΣ

(Γ, 37 - 40)

37. «Πολλάκις μὲν ἡδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατός ἐστιν ἑτέρων ἀρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελείᾳ· διὰ γὰρ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἄλλήλους καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε, καὶ ὅ τι ὃν ἡ λόγῳ πεισθέντες ὑπ' αὐτῶν ἀμάρτητε ἢ οἰκτῷ ἐνδῶτε, οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐς τὴν ξυμμάχων χάριν μαλακίζεσθαι, οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἀκοντας ἀρχομένους, οἱ οὐκ ἐξ ὃν ἀν χαρίζησθε βλαπτόμενοι αὐτοὶ ἀκροῶνται ὑμῶν, ἀλλ' ἐξ ὃν ἀν ἴσχυροι μᾶλλον ἡ τῇ ἐκείνων εὐνοίᾳ περιγένησθε. πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει, ὃν ἀν δόξῃ πέρι, μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι ἡεροῖς νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἔστιν ἡ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις, ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ὀφελιμώτερον ἡ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας, οἱ τε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους ὡς ἐπὶ τὸ πλέον ἀμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι τῶν τε αἰεὶ λεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὃς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἀν δηλώσαντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς

πόλεις· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες τῇ ἐξ ἑαυτῶν ξυνέσει ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον, κριταὶ δὲ ὅντες ἀπὸ τοῦ ἕσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ ὄρθιοῦνται τὰ πλείω. Ὡς οὖν χρὴ καὶ ἡμᾶς ποιοῦντας μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν».

38. «Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ καὶ θαυμάζω μὲν τῶν προθέντων αὗθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν καὶ χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων, ὃ ἐστι πρὸς τῶν ἡδικηότων μᾶλλον—ό γάρ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ δρυῇ ἐπεξέρχεται, ἀμύνεσθαι δὲ τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτῳ κείμενον ἀντίπαλον ὃν μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀν λαμβάνοι—, θαυμάζω δὲ καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνεν τὰς μὲν Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας, τὰς δὲ ἡμετέρας ξυμφορὰς τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. καὶ δῆλον ὅτι ἡ τῷ λέγειν πιστεύσας τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ’ ἄν, ἡ κέρδει ἐπαιρόμενος τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται. ἡ δὲ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἀθλα ἐτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. αἴτιοι δὲ ὑμεῖς κακῶς ἀγωνιθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων, τὰ μὲν μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὗ εἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι, τὰ δὲ πεπραγμένα ἥδη, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὅψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθέν, ἀπὸ τῶν λόγωφ καλῶς ἐπιτιμησάντων· καὶ μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἀριστοί, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν, δοῦλοι ὅντες τῶν αἱεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων, καὶ μάλιστα μὲν αὐτὸς εἰπεῖν ἔκαστος βουλόμενος δύνασθαι, εἰ δὲ μή, ἀνταγωνιζόμενοι τοῖς τοιαῦτα λέγουσι μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ, δξέως δέ τι

λέγοντος προεπαινέσαι καὶ προαισθέσθαι τε πρόθυμοι τὰ λεγόμενα καὶ προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἔξ αὐτῶν ἀποβησόμενα, ζητοῦντές τε ἄλλο τι, ὡς εἰπεῖν, ἢ ἐν οἷς ζῶμεν, φρονοῦντες δὲ οὐδὲ περὶ τῶν παρόντων ἴκανῶς· ἀπλῶς τε ἀκοῆς ἥδονη ἡσσώμενοι καὶ σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις».

39. «Ὥν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς ἀποφαίνω Μυτιληναίους μάλιστα δὴ μίαν πόλιν ἥδικηκότας ὑμᾶς. ἐγὼ γάρ, οἵτινες μὲν μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ὦντες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω· νῆσον δὲ οἵτινες ἔχοντες μετὰ τειχῶν καὶ κατὰ θάλασσαν μόνον φοβούμενοι τοὺς ἥμετέρους πολεμίους, ἐνῷ καὶ αὐτοὶ τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἀφρακτοὶ ἦσαν πρὸς αὐτούς, αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες καὶ τιμώμενοι ἐξ τὰ πρῶταν φ' ἡμῶν τοιαῦτα εἰργάσαντο, τί ἄλλο οὖτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν — ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιον τι πασχόντων ἐστὶν — ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ὑμᾶς στάντες διαφθεῖραι; καίτοι δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι ἀντεπολέμησαν. παράδειγμα δὲ αὐτοῖς οὔτε αἱ τῶν πέλας ἔνυμφοραὶ ἐγένοντο, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἔχειρώθησαν, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά· γενόμενοι δὲ πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς καὶ ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως, πόλεμον ἥραντο, ἵσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι· ἐνῷ γάρ ὡήθησαν περιέσεσθαι, ἐπέθεντο ἡμῖν οὐκ ἀδικούμενοι. εἴλαθε δὲ τῶν πόλεων, αἵς ἂν μάλιστα ἀπροσδόκητος καὶ δι' ἐλαχίστου εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν· τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν· καὶ κακοπραγίαν, ὡς εἰπεῖν, ῥάσον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασφέζονται. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλα

μηδὲν διαφερόντως τῶν ἀλλων ὑφ' ἡμῶν τετιμῆσθαι, καὶ οὐκ ἀν ἐς τόδε ἔξιβρισαν· πέφυκε γάρ καὶ ἀλλως ἀνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. κολασθέντων δὲ καὶ νῦν ἀξίως τῆς ἀδικίας, καὶ μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῆ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. πάντες γὰρ ὑμῖν γε ὄμοιώς ἐπέθεντο, οἵς γ' ἔξην ὡς ἡμᾶς τραπομένοις, νῦν πάλιν ἐν τῇ πόλει εῖναι. ἀλλὰ τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον ξυναπέστησαν. τῶν τε ξυμμάχων σκέψασθε, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἐκούσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, τίνα οἴεσθε δύντινα οὐ βραχείᾳ προφάσει ἀποστήσεσθαι, ὅταν ἡ κατορθώσαντι ἐλευθέρωσις ἡ ἡ σφαλέντι μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον; ἥμιν δὲ πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί. καὶ τυχόντες μὲν πόλιν ἐφθαρμένην παραλαβόντες τῆς ἐπετείας προσόδου, δι' ἣν ισχύομεν, τὸ λοιπὸν στερήσεσθε, σφαλέντες δὲ πολεμίους πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἔξομεν καὶ διὰ χρόνον τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθίστασθαι τοῖς οἰκείοις ξυμμάχοις πολεμήσομεν».

40. «Οὕκουνδεῖ προθεῖναι ἐλπίδα οὔτε λόγω πιστὴν οὔτε χρήματιν ὧνητήν, ὡς ξυγγρωμην ἀμαρτεῖν ἀνθρωπίνως λήψονται. ὄκοντες μὲν γάρ οὐκ ἔβλαψαν, εἰδότες δὲ ἐπεβούλευσαν· ξύγγρωμον δ' ἔστι τὸ ἀκούσιον. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτω καὶ ἡδονῇ λόγων καὶ ἐπιεικείᾳ, ἀμαρτάνειν· ἔλεός τε γάρ πρὸς τοὺς διοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὕτ' ἀντοκτιοῦντας ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας αἰεὶ πολεμίους· οἱ τε τέρποντες λόγω ἔξουσι καὶ ἐν ἀλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα, καὶ μὴ ἐν ᾧ ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται, αὐτοὶ δὲ ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὗ ἀντιλήψονται· καὶ ἡ ἐπιεικείᾳ

πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους καὶ τὸ λοιπὸν ἔσεσθαι μᾶλλον δίδοται ἡ πρὸς τοὺς ὅμοιώς τε καὶ οὐδὲν ἡσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. ἐν τε ξυνελὼν λέγω· πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τὰ δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἀμα ποιήσετε, ἄλλως δὲ γνόντες τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε. εἰ γάρ οὗτοι ὁρθῶς ἀπέστησαν, ὑμεῖς ἂν οὐ χρεών ἀρχοίτε. εἰ δὲ δὴ καὶ οὐ προσῆκον, ὅμως ἀξιοῦτε τοῦτο δρᾶν, παρὰ τὸ εἰκός τοι καὶ τούσδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι, ἡ πανεσθαι τῆς ἀρχῆς καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι. τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφυγόντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι, ἐνθυμηθέντες ἢ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν, ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας, μάλιστα δὲ οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιεῦντες ἐπεξέρχονται καὶ διόλυνται, τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ. ὅ γάρ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ τι παθῶν χαλεπώτερος διαφυγῶν τοῦ ἀπὸ τῆς Ἰσης ἐχθροῦ.

Μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε μὴ μαλακισθέντες πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες, κολάσατε δὲ ἀξιώς τούτους τε καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται. Θανάτῳ ζημιωσόμενον. τόδε γάρ ἦν γνῶσιν, ἡσσον τῶν πολεμίων ἀμελήσαντες τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν μαχεῖσθε ξυμμάχοις».

41. Τοιαῦτα μὲν Κλέων εἶπε. μετὰ δ' αὐτὸν Διόδοτος ὁ Εὔκρατος, ὅσπερ καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μυτιληναίους, παρελθὼν καὶ τότε ἔλεγε τοιάδε.

ΔΗΜΗΓΟΡΙΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ

(Γ, 42 - 48)

42. « Οὔτε τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὗθις περὶ Μυτιληναίων αἰτιῶμαι οὔτε τοὺς μεμφομένους μὴ πολλάκις περὶ τῶν μεγίστων βουλεύεσθαι ἐπαινῶ, νομίζω δὲ δύο τὰ ἐναντιώτατα εὑθουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ δργήν, ὃν τὸ μὲν μετὰ ἀνοίας φιλεῖ γίγνεσθαι, τὸ δὲ μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. τούς τε λόγους δόστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν ἢ ίδια τι αὐτῷ διαφέρει· ἀξύνετος μέν, εἰ ἄλλω τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ἔμφανοῦς φράσαι, διαφέρει δ' αὐτῷ, εἰ βουλόμενός τι αἰσχρόν πεῖσαι εῦ μὲν εἰπεῖν οὐκ ἀν ἡγεῖται περὶ τοῦ μὴ καλοῦ δύνασθαι, εῦ δὲ διαβαλὼν ἐκπλῆξαι ἀν τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσμένους· χαλεπώτατοι δὲ καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα. εἰ μὲν γάρ ἀμαθίαν κατητιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἀν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει· ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης πείσας τε ὑποπτος γίγνεται καὶ μὴ τυχών μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἀδικος· ἢ τε πόλις οὐκ ὠφελεῖται ἐν τῷ τοιῷδε· φόβῳ γάρ ἀποστερεῖται τῶν ἔνυμβούλων. καὶ πλεῖστ' ἀν ὁρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν· ἐλάχιστα γάρ ἀν πεισθείη ἔνυναμαρτάνειν. χρὴ δὲ τὸν μὲν ἀγαθὸν πολίτην μὴ ἔκφοβοῦντα τοὺς ἀντεροῦντας, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἕσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα, τὴν δὲ σώφρονα πόλιν τῷ τε πλεῖστα εῦ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμήν, ἀλλὰ μηδὲ ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης, καὶ τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδὲ ἀτιμάζειν. οὕτω γάρ ὁ τε κατορθῶν ἥκιστα ἀν ἐπὶ τῷ ἔτι μειζόνων ἀξιοῦσθαι παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι, ὁ τε μὴ ἐπιτυχών ὁρέγοιτο τῷ αὐτῷ χαριζόμενός τι καὶ αὐτός, προσάγεσθαι τὸ πλῆθος».

43. «Ων ἡμεῖς τάναντία δρῶμεν, καὶ προσέτι, ἦν τις καὶ ὑποπτεύηται κέρδους μὲν ἔνεκα, τὰ βέλτιστα δὲ ὅμως λέγειν, φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν τὴν φανερὰν ὀφελίαν τῆς πόλεως ἀφαιρούμεθα. καθέστηκε δὲ τάγαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν, ὥστε δεῖν ὅμοιώς τόν τε τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι ἀπάτη προσάγεσθαι τὸ πλῆθος καὶ τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα ψευσάμενον πιστὸν γενέσθαι. μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὗ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς μὴ ἐξαπατήσαντα ἀδύνατον· ὁ γάρ διδούς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἔξειν. χρὴ δὲ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦν τι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν ὑμῶν τῶν δι’ ὀλίγου σκοπούντων, ἄλλως τε καὶ ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν. εἰ γάρ ὁ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὅμοιώς ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἀν ἔκρινετε· νῦν δὲ πρὸς ὅργὴν ἥντιν’ ἀν τύχητε ἔστιν ὅτε σφαλέντες τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην ζημιοῦτε καὶ οὐ τὰς ὑμετέρας αὐτῶν, αἱ πολλαὶ οὖσαι ξυνέξήμαρτον».

44. «Ἐγὼ δὲ παρῆλθον οὕτε ἀντερῶν περὶ Μυτιληναίων οὕτε κατηγορήσων. οὐ γάρ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών, εἰ σωφρονοῦμεν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὑθουλίας. ἦν τε γάρ ἀποφήγω πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς, οὐ διὰ τοῦτο καὶ ἀποκτεῖναι κελεύσω, εἰ μὴ ξυμφέρον· ἦν τε καὶ ἔχοντάς τι ξυγγνώμης, ἔαν, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. νομίζω δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος ὑμᾶς μᾶλλον βουλεύεσθαι ἢ τοῦ παρόντος. καὶ τοῦτο, ὁ μάλιστα Κλέων ἵσχυρίζεται, ἐς τὸ λοιπὸν ξυμφέρον ἔσεσθαι πρὸς τὸ ἥσσον ἀφίστασθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι, καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος τάναντία γιγνώσκω. καὶ οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι.

δικαιότερος γάρ ἀν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὅργην ἐς Μυτιληναίους τάχ' ἀν ἐπισπάσαιτο· ἡμεῖς δὲ οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν, ἀλλὰ βουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ὅπως χρησίμως ἔξουσιν».

45. «Ἐν οὖν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημίαι πρόκεινται καὶ οὐκ ἵσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἀμαρτημάτων· ὅμως δὲ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι κινδυνεύουσι, καὶ οὐδείς πω καταγοὺς ἔσαυτοῦ μὴ περιέσεσθαι τῷ ἐπιβουλεύματι ἥλθεν ἐς τὸ δεινόν. πόλις τε ἀφισταμένη τίς πω ἡσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευήν, ἢ οἰκείαν ἢ ἄλλων ξυμμαχία, τούτῳ ἐπεχειρησε; πεφύκαστι τε ἀπαντεῖς καὶ ἴδιᾳ καὶ δημοσίᾳ ἀμαρτάνειν, καὶ οὐκ ἔστι νόμος, δοστις ἀπέιρξει τούτου, ἐπεὶ διεξεληγύθαστι γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἀνθρώποι προστιθέντες, εἴ πως ἡσσον ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν κακούργων. καὶ εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς, παραβανομένων δὲ τῷ χρόνῳ ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι· καὶ τοῦτο ὅμως παραβαίνεται· ἢ τοίνυν δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἔστιν ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει, ἀλλ' ἡ μὲν πενία ἀνάγκη τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἢ δ' ἔξουσία ὑβρεῖ τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι, αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῆ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἔξαγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. ἢ τε ἐλπίς καὶ ὁ ἕρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα πλεῖστα βλάπτουσι, καὶ ὅντα ἀφανῆ κρείσσω ἔστι τῶν ὀρωμένων δεινῶν. καὶ ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν· ἀδοκήτως γάρ ἔστιν ὅτε παρισταμένη καὶ ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύει τινὰ προάγει καὶ οὐχ ἡσσον τὰς πόλεις, ὅσῳ περὶ τῶν μεγίστων τε, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, καὶ μετὰ πάντων ἔκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὐτὸν ἐδόξα-

σεν. ἀπλῶς τε ἡ δύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως δόρυμα μένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἴσχυν ἢ ἄλλω τῷ δεινῷ».

46. «Οὔκουν χρὴ οὕτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἔχει γρύφω πιστεύσαντας χεῖρον βουλεύσασθαι, οὕτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι καὶ ὅτι ἐν βραχυτάφῳ τὴν ἀμαρτίαν καταλῦσαι. σκέψασθε γὰρ ὅτι νῦν μέν, ἥν τις καὶ ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη, ἔλθοι ἀν ἐξ ἕνδυμβασιν δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν. ἐκείνως δὲ τίνα οἴεσθε ἥντινα οὐκ ἀμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσεσθαι, πολιορκίᾳ δὲ παρατενεῖσθαι ἐξ τοῦ σχατόν, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῆ καὶ ταχὺ ἔνδυμβηναι; ἥμιν τε πῶς οὐ βλάβῃ δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξένδυμβατον, καὶ ἥν ἔλωμεν πόλιν, ἐφθαρμένην παραλαβεῖν καὶ τῆς προσόδου τὸ λοιπὸν ἀπ' αὐτῆς στέρεσθαι; ἵσχυομεν δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους τῷδε. ὅστε οὐ δικαστὰς ὅντας δεῖ ἡμᾶς μᾶλλον τῶν ἔξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς βλάπτεσθαι ἢ δρᾶν ὅπως ἐξ τὸν ἔπειτα χρόνον μετρίως κολάζοντες ταῖς πόλεσιν ἔζομεν ἐς χρήματων λόγον ἴσχυούσαις χρῆσθαι, καὶ τὴν φυλακὴν μὴ ἀπὸ τῶν νόμων τῆς δεινότητος ἀξιοῦν ποιεῖσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων τῆς ἐπικμελείας. οὖν νῦν τούναντίον δρῶντες, ἥν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα χειρωσάμεθα, χαλεπῶς οἱόμεθα χρῆναι τιμωρεῖσθαι. χρὴ δὲ τοὺς ἐλευθέρους οὐκ ἀφισταμένους σφόδρα κολάζειν, ἀλλὰ πρὶν ἀποστῆναι σφόδρα φυλάσσειν καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδὲ ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι, κρατήσαντάς τε ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν».

47. «Τμεῖς δὲ σκέψασθε ὅσον ἀν καὶ τοῦτο ἀμαρτάνοιτε Κλέωνι πειθόμενοι. νῦν μὲν γὰρ ὥμιν ὁ δῆμος ἐν πά-

σαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστὶ καὶ ἡ οὐ ξυναφίσταται τοῖς δόλιγοις ἡ, ἐὰν βιασθῇ, ὑπάρχει τοῖς ἀποστήσασι πολέμιος εὐθύնς, καὶ τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. εἰ δὲ διαφθερεῖτε τὸν δῆμον τὸν Μυτιληναίων, ὃς οὕτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως, ἐπειδὴ τε ὅπλων ἐκράτησεν, ἐκῶν παρέδωκε τὴν πόλιν, πρῶτον μὲν ἀδικήσετε τοὺς εὐεργέτας κτείνοντες, ἔπειτα καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα· ἀφιστάντες γάρ τὰς πόλεις τὸν δῆμον εὐθὺς ξύμμαχον ἔξουσι προδειξάντων ὑμῶν τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὄμοιώς κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. δεῖ δέ, καὶ εἰ ἡδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι, ὅπως, ὃ μόνον ἡμῖν ἔτι ξύμμαχόν ἐστι, μὴ πολέμιον γένηται· καὶ τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἥγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς ἐκόντας ἡμᾶς ἀδικηθῆναι ἡ δικαίως οὓς μὴ δεῖ διαφθεῖραι· καὶ τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὃν ἄμα γίγνεσθαι».

48. «Τιμεῖς δὲ γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι καὶ μήτε οἴκτω πλέον νείμαντες μήτ’ ἐπιεικείᾳ, οἵς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι, ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν παραινουμένων πείθεσθέ μοι Μυτιληναίων οὓς μὲν Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς ἀδικοῦντας κρῖναι καθ’ ἡσυχίαν, τοὺς δ’ ἄλλους ἐᾶν οἴκεῖν. τάδε γάρ ἐς τε τὸ μέλλον ἀγαθὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ἥδη φοβερά. δστις γάρ εὖ βουλεύεται πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστὶν ἡ μετ’ ἔργων ἴσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών».

49. Τοιαῦτα δὲ Διόδοτος εἶπε· ρήθεισῶν δὲ τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας οἱ Ἀθηναῖοι ἥλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, ἐκράτησε δὲ ἡ τοῦ Διοδότου. καὶ τριήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς προ-

τέρας εύρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. παρασκευασάντων δὲ τῶν Μυτιληναίων πρέσβεων τῇ νῇ οἶνον καὶ ἄλφιτα καὶ μεγάλα ὑποσχομένων, εἰ φθάσειαν, ἐγένετο σπουδὴ τοῦ πλοῦ τοιαύτη, ὥστε ἡσθιόν τε ἀμα ἔλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἔλαιῳ ἄλφιτα πεφυρμένα καὶ οἱ μὲν ὕπνον ἥροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. κατὰ τύχην δὲ πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος καὶ τῆς μὲν προτέρας νεώς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, ταύτης δὲ τοιούτῳ τρόπῳ ἐπειγομένης, ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὃσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα καὶ μέλλειν δράσειν τὰ δεδογμένα, ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται καὶ διεκώλυσε μὴ διαφθεῖραι. παρὰ τοσοῦτον μὲν ἡ Μυτιλήνη ἦλθε κινδύνου.

50. Τοὺς δ' ἄλλους ἄνδρας, οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὅντας τῆς ἀποστάσεως, Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν οἱ Ἀθηναῖοι — ἥσαν δὲ ὀλίγῳ πλείους χιλίων —, καὶ Μυτιληναίων τείχη καθεῖλον καὶ ναῦς παρέλαβον. Ὁστερον δὲ φόρον μὲν οὐκ ἔταξαν Λεσβίοις, κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς πλὴν τῆς Μυθημναίων τρισχιλίους, τριακοσίους μὲν τοῖς θεοῖς ἱερούς ἔξειλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν, οἵς ἀργύριον Λέσβιοι ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἐκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. παρέλαβον δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ ἡπείρῳ πολίσματα οἱ Ἀθηναῖοι, ὃσων Μυτιληναῖοι ἐκράτουν, καὶ ὑπήκουον Ὅστερον Ἀθηναίων. τὰ μὲν κατὰ Λέσβον οὕτως ἐγένετο.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

431η.

(B, 34-46)

34. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χειμῶνι Ἀθηναῖοι τῷ πατρίω νόμῳ χρώμενοι δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρώτων ἀποθανόντων τρόπῳ τοιῷδε. τὰ μὲν δὸτα προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες καὶ ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ ἔκαστος, ἦν τι βούληται. ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ἦν, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἀμαξῖαι φυλῆς ἔκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ δὸτα, ἦς ἔκαστος ἦν φυλῆς. μία δὲ κλίνη κενῇ φέρεται ἐστρωμένη τῶν ἀφανῶν, οἱ δὲ μὴ εὑρεθῶσιν ἐξ ἀναίρεσιν. Ξυνεκφέρει δὲ δὲ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων, καὶ γυναικες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον διοφυρόμεναι. τιθέασιν οὖν ἐξ τὸ δημόσιον σῆμα, δὲ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως καὶ αἰεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων πλήν γε τοὺς ἐν Μαραθῶνι· ἔκεινων δὲ διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. ἐπειδὰν δὲ κρύψωσι γῆ, ἀνὴρ ἥρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως, δις δὲ γνώμῃ τε δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι καὶ ἀξιώσει προήκη, λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα· μετὰ δὲ τοῦτο ἀπέρχονται. ὅδε μὲν θάπτουσι· καὶ διὰ παντὸς τοῦ πολέμου, διότε ξυμβαίη αὐτοῖς, ἔχρωντο τῷ νόμῳ. ἐπὶ δ' οὖν τοῖς πρώτοις τοῖσδε Περικλῆς δὲ Ξανθίππου ἥρεθη λέγειν. καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἐλάμβανε προελθών ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ δύλου, ἔλεγε τοιάδε. *

* 35. «Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἥδη εἰρηκότων ἔπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν ἐπὶ

τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτόν. ἐμοὶ δὲ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργω γενομένων ἔργω καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς, οἵτα καὶ νῦν περὶ τὸν τάφον τόνδε δημοσίᾳ παρασκευασθέντα δρᾶτε, καὶ μὴ ἐν ἐνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετᾶς κινδυνεύεσθαι εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι πιστεύθηναι. χαλεπὸν γάρ τὸ μετρίως εἰπεῖν ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. ὅ τε γάρ ἔνυειδώς καὶ εὔνους ἀκροατής τάχ' ἀν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἄνθρωπον εἴπει σταται νομίσεις δηλοῦσθαι, ὅ τε ἀπειρος ἔστιν ἀ καὶ πλεονάζεσθαι, διὰ φθόνον, εἴ τι ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἀκούοι. μέχρι γάρ τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοι εἰσὶ περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, ἐφ' ὅσον ἀν καὶ αὐτὸς ἔκαστος οἴηται ἵκανὸς εἶναι δρᾶσαι τι ὃν ἥκουσε. τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν φθονοῦντες ἥδη καὶ ἀπιστοῦσιν ἐπειδὴ δὲ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν, χρὴ καὶ ἐμὲ ἐπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἔκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπὶ πλεῖστον".

πίστις ^{ταῦτα πειρᾶσθαι}
 36 «Αρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γάρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἄμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. τὴν γάρ χώραν οἱ αὐτοὶ αἰεὶ οἰκοῦντες διαδοχῇ τῶν ἐπιγιγνομένων μέχρι τοῦδε ἐλευθέρων δι' ἀρετὴν παρέδοσαν καὶ ἔκεινοί τε ἔξιοι ἐπαίνου καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. κτησάμενοι γάρ πρὸς οἵτις ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως, ἡμῖν τοῖς νῦν προσκατέλιπον. τὰ δὲ πλείω αὐτῆς αὐτοὶ ἡμεῖς οἴδεις οἱ νῦν ἔτι σόντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστήκυιᾳ ἡλικίᾳ ἐπηυξήσαμεν, καὶ τὴν πόλιν τοῖς πᾶσι παρεσκευάσαμεν καὶ ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην. ὃν ἐγὼ τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα, οἵτις ἔκαστα ἐκτήθη, ἢ εἴ τι αὐτοὶ ἡ οἱ πατέρες ἡμῶν βάρβαρον ἡ "Ἐλληνα πολέμιον ἐπιόντα προθύμως ἡμυνάμεθα, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἔάσω· ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἥλθομεν ἐπ' αὐτὰ
^{ταῦτα πειρᾶσθαι}
 ἀρχὰς

καὶ μεθ' οἵας πολιτείας καὶ τρόπων ἐξ οῶν μεγάλα ἐγένετο,
ταῦτα δηλώσας πρῶτον εἴμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον, νο-
μίζων ἐπὶ τε τῷ παρόντι οὐκ ἀντεπῆ λεχθῆναι αὐτὰ καὶ
τὸν πάντα δυὶς καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι ἐπα-
κοῦσαι αὐτῶν ».]
λα

αντικαί τινες παραπλήσια στοιχεῖα

37. «Χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας
νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὅντες τισὶν ἡ μιμούμενοι
ἐπέρους, καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς δλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας
οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται. μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους
πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἵσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξιωσιγ, [ώς
ἔκαστος ἐν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους τὸ πλέον ἐς τὰ κοινὰ
ἡ ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται, οὐδὲ αὖ κατὰ πενίαν, ἔχων δέ τι
ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν, ἀξιώματος ἀφανείᾳ κεκώλυται. [έλευ-
θέρως δὲ τὰ τε πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν καὶ ἐς τὴν πρὸς ἀλ-
λήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν, οὐ δι' ὄργης
τὸν πέλας, εἰ καθ' ἥδονήν τι δρᾷ, ἔχοντες, οὐδὲ ἀζημίους μέν,
λυπηρὰς δὲ τῇ ὅψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. Ἀνεπαχθῶς δὲ
τὰ ἴδια προσομιλοῦντες τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ πα-
ρανομούμεν, τῶν τε αἱεὶ ἐν ἀρχῇ ὅντων ἀκροάσει καὶ τῶν
νόμων, καὶ μάλιστα αὐτῶν ὅσοι τε ἐπ' ὠφελίᾳ τῶν ἀδικου-
μένων κεῖνται καὶ ὅσοι ἀγραφοὶ ὅντες αἰσχύνην ὁμολογου-
μένην φέρουσι ».]
λα

38. «Καὶ μὴν καὶ τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ
γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι μέν γε καὶ θυσίαις διετησίοις νο-
μίζοντες, ἰδίαις δὲ κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν, ὃν καθ' ἡμέραν
ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. ἐπεσέρχεται δὲ διὰ τὸ μέγε-
θος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα, καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν
μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα
καρποῦσθαι ἢ καὶ τὰ τῶν ἀλλων ἀνθρώπων ».]
λα

καὶ καταρτά

~~Vol~~ 39. «Διαφέρομεν δὲ καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων τοῖσδε. τήν τε γάρ πόλιν κοινὴν παρέχομεν καὶ οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηγλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἀν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὡφεληθείη, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξ τὰ ἔργα εὑψύχω· καὶ ἐν ταῖς παιδείαις οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει εὐθὺς νέοι ὅντες τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται, ἡμεῖς δὲ ἀνειμένως διαιτώμενοι οὐδὲν ἥσσον ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἴσοπαλεῖς χωροῦμεν. τεκμήριον δέ· οὕτε γάρ Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑαυτούς, μεθ' ἀπάντων δὲ ἐξ τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι, τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ τοὺς περὶ τῶν οἰκείων ἀμυνομένους μαχόμενοι τὰ πλείω κρατοῦμεν· ἀθρόᾳ τε τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἄμα ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν· ἣν δέ που μορίω τινὶ προσμείξωσι, κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι καὶ νικηθέντες ὑφ' ἀπάντων ἥσσησθαι. καίτοι εἰ ῥαθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ καὶ μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας ἐθέλομεν κινδυνεύειν, περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐξ αὐτὰ ἐλθοῦσι μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι, καὶ ἐν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι καὶ ἐτι ἐν ἄλλοις».

X 40. «Φιλοκαλοῦμέν τε γάρ μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀγενοῦσι μᾶλακιας. πλούτῳ τε ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα, καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινα αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἰσχιον. ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἄμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια καὶ ἐτέροις ἔτερα πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι μόνοι γάρ τόν τε μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ'

Δημοσιότητα

άχρεῖν νομίζομεν, καὶ οἱ αὐτοὶ ἡτοὶ κρίνομέν γε ἡ ἐνθυμούμεθα δρθῶς τὰ πράγματα, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἥγούμενοι, ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγω πρότερον ἡ ἐπὶ ἀ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. διαφερόντως γάρ δὴ καὶ τόδε ἔχομεν ὡστε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα καὶ περὶ ὅν ἐπιχειρήσομεν ἐκλογίζεσθαι· ὁ τοῖς ἄλλοις ἀμαθίᾳ μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. κράτιστοι δὲ ἀν τὴν ψυχὴν δικαίως κρίθειν οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἥδεα σαφέστατα γιγνώσκοντες καὶ διὰ ταῦτα μὴ ἀποτρεπόμενοι ἐκ τῶν κινδύνων. καὶ τὰ ἐξ ἀρετὴν ἥναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς· οὐ γάρ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες κτώμεθα τοὺς φίλους. βεβαιότερος δὲ ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δὲ εὔνοίας φέρειν· ὁ δὲ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐξ χάριν, ἀλλ' ἐξ ὀφείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων, καὶ μόνοι οὐ τοῦ ξυμφέροντος μᾶλλον λογισμῷ ἡ τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ ἀδεῶς τινα ωφελοῦμεν». x

41. «Ἐνυελών τε λέγω τὴν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παιδευσιν εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἃν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἀν εἰδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὐταρκες παρέχεσθαι· καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἡ ἔργων ἔστιν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδες τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει. μόνη γάρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐξ πεῖραν ἔρχεται, καὶ μόνη οὕτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἴων κακοπαθεῖ, οὕτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπὸ ἀξίων ἔρχεται. μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα, οὐδὲν προσδεόμενοι οὕτε Ὁμέρου ἐπαινέτου οὕτε ὅστις ἔπεισι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει, ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμε-

μέτα τοις
τοις εὐχειν
τοις αἰσθαν
τοις των

τέρα τόλμη καταναγκάσαντες γενέσθαι, πανταχοῦ δὲ μηδεῖα κακῶν τε κάγαθῶν ἀίδια ξυγκατοικίσαντες. περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως οἶδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν μαχόμενοι ἐτελεύτησαν, καὶ τῶν λειπομένων πάντα τινὰ εἰκὸς ἔθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν». X

X 42. «Δι' ὁ δὴ καὶ ἐμήκυνα τὰ περὶ τῆς πόλεως, διδασκαλίαν τε ποιούμενος μὴ περὶ ἵσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἄγῶνα καὶ οἵτινες τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὅμοιώς, καὶ τὴν εὐλογίαν ἀμαχέφ' οἵτινες λέγω φανερὸν σημείοις καθιστάς. καὶ εἴρηται αὐτῆς τὰ μέγιστα. ἂν γάρ τὴν πόλιν ὑμνησα, αἱ τῶνδες καὶ τῶν τοιῶνδες ἀρεταὶ ἐκόσμησαν, καὶ οὐκ ἂν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἴσορροπος ὥσπερ τῶνδε ὁ λόγος τῶν ἕργων φανείη. Δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν πρώτη τε μηνύουσα καὶ τελευταία βεβαιοῦσα ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. καὶ γάρ τοῖς τᾶλλα χείροις δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· ἀγαθῷ γάρ κακὸν ἀφανίσαντες κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. τῶνδε δὲ οὔτε πλούτου τις τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν προτιμήσας ἐμαλακίσθη, οὔτε πενίας ἐλπίδι, ὡς κανὸν ἔτι διαφυγῶν πλουτήσειν, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο. I τὴν δὲ τῶν ἐνατίων τιμωρίαν ποθεινοτέραν αὐτῶν λαβόντες καὶ κινδύνων ἀμά τόνδε κάλλιστον νομίσαντες ἔβουλόθησαν μετ' αὐτοῦ τοὺς μὲν τιμωρεῖσθαι, τῶν δὲ ἐφίεσθαι, ἐλπίδι μὲν τὸ ἀφανῆς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες, ἔργῳ δὲ περὶ τοῦ ἡδη ὁρωμένου σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέντες καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμύνεσθαι καὶ παθεῖν κάλλιον ἡγησάμενοι ἢ τὸ ἐνδόντες σφέσθαι, τὸ μὲν αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον, τὸ δ' ἔργον τῷ σώματι ὑπέμειναν, καὶ δι' ἐλαχίστου καιροῦ, τύχης ἀμά ἀκμῆ, τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν».

καὶ οὖν προσμὴ ὥρα, μὴ οὐρανὸν φου θαύμασαν οὐκοῦν τίνειν τούς ἐπιτίθεσαν, ὅχι πέρι αὐτοῦ τοῦ φόβου! — Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής να φοριθοῦν

43 «Καὶ οἵδε μὲν προσηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο. τοὺς δὲ λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐξ τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν, σκοποῦντας μὴ λόγῳ μόνῳ τὴν ὥφελίαν, ἢν τί ἄν τις πρὸς οὐδὲν χεῖρον αὐτοὺς ὑμᾶς εἰδότας μηκύνοι, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν; ἀλλὰ μᾶλλον τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑμῖν μεγάλῃ δόξῃ εἶναι, ἐνθυμουμένους δτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο, καὶ ὅπότε καὶ πείρᾳ του σφαλεῖν, οὐκ οὖν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι. Κοινῇ γάρ τὰ σώματα διδόντες ίδιᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον, οὐκ ἐν ᾧ κεινται μᾶλλον, ἀλλ' ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι αἰεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. ἄνδρῶν γάρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος, καὶ οὐ στηλῶν μόνον ἐν τῇ οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προσηκούσῃ ἄγραφος μνήμη παρ' ἕκαστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου ἐνδιαιτᾶται. Οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὕψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. οὐ γάρ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν ἢ τοῦ βίου, οἵ τε ἐλπίς οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ, ἀλλ' οἵ τε ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἢν τι πταίσωσιν. ἀλγεινοτέρα γάρ ἄνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἢ μετὰ τοῦ μαλακισθῆναι κάκωσις ἢ δ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἀμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος». ✗

44 «Δι' ὅπερ καὶ τοὺς τῶνδε νῦν τοκέας, ὅσοι πάρεστε, οὐκ ὀλοφύρομαι μᾶλλον ἢ παραμυθήσομαι. ἐν πολυτρόποις

γάρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες, τὸ δ' εὔτυχές, οἱ ἀντῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, ὥσπερ οἴδε μὲν νῦν, τελευτῆς, ὑμεῖς δὲ λύπης, καὶ οἵς ἐνευδαιμονῆσαι τε ὁ βίος ὄμοιώς καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὅν, ὃν καὶ πολλάκις ἔξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὔτυχίαις, αἵς ποτε καὶ αὐτοὶ ἡγάλλεσθε· καὶ λύπη οὐχ ὃν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὖς ἀνέθας γενόμενος ἀφαιρεθῇ. καρτερεῖν δὲ χρὴ καὶ ἄλλων παίδων ἐλπίδι, οἵς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι· ἰδίᾳ τε γάρ τῶν οὐκ ὄντων λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται, καὶ τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ ξυνοίσει. οὐ γὰρ οἶν τε ἵσον τι ἡ δίκαιον βουλεύεσθαι, οἱ ἀν μὴ καὶ παῖδας ἐκ τοῦ δρμοίου παραβαλλόμενοι κινδυνεύωσιν. ὅσοι δ' αὖ παρηβήκατε, τόν τε πλέονα κέρδος, ὃν ηύτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι, καὶ τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε. τὸ γάρ φιλότιμον ἀγήρων μόνον, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν, ὥσπερ τινές φασι, μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι».

45 «Παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἡ ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα—τὸν γάρ οὐκ ὄντα ἀπας εἰωθεν ἐπαινεῖν—, καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς οὐκ ὄμοιοι ἀλλ' ὀλίγῳ χείρους κριθεῖτε. φθόνος γάρ τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὔνοιᾳ τετίμηται. εἰ δέ με δεῖ καὶ γυναικείας τι ἀρετῆς, ὅσαι νῦν ἐν χηρείᾳ ἔσονται, μνησθῆναι, βραχείᾳ παραινέσει ἀπαν σημανῶ. τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα καὶ ἡς ἀν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἡ ψόγου ἐν τοῖς ἀρσεσι κλέος ἡ».

46 «Εἴρηται καὶ ἐμοὶ λόγῳ κατὰ τὸν νόμον ὅσα εἶχον

πρόσφορα, καὶ ἔργω οἱ θαπτόμενοι τὰ μὲν ἥδη κεκόσμηνται.
 τὰ δὲ αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἡ πόλις μέχρι¹
 ἥβης θρέψει, ὡφέλιμον στέφανον τοῖσδέ τε καὶ τοῖς λειπο-
 μένοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα· ἀθλα γάρ οἵς κε-
 ται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσι.
 νῦν δὲ ἀπολογούμενοι διν προσήκει ἐκάστω ἀπιτε ».

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΟΣΕΙΣ

Ε. ΠΛΑΤΑΪΚΑ

Εισβολή των Θρακών εις τάς Πλαταιάς.

(B. I. 16)

ΜΕΡΟΣ Β'

1. Συθένεις — από την παλαιότερη περίοδο, έτσι της εισβολής των Θρακών εις τάς Πλαταιάς τον Αρίθμον της 431 π.Χ. θεωρεῖται ότι οι θρακούς που επικαμπούνται πρός Θλήσαν ήταν κυρίως μαχαστάντες τον θρησκευτικό τους πόλεμο — κατ' αρχήν ίκανοι δραχτὸν τοῦ πολέμου. Μέχρι της αυτούς ήταν θέρας καὶ γειτόνας* τοῦ θέρος μεταξύ Θραικῶν Κάρην πολιούχων Διάστημα, έτσι τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Οκτωβρίου, οἱ δὲ γειτόνες περιφρίγην, όποιοι τοῦ Νοεμβρίου μάχεροι τοῦ θερισμούσαριν. Ή διάρρεεις αὐτῆς σπειρίζονται μετά τὴν φύσιν τῶν λαπερισμένων γεγονότων· διότι ταῦτα θέρος, θρησκευτικός θέρας καὶ φυσικός, σύντοτο εἰς ταράττα, πολιούχος θέρας, γένος τοῦ διαμάντηος καὶ πολύτροπος περιποτανοῦ.

2. Σύρεταιναι — διατηρίσσονται ἐν ταῖς, εἰς τριμετάντανας αποκαθίστασθαι ἐν της 431 π.Χ. συναρπάξεις πόλην, μεταξύ Λαρίσαιων καὶ Ηπειρωταίων, ἡ οποία δύνεται πάντα την ὅπερα τοῦ Ηπειρωτικοῦ οἰκουμενικοῦ Κύπριας πάγκων καὶ διεστριῶν Φρεγών της 431 π.Χ. μετατηνεῖν ἐν Ηπειρωτικῷ μέχρι της Χρυσοῦς ἢ τῆς "Ἄργυρης Ιερατείας τοῦ Ιεροῦ οἴστρου". Αἱ Ηραίτιοι ἵπποι Ηραίτιοι ήτον Ηραίτιοι ήτον Ηραίτιοι δέ, οἱ Ηραίτιοι πόλεις γράμμων ἀπὸ τῶν ιεροῖς Ηραίτιοι. Ηραίτιοι δέ η Ηραίτιδες πόλεις οὐρανούσανται, θερμούσανται, δελφούσανται, θεατρῶνται. Ηραίτιοι πόλεις τούτηραν τὰ γρανολαγάνια τρίποτα μαρμάτεραν πόλεισιν, τοῦ Αργυροῦ, τῆς Σελήνης καὶ τῶν Αἰγαίων δραγμούσαντες πόλεισιν τὰ εἶναι θρησκευτικά (θεοποιεῖσαν). Βοιωτοταρραγόντες τὰ πόλεις τοῦ Φάρναί τοῦ Λαργαναγοῦ, τοὺς διωτέστερους δέ Ερυθριαί θρησκευτικές

Είσβολη τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς. Ιερόπολις

I. ПЛАТАЇКА

Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς.

(B, 1 - 16).

1. ἐνθένδε = ἀπὸ ταύτης τῆς πολεμικῆς πράξεως, δηλ. τῆς εἰσβολῆς τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιὰς κατ' Απρίλιον τοῦ 431 π.Χ. **ἐκατέροις**· ἀντὶ ἐκατέρων. **ἐν ώ.** εἰς τὸ ἐνθένδε = ἀπὸ τῆς ὅποιας. **οὔτε** ἐπεμείγνυντο **ἔτι** ἀκηρυκτὶ παρ^τ ἀλλήλους = οὔτε ἤρχοντο πλέον εἰς ἐπικοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνευ κηρύκων. **καταστάντες τε.** δηλ. εἰς τὸν πόλεμον = κατὶ ἀφοῦ ἔκαμψαν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. **ἔξης** = κατὰ σειράν. **κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα**· τὸ θέρος κατὰ Θουκυδίδην ἥτο ὀκτάμηνον διάστημα, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου, ὁ δὲ χειμὼν τετράμηνον, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου. **Ἡ διαίρεσις αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν φύσιν τῶν ἴστορουμένων γεγονότων**· διότι τὸ μὲν θέρος, δηλ. ἔστι, θέρος καὶ φθινόπωρον, ἐγίνοντο αἱ κυρίως πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, τὸν δὲ χειμῶνα αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί.

2. ἐνέμειναν = διετηρήθησαν ἐν ἵσχυi. αἱ τριακοντούτεις σπονδαί· ἡ ἐτεί 445 π.Χ. συναφθεῖσα εἰρήνη μεταξὺ Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων, ἡ ὁποία ἐγένετο μετά τὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὑποταγὴν τῆς ἀποστάσης Εὐθόίας. πέμπτω καὶ δεκάτῳ ἔτει· τῷ 431 π.Χ. μετὰ τὴν ἐν Ποτειδαίᾳ μάχην. ἐπὶ Χρυσίδος ἐν "Αργει ἱερω- μένης (= ἱερείας οὖσης)· ἡ Χρυσίς ἦτο ἱέρεια τῆς "Ηρας ἐν "Αργει· ἥριθμουν δὲ οἱ Ἀργεῖοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἱερειῶν. Ἐπειδὴ ἐπὶ Θουκυδίδου δὲν ὑπῆρχε χρονολογικὴ ἀφετηρία, ὅρίζει οὗτος τὴν ἔναρξιν τοῦ Πελ. πολέμου ἀναφέρων τὰς χρονολογίας τριῶν ἐπιφανεστέρων πόλεων, τοῦ "Αργους, τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Αθηνῶν. ἄρχοντος = δῆτε ἔμελλε νὰ εἶναι ἄρχων (ἐπώνυμος). βοιωταρχοῦντες· τὸ πολίτευμα τῶν Βοιωτῶν ἦτο διλιγαρχικόν, τὴν ἀνωτάτην δὲ ἔξουσίαν ἦσκουν 11 βοιωτάρχαι κατ' ἔτος ἐκλεγόμενοι, ὃν οἱ δύο ἐκ Θηρῶν ἐπηγάγοντο

δηλ. αύτοὺς = προσεκάλεσαν αὐτούς. Ιδίας ἔνεκα δυνάμεως = ἵνα αὐτοὶ ἐνισχυθῶσι πολιτικῶς. τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους = τοὺς πολιτικούς των ἀντιπάλους. προσποιῶ τί τινι = προσθέτω τί τινι. δυνατωτάτου = ἔχοντος μεγίστην πολιτικὴν ἴσχυν. διάφορος = ἔχθρα. μήπω φανεροῦ καθεστῶτος = ἐνῷ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἀρχίσει φανερά. ή καὶ ῥᾶσιν = διὰ τοῦτο καὶ εὐκολώτερον. φυλακῆς οὐ προκαθεστηκίας = ἐπειδὴ δὲν ἦτο τοποθετημένη πρὸ τῆς πόλεως (ἢ πρότερον) φρουρά. τίθεμαι τὰ δόπλα = πάρατάσσομαι. ἔργου ἔχεσθαι = νὰ ἐπιλαμβάνωνται τοῦ ἔργου (δηλ. τῆς συλλήψεως καὶ τοῦ φόνου τῶν δημοκρατικῶν). γνώμην ἐποιοῦντο = ἐδόκει αὐτοῖς. ἐπιτηδείοις = φιλικοῖς. ἐξ ἕντας πολιτικῶν καὶ φιλίαν ἀγαγεῖν τὴν πόλιν = νὰ προσκαλέσουν εἰς συμβιβασμὸν καὶ φιλικὴν συνενόήσιν τοὺς πολίτας. καὶ ἀνεῖπεν = καὶ ὅντως (= καὶ) ἐκήρυξε. κατὰ τὰ πάτρια = κατὰ τὰς συνθήκας τῶν προγόνων (καθ' ᾧς ἡ Πλάταια ἀνῆκεν εἰς τὴν βοιωτικὴν συμμαχίαν).

3. ἔξαπιναίως = αἱφνιδιαστικῶς. πρὸς ἕντας πολιτικῶν εἰς συμβιβασμόν. τοὺς λόγους· δηλ. τὰς γενομένας διὰ τοῦ κήρυκος προτάσεις. ἄλλως τε καὶ = καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι. ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον = δὲν ἐπείραζαν κανένα. πράσσοντες δέ πως ταῦτα = ἐνῷ δὲ τρόπον τινὰ διεπραγματεύοντο ταῦτα. τῷ πλήθει οὐ βουλομένῳ ἦν = τὸ πλῆθος οὐκέτι ἐβούλετο. ἐπιχειρητέα εἶναι = ἐπιχειρητέον εἶναι. ἔξαρτύω = παρασκευάζω. ἦ = ὅπως. ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν = ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις. φυλάξαντες ἔτι νύκτα = ἀφοῦ ἐφύλαξαν (ἐπερίμεναν), ώστε νὰ εἶναι ἀκόμη νῦξ. περιορθρον = ὅρθρος βαθύς. δπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι (τοῖς Θηβ.). προσφέροιντο (οἱ Πλατ.) καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἵσου γίγνωνται — ἵνα μὴ ἐπιτίθενται κατ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.), ὅτε θὰ ἔχουν περισσότερον θάρρος διὰ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ (ἵνα μὴ οἱ Θηβ.) εὑρίσκωνται εἰς τὴν αὐτὴν (πλεονεκτικὴν) θέσιν μὲ αὐτούς. ἀλλὰ... φοβερώτεροι (οἱ Θηβ.) = ἔχοντες περισσότερον φόβον. ήσσους ὡσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν = (νὰ) εἶναι κατώτεροι αὐτῶν, που εἶχον γνῶσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πόλεως, (όδῶν καὶ παρόδων). κατὰ τάχος = ταχέως.

4. ξυνεστρέφοντό τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς = συνεπυκνοῦντο. ἢ

προσπίπτοιεν = ὅπου κάθε φοράν ἐπετίθεντο (οἱ Πλ.). δλολυγῇ
χρῶμαι = ἐκβάλλω θρηνώδη φωνήν. **ὑετός** = βροχή. **ἐν σκότῳ** καὶ
πηλῷ = μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν λάσπην. **ἢ** = δι' ὃν. **μηνός**. **ἡ**
νῦξ ἥτο ἀσέληνος, ἐπειδὴ ἥτο τὸ τέλος τοῦ (σεληνιακοῦ) μηνός. **τοῦ μὴ**
ἐκφεύγειν = ὡστε νὰ μὴ διαφεύγῃ κανείς **στυράκιον** τὸ κάτω μέ-
ρος τοῦ ἀκοντίου. **βάλανος** = σιδηρᾶ ράβδος, ἡ ὅποια εἰσαγομένη εἰς
τὴν ὄπην τοῦ μοχλοῦ καὶ τῆς πύλης δὲν ἀφρηνε τὸν μοχλὸν νὰ κινῆται.
ταύτη = διὰ τούτου τοῦ μέρους. **αἴσθησις ταχεῖα** ἐπεγένετο (τοῖς
 Πλ.) = ταχέως ἀντελήθησαν τοῦτο οἱ Πλαταιεῖς. **ἄλλη** = εἰς ἄλλο
 μέρος. **σποράδες** = σποραδικῶς. **ἄντικρυς** = εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος.
ἀπειλημμένους = ἀποκλεισμένους. **ῶσπερ ἔχουσι** = ἀνευ ἀναβολῆς.
περιῆσαν = ἔξων. **οὕτως ἐπεπράγεσαν** = αὐτὸ τὸ τέλος εἶχον.

5. εἰ τι ἄρα μὴ προχωροίη = ἀν τυχὸν δὲν ἐπήγαινε καὶλά ἡ
 ἐπιχείρησις. γενόμενον = ἐπελθόν. **ἔρρυν** μέγας = ἐπλημμύρισεν,
 ὡστε ἔγινε μέγας. **ἔχομαι** ζῶν = αἰχμαλωτίζομαι. **κατασκευὴ** =
 ἄπασα ἡ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐγκατάστασις, ἐργαλεῖα κλπ. **οἰα...** γενο-
 μένου = ἐπειδὴ πράγματι τὸ κακὸν ἐπῆλθεν ἀπροσδοκήτως ἐν καιρῷ
 εἰρήνης. **ὑποτοπέω** = ὑποπτεύω. **ὅσιος** = ὁ σύμφωνος πρὸς τὸν θεῖον
 νόμον. **τὰ ἔξω...** μὴ ἀδικεῖν = μὴ βλάπτειν τὰ ἔξω, δηλ. τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ἀγρούς, κατασκευὴν.

6. **ἐπομόσαι φασί** = λέγουν ὅτι ἐπεβεβαίωσαν δι' ὅρκου τοὺς λό-
 γους των. **οὖ φασιν** = ἀρνοῦνται. **ἥν τι** **ξυμβαίνωσι** = ἀν καταλήξουν
 εἰς συμφωνίαν τινά. **πρὸς ὅν** **πραξαν** οἱ προδιδόντες = μετὰ
 τοῦ ὅποίου διεξήγαγον τὰς διαπραγματεύσεις οἱ προδόται. **ὑπόσπον-**
δος = ὁ ἔξησφαλισμένος διὰ σπονδῶν. **καθίσταντο πρὸς τὰ παρόν-**
τα = ἐκανόνιζον σύμφωνα πρὸς τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν. **μη-**
δὲν νεώτερον ποιεῖν = μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνουν κανὲν
 κακόν. **ἐπιστέλλω** = παραγγέλλω. **τοὺς ἀχρειοτάτους** = τοὺς καθ'
 ὀλοκληρίαν ἀχρήστους (ἀμάχους, δηλ. γέροντας, ἀσθενεῖς, ἀναπήρους).

Πλαταιῶν πολιορκία.

(B, 71 - 78)

71. **τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους** κατ' Ἰούνιον τοῦ τρίτου ἔτους
 τοῦ πολέμου, ἥτοι τῷ 429 π. Χ. οὐκ ἐσέβαλον· φοβούμενοι τὴν νό-

σον, ἡ ὅποια ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἐθέριζε τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν Ἀθηναίους. καθίσας τὸν στρατὸν = στρατοπεδεύσας. ὃν ἔστε = ἐκ τῶν ὅποιων κατάγεσθε. ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης = νὰ ἀναλάβουν μετ' αὐτοῦ, νὰ συμμερισθῶσι, τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Διὰ τούτων ὑπαινίσσεται τοὺς Θηβαίους, οἱ ὅποιοι μηδίζοντες τότε δὲν ἡθέλησαν νὰ συμμετάσχουν τῶν κατὰ τῶν Περσῶν ἀγώνων. ἀπεδίδου = ἔδιδε τὸ προνόμιον (νὰ εἰναι κύριοι τῆς χώρας των) ἢ ὡς τιμητικὴν διφειλήν. ἀμύνω τινὶ = βοηθῶ τινα. τοὺς ὄρκιους γενομένους = τοὺς ὅποιους ἐπεκαλέσθησαν τότε εἰς τοὺς ὄρκους. ἡμετέρους ἔγχωρίους: οἱ ἔγχωροι θεοὶ προστατεύσαντες τοὺς ὑπὲρ τῆς χώρας πολεμήσαντας ἔγιναν θεοὶ καὶ τῶν περὶ τὸν Παυσανίαν Λακεδαιμονίων, τῶν πατέρων δηλ. τῶν νῦν ἐπιδρομέων. δικαιόω = κρίνω δίκαιον.

72. ὑπολαβών = λαβὼν τὸν λόγον. ξυνελευθεροῦτε: προστ. = προσπαθεῖτε νὰ τοὺς ἐλευθερώνετε σὺν ἡμῖν. αὐτῶν = δηλ. τῶν ξυνομοσάντων καὶ ὑπ' Ἀθηναίοις νῦν ὅντων. ἡς = ταύτης δέ, δηλ. τῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν προσπαθείας. μάλιστα = πρὸ πάντων. εἰ δὲ μή = δηλ. βούλεσθε μετασχεῖν. προκαλοῦμαί τι = προτείνω τι. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν = τὰ κτήματά σας. μηδὲ μεθ' ἔτέρων = μετὰ μηδετέρων. ἐπὶ πολέμῳ = πρὸς πολεμικοὺς σκοπούς. οὐκ ἐπιτρέπωσι. δηλ. νὰ τηρήσουν οὐδετερότητα. ὡς ἔνορκοι ὅντες = ἐπὶ τῇ ίδεᾳ ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐνόρκους συμφωνίας. κατὰ τὸ δέχεσθαι = ὡς πρὸς τὸ δέχεσθαι. γῆς ὅρους ἀποδείξατε = καθορίσατε τὰ σύνορα τῆς χώρας σας. ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν = ἀριθμηθῆναι. μεταχωρήσατε = ἀπέλθετε. φοράν φέροντες = πληρώνοντες ποσόν τι (ἀπέναντι τῶν προσόδων, τὰς ὅποιας θὰ στερηθῆτε).

73. ἐν αἷς εἰκός ἦν κομισθῆναι = κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὅποιων ἥτο δυνατὸν νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπιστρέψουν (οἱ Πλαταιεῖς πρέσβεις). τέμνω τὴν γῆν = καταστρέφω τὴν χώραν (κυρίως διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἀγρῶν καὶ δενδροτομιῶν). ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ = πρότερον. φασί... ἐν οὐδενὶ προέσθαι ὑμᾶς = λέγουν ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει σᾶς ἐγκατέλειψαν. περιορῶ = ἀδιαφορῶ. ἐπισκήπτω = παραγγέλλω. μηδὲν νεωτερίζειν = νὰ μὴ κάμνετε καμμίαν μεταβολήν.

74. βουλεύομαι = ἀποφασίζω. ἐντεῦθεν δὴ = τότε. ἀνέχεσθαι· δρῶντας... πάσχοντας. ἐς ἐπιμαρτυρίαν καθίσταμαι = ἐπικαλοῦμαι ώς μάρτυρας. ξυνίστορες = μάρτυρες. τὴν ἀρχήν· ἐπιρ.= κατ' ἀρχάς. ἐκλιπόντων τὸ ξυνώμοτον — παραβάντων τὴν μεθ' ὅρκου γενομένην συμφωνίαν. παρέσχετε εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι = παρέσχετε εὐμενῆ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀγῶνα. εἰκότα = λογικά. ξυγνώμονές ἔστε... νομίμως = συγκατανεύετε, ὅπως, ὅσοι μὲν κάμνουν πρῶτοι ἀρχὴν νὰ ἀδικοῦν, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἀδικίαν, ὅσοι δὲ νομίμως ἐπιδιώκουν τὴν τιμωρίαν, τὴν ἐπιβάλλουν.

75. ἐπιθειάζω = ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς ώς μάρτυρας. καθίστη ἐς πόλεμον = παρεσκεύαζε πρὸς πόλεμον. περισταυρόω = περιφράσσω διὰ πασσάλων. ἔχουν (τοῦ χώρα - χώννυμι) = ἐσώρευον χῶμα. παρωκοδόμουν ἐκατέρωθεν = ὠκοδόμουν παραλλήλως ἐκατέρωθεν τοῦ ἐπισωρευμένου χώματος. φορμηδὸν = σταυρωτά. ἐπὶ πολὺ = εἰς μεγάλην ἔκτασιν. φορέω = ἐπισωρεύω. ἀνύτειν = νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀνύψωσιν. διηρημένοι κατ' ἀναπαύλας... αἱρεῖσθαι = διηρημένοι εἰς τμήματα οὕτως, ὥστε ἄλλοι μὲν νὰ μεταφέρουν ὑλικά, ἄλλοι δὲ νὰ τρώγουν καὶ νὰ κοιμῶνται. ἦ... ὥστε, δύταν τὸ ἐν ἐργάζεται, τὸ ἄλλο νὰ ἔχῃ ἀνάπταυσιν (νὰ ξεκουράζεται). ξεναγοί· Λακεδαιμόνιοι ἀποστελλόμενοι ώς ἀρχηγοὶ τῶν συμμαχιῶν στρατευμάτων, τὰ δόπια εἶχον καὶ ίδίους ἀρχηγούς. τεῖχος = προτείχισμα. ἡ προσεχοῦτο = ἐκεῖ δύπου συνεσωρεύετο τὸ χῶμα. ξύνδεσμος = μέσον συγδέσεως. δέρρεις (ἡ δέρρις) = ἀκατέργαστα δέρματα. διφθέραι = κατειργασμένα δέρματα. οἰστός = βέλος. οὐ σχολαίτερον = μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα. ἀντανήγει αὐτῷ = ἐκ παραλλήλου πρὸς αὐτὸν ὑψοῦτο. διελόντες... γῆν = ἀφοῦ ἐχάλασαν μέρος τοῦ τείχους, ἐκεῖ δύπου ἐγίνετο ἡ πρόσχωσις, ἔφερον μέσα (εἰς τὴν πόλιν) τὸ χῶμα.

76. ταρσοί καλάμου = κοφίνια καλαμένια. ἐν ταρσοῖς... διηρημένον = γεμίζοντες μὲ πηλὸν καλάθια ἔρριπτον αὐτὰ μέσα εἰς τὸ σχηματιζόμενον ἀνοιγμα (χάσμα) ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ χώματος (ὑπὸ τῶν Πλ.). διαχεόμενον = ὑποκ. τὸ διηρημένον = διασκορπιζόμενον. ἡ γῆ = δ ἄλλος σωρὸς τοῦ χώματος. φοροῦμαι = μεταφέρομαι. ταύτη (οὕτω) ἀποκληρόμενοι· δηλ. τοῦ ἐσφορεῖν τὴν γῆν. τοῦτο... ἐπέσχον = ἔθεσαν τέρμα εἰς τὴν προσπάθειάν (των) αὐτήν. ξυντεκμηρά-

μενοι = ίπολογίσαντες ἀκριβῶς τὸ μέρος, ἄγωθεν τοῦ ὅποίου ἐγίνετο ἡ ἐπιχωμάτωσις. **ὑφεῖλκον** = εἶλκον κάτωθεν κρυφίως. **ώστε ἐπιβάλλοντας...** τοῦ χώματος = ὥστε, ἐνῷ ἔρριπτον ἀπ' ἐπάνω χώμα, διλγότερον τοῦ δέοντος κατώρθωνον, ἐπειδὴ κρυφίως τὸ χώμα ἀπεσύρετο κάτωθεν. **ἰζάνω** = κατακαθίζω. **προσεπεξηγῆρον** = πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπενόησαν κατὰ τῶν ἀντιπάλων. **τὸ κατὰ τὸ χῶμα** = τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν γενομένην ἐπίχωσιν. **ἀπὸ τοῦ βραχέος** δηλ. ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦ τείχους, τὸ ὅποιον δὲν εἶχεν ὑψωθῆ. **ἐκ τοῦ ἐντὸς** = ἀπὸ τὸ μέσα μέρος. **μηνοειδής** = δρεπανοειδής. **ἔς τὴν πόλιν** = μὲ τὸ κυρτὸν αὐτοῦ βλέπον πρὸς τὴν πόλιν. **δπως... ἀντέχοι** = ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ἀντιτείχισμα. **ἐν ἀμφιβόλῳ...** γίγνεσθαι = προσβάλλεσθαι πανταχόθεν. **ἐπὶ μέγα κατέσεισε** = ἐκλόνησεν εἰς μεγάλην ἔκτασιν (ἢ μεγάλως). **μηχανάς** ἢ κυριωτέρα πολιορκητικὴ μηχανὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦτο ὁ κριός. **ἀνακλάω** = σύρω πρὸς τὰ ἄνω. **κεραία** ἢ προέχουσα δοκὸς γεράνου. **ἀπὸ τῆς τομῆς ἐκατέρωθεν** = ἀπὸ τῶν δύο ἄκρων (τῶν δοκῶν). **ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν** = ἔχουσῶν ἐπικλινῆ θέσιν, κεκαμμένων καὶ προεξεχουσῶν (ὅπως αἱ κεραίαι τῶν ἀτμοπλοίων, ἐκ τῶν ὅποιών ἐξαρτῶνται αἱ λέμβοι). **ἀνελκύσαντες ἔγκαρσίας** = ἀνελκύσαντες ὥστε νὰ εἴναι πλάγιαι. **ρύμη** = μεθ' ὁρμῆς. **ἀποκαυλίζω** = ἀποκόπτω τὸν καυλόν· ἐνταῦθα δὲ τὸ προέχον ἄκρον τῆς μηχανῆς (τοῦ κριοῦ). **ἔμβολὴ** = ἡ κεφαλὴ τοῦ κριοῦ.

77. τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο = πρὸς ἔξουδετέρωσιν τῆς ἐπιχωματώσεως κατεσκευάζετο τὸ μηνοειδὲς τείχος. **ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν** = μὲ τὰ διατιθέμενα φοβερὰ καὶ κοπιώδη μέσα. **πᾶσαν ἰδέαν ἐπενόουν** = τὸ πᾶν, κάθε μέσον, ἐσοφίζοντο. **σφίσιν** = ὑπ' αὐτῶν. **ὕλης φακέλους** = δεμάτια ξύλων. **παρέβαλον** = ἔρριψαν ἄλλα ἐπ' ἄλλων (=παρά). **ἐπιπαρανέω** = ἐπισωρεύω πρὸς τούτοις. **ἐπιπαρένησαν...** **ἐπισχεῖν** = ἐπειτα ἐκτὸς τούτων ἐπεσώρευσαν εἰς ὅσον περισσότερον μέρος καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πόλεως ἥδυναντο νὰ φθάσουν ἐκ τοῦ ὕψους ἐκείνου τῆς προσχώσεως (ἐνν. ἔξακοντίζοντες). **ἥδη γάρ...** **ἀνῆκε** = διότι μέχρι τότε ξύλα ξηρὰ (κλάδοι, φύλλα) τριφθέντα ὑπὸ τῶν ἀνέμων μεταξύ των μόνα των ἀνέδωκαν πῦρ καὶ φλόγα. **ἐντὸς πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι** = ἐντὸς μεγάλης ἐκτάσεως τῆς πόλεως (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πυρκαϊδῆς) δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πλησιάσῃ κανείς. **ἐπίφορος** = ὁ ἐπί τι φέρων, εὔνοϊκός.

78. διαμαρτάνω τινὸς = ἀστοχῶ εἰς τι. διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίον = διαιρέσαντες τὴν ὅλην ἔκτασιν (περιοχὴν) εἰς τμήματα. πλινθεύομαι = κατασκευάζω πλίνθους. περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολᾶς = κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἀρκτούρου· εἶναι δὲ ὁ ἀρκτοῦρος ἀστὴρ μέγιστος ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Βοώτου ἐμφανιζόμενος ἐσπερινὸς μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, πρωινὸς δὲ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου. Ἐνταῦθα νοεῖται ἡ κατὰ Σεπτέμβριον γινομένη ἐπιτολῆ. κατεσκευάσθη = διωργανώθη.

Πλαταιέων ἔξοδος.

(Γ, 20 - 24)

20. χειμῶνος* δῆλ. τοῦ 428 π.Χ. τῷ σίτῳ ἐπιλείποντι = ἐκ τῆς ἑλλειψέως τοῦ σίτου. τιμωρία = βοήθεια. ἐπιβουλεύουσιν ἔξελθεῖν = ἀποφασίζουν νὰ ἔξελθουν. ἦν δύνωνται βιάσασθαι = ἀν δύνανται νὰ τὸ ἐπιτύχουν διὰ τῆς βίας. πεῖρα = ἀπόπειρα, ἐπιχείρησις. ἀποκνέω τὸν κίνδυνον = ἐκ φόβου ἀπέχω τοῦ κινδύνου. πως = κάπως. ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων = εὗρον τὸ δόλον μέτρον (τῶν κλιμάκων) διὰ (τῆς καταμετρήσεως) τῶν σειρῶν τῶν πλίνθων. ἔξαληλιμμένον = καλῶς (= ἐκ) ἀσβεστωμένον. λογισμὸς = ὑπολογισμὸς (τῶν στρώσεων). οὐ πολὺ ἀπέχοντος = διότι καὶ ἡ ἀπόστασις (ἀπὸ τοῦ τείχους) δὲν ἦτο μεγάλη. ἔθούλοντο δῆλ. ἀναβαίνειν.

21. πρός τε Πλαταιῶν... ἐπίοι = καὶ πρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν καὶ ἀν ἵσως κανεὶς ἔξωθεν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν ἐπήρχετο. διέχω = ἀπέχω. πόδας* ὁ ποὺς ἴσοιται πρὸς 0,30 τοῦ μέτρου περίπου. μάλιστα = περίπου. διὰ δέκα ἐπάλξεων = εἰς κάθε δέκα ἐπάλξεις· αἱ ἐπάλξεις ἥσαν προμαχῶνες ἐπὶ τῶν τειχῶν, ἐκ τῶν ὧποίων οἱ ἀμυνόμενοι προσέβαλλον τοὺς ἐπερχομένους. διήκω = φθάνω. παρὰ πύργον = ἔξωθεν (πλησίον) τοῦ πύργου. ἀλλὰ δι' αὐτῶν μέσων διῆσαν = ἀλλὰ διὰ μέσου αὐτῶν διήρχοντο (δσάκις δῆλ. στρατιώτης ἤθελε νὰ μεταβῇ ἀπὸ ἐπάλξεώς τινος εἰς ἄλλην κειμένην πέραν τοῦ πύργου). νοτερὸς — βροχερός. δητῶν δι' ὀλίγου = εύρισκομένων εἰς μικρὰ ἀπ' ἀλλήλων διαστήματα. στεγανὸς = ἐστεγασμένος.

22. παρεσκεύαστο* ἀπροσ. = παρασκευὴ ἐγεγόνει. τηρήσαν-

τες = περιμείναντες. χειμέριος = χειμερινός. περιέχω τινά = περιβάλλω τινά. ἀνά τὸ σκοτεινὸν = μέσα εἰς τὸ σκότος. Φύφω δὲ .. τοῦ ἀνέμου = ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνέμος ἔκαμψε πάταγον καλύπτοντα τὸν ἐκ τῆς προσεγγίσεως αὐτῶν κρότον. διέχοντες = ἀφήνοντες μεγάλα διαστήματα μεταξύ των. εὔσταλεῖς τῇ δύτλισει = ἐλαφρῶς ὥπλισμένοι. τὸν ἀριστερὸν... ὑποδεδεμένοι. ὅταν κανεὶς ἔχῃ γυμνὸν ὑποδήματος τὸν ἔνα πόδα, πατεῖ στερεώτερα εἰς λασπῶδες ἔδαφος. ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλὸν = διὰ νὰ βαδίζουν ἀσφαλεῖς εἰς λασπώδη τόπον. μεταπύργιον = τὸ μεταξὺ τῶν δύο πύργων διάστημα. προσέθεσαν = ἐτοποθέτησαν. δόποτε εἶεν... = ὅταν θὰ ἐπλησίαζον. καταβάλλω = ρίπτω κάτω. ἀντιλαμβανόμενος ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων = ἐνῷ προσεπάθει νὰ πιασθῇ... ἐκ τούμπαλιν = ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους. δύως ἡκιστα τὸν νοῦν ἔχοιεν = διὰ νὰ μὴ προσέχουν καθόλου. κατὰ χώραν = εἰς τὴν θέσιν των. φρυκτοὶ πολέμιοι = σήματα διὰ πυρῶν δηλοῦντα ἐμφάνισιν πολεμίων. παρανῖσχον (παρ-ἀν-ίσχω) φρυκτούς = παραλλήλως πρὸς αὐτούς ὑψωνάν φρυκτούς. φρυκτωρία = ἡ διὰ πυρῶν μακρόθεν συνεννόησις. καὶ τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο = καὶ πατήσουν εἰς ἀσφαλὲς ἔδαφος.

23. ἐν τούτῳ δηλ. τῷ χρόνῳ. τὰς διόδους τῶν πύργων = τὰς πρὸς τοὺς πύργους φερούσας δόδούς. οἱ μέν· δηλ. οἱ ἀναβάντες ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐν ταῖς διόδοις. οἱ δέ· δηλ. οἱ λοιποὶ Πλαταιεῖς. ἀπώσαντες = καταρρίψαντες (ἵνα μὴ δυσχεραίνεται ἡ ἀνάβασις). διαικομίζομενος αἱεὶ = δ ἐκάστοτε ὑπερβαίνων τὸ τεῖχος καὶ τὴν τάφρον. αὐτοῖς ἐπεφέροντο = ἐπήρχετο κατ' αὐτῶν. ἐξ τὰ γυμνά· εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ σώματος τὰ μὴ κεκαλυμμένα ὑπὸ τῆς ἀσπίδος, δηλ. τὰ δεξιά. φθάνουσι... διαβάντες = ἐπρόφθασαν καὶ διέβησαν. κρύσταλλος... ὥστε ἐπελθεῖν = κρύσταλλος ὅχι στερεός, ὥστε νὰ πατήσῃ τις ἐπάνω καὶ νὰ περάσῃ. ἀλλ’ οἰος ἀπηλιώτου ἢ βορέου ὄδατώδης μᾶλλον = ἀλλὰ τοιοῦτος (κρύσταλλος), ὅποῖς συμβαίνει νὰ εἴναι, ὅταν πνέῃ ἀπηλιώτης ἢ βορρᾶς ὄδατώδης μᾶλλον (ἢ βέβαιος = στερεός). νῦξ ὑπονιφορμένη = νῦξ, καθ’ ἣν χιονίζει σιγά σιγά (ἀλλ’ ἀδιακόπως). διάφευξις = φυγή.

24. Ἀνδροκράτης ἥρως τιμώμενος ἐν Πλαταιαῖς, τοῦ ὄποιου τὸ μνημεῖον ἦτο ἔξω τῶν τειχῶν. νομίζοντες... τραπέσθαι = νομί-

ζοντες, οτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποπτεύσουν (οἱ Πελ.) ποσῶς, οτι (οἱ Πλατ.) ἐτράπησαν (ἐπῆραν) ταύτην τὴν ὁδόν. τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν διώκοντας = ἀκολουθοῦντας ἐν τῇ διώξει τὴν πρὸς τὰς Ἀθήνας ἄγουσαν. λαβόμενοι τῶν δρῶν = ἀφοῦ ἐπῆραν τὰ βουνά. ἀπετράποντο = ἐγύρισαν ὅπίσω. κατὰ χώραν ἐγένοντο = ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των. ως οὐδεὶς περίεστι = οτι δὲν ἐσώθη κανείς. ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς = ἐζήτουν νὰ κάμουν σπονδάς, διὰ νὰ σηκώσουν καὶ θάψουν τοὺς νεκρούς.

Πλαταιέων παράδοσις.

(Γ, 52)

52. εἰρημένον ἦν = εἶχε δοθῆ ἐντολή. εἰ... ξυγχωροῖεν = ἐὰν ἔγινετο ἀμοιβαία παραχώρησις. ἀποδίδομαι = δίδω δόπισω. μὴ ἀνάδοτος εἴη = μὴ δοθῆ δόπισω. παρὰ δίκην = παρὰ τὸ δίκαιον. ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ = ἐν ἐσχάτῃ ἀδυναμίᾳ, τελείως ἔξηγντλημένοι. ἐπικαλοῦμαι = προσκαλῶ. ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσί· οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἔθεσαν πρὸ διλήμματος τοὺς Πλαταιεῖς διότι, ἂν ἀπαντήσουν οὕτοι οτι τοὺς εὐηγρέτησαν, θὰ τοὺς ἀντιταχθῇ οτι ψεύδονται, ἐφ' ὅσον ἐπολέμουν πρὸς τοὺς Λακεδ., ἂν δὲ εἴπουν οχι, τότε θὰ καταδικασθοῦν κατὰ τὴν ὄμοιογίαν των. προτάξαντες σφῶν αὐτῶν = ἀφοῦ ὤρισαν ως συνηγόρους των.

Δημηγορία Πλαταιέων.

(Γ, 53-59)

53. οὐ τοιάνδε... δίκην ὑφέξειν = οτι δὲν θὰ ὑποστῶμεν τοιαύτην δίκην (οἷαν δηλ. ὑπέχομεν διὰ τοῦ ἐρωτήματος πρβλ. Γ, 52,4). οἱόμενοι ... ἥγούμενοι· αἱ μετοχαὶ αὗται περιέχουν τοὺς λόγους, διατὶ πιστεύσαντες... τὴν παράδοσιν ἐποιησάμεθα. δεξάμενοι = εἰ δεξαίμεθα, ἀπόδοσις δὲ τό: τὸ ἵσον μάλιστ' ἀν φέρεσθαι = θὰ ἡμπορούσαμεν πρὸ πάντων νὰ εὔρωμεν τὸ δίκαιον μας. ὕσπερ καὶ ἐσμέν· δηλ. οὐκ ἐν ἄλλοις δικασταῖς. ἐν δικασταῖς γενέσθαι = νὰ παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον δικαστῶν. ἀμφοτέρων· δηλ. νομιμωτέρας δίκης καὶ δικαίων δικαστῶν. τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἰναῖς = οτι δ ἀγῶνι εἶναι περὶ ζωῆς ή θανάτου. κοινὸς = δίκαιος, ἀμερόληηπτος. τεκμαιρόμενοι ... οὐ προγεγενημένης = συμπεραίνοντες

ἐκ τοῦ ὅτι δὲν διετυπώθη πρότερον κατηγορία. λόγον ἡτησάμεθα· δηλ. τὴν ἀδειαν νὰ ὁμιλήσωμεν (πρβλ. Γ, 52). τό τε ἐπερώτημα βραχὺ (= σύντομον) δν· αἰτ. ἀπόλυτος ἀναφ. εἰς τὸ τεκμαιρόμενοι. φ (δηλ. ἐπερωτήματι) ἀποκρίνασθαι ... γίγνεται = πρὸς τὸ διποῖον ἔρωτημα ἡ ἀληθῆς ἀπόκρισις ἀποβαίνει ὀλεθρία (εἰς τὸν ἀποκρινόμενον). τὰ δὲ Φευδῆ· δηλ. ἀποκρίνασθαι. ἔλεγχον ἔχει = ἀποδεικνύεται (ψευδῆς). πανταχόθεν ἀποροι καθεστῶτες = ἐπειδὴ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὑρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν. ὁ μὴ ὥηθεις λόγος = τὸ μὴ ὥηθηναι λόγον = ἡ σιωπή. τοῖς ὡδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἀν παράσχοι = δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς κατηγορίαν (= αἰτίαν) τῶν εὑρισκομένων εἰς τοιαύτην κατάστασιν (εἰς τὴν θέσιν μας). πρὸς τοῖς ἀλλοις = ἐκτὸς τῶν ἄλλων δυσχερειῶν. ἡ πειθώ = τὸ πεῖσαι ὑμᾶς = ἡ δύναμις τοῦ πείθειν. ἀγνῶτες ὅντες ἀλλήλων (ἥμεταις καὶ ὑμεῖς) = ἐὰν ἡμεθα ἀγνωστοι μεταξύ μας. ἐπεσενεγκάμενοι μαρτύρια = ἐπεσενεγκόντες ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν = προσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον σας (= εἰς) πρὸς ὑπεράσπισιν μας (= ἐπὶ) ἀποδείξεις. ἀπειροι ἡτε = δὲν ἔγνωρίζετε. καὶ δέδιμεν οὐχὶ μὴ ... = καὶ οὐ δέδιμεν μὴ προκαταγόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἡσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων = καὶ φιούμεθα οὐχὶ μήπως ἐκ τῶν προτέρων καταδικάσαντες τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν ὡς κατωτέρας τῶν ἰδικῶν σας. Ἔνοοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς οἱ Πλαταιεῖς παρέσχον ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ. ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε· δηλ. τὸ ἡσσους εἶναι = θεωρεῖτε αὐτὸ ὡς κατηγορίαν ἡμῶν. ἀλλοις (δηλ. τοῖς Θηβαίοις) χάριν φέροντες = χαριζόμενοι = πρὸς εὐχαρίστησιν ἄλλων. ἐπὶ διεγνωσμένην κρίσιν καθιστώμεθα = (μήπως) εἰσαγόμεθα εἰς κρίσιν προαποφασισμένην, εὑρισκόμεθα πρὸ εἰλημμένης ἀποφάσεως.

54. παρεχόμενοι ἀ... διάφορα = ἀναφέροντες τὰς δικαιολογίας (λόγους), τὰς ὄποιας ἔχομεν ὡς πρὸς τὰς διαφορὰς ἡμῶν μὲ τοὺς Θηβαίους. εὗ δεδραμένα = αἱ εὐεργεσίαι. γάρ = δηλαδή. πρὸς τὸ ἔρωτημα· ἡ πρὸς σημ. ἀναφοράν. φαμὲν γάρ..., εἰ ὡς πολεμίους ἔρωτάτε, οὐκ ἀδικεῖσθαι ὑμᾶς μὴ εὗ παθόντας = ἀποκρινόμεθα ὅτι, ἐὰν μὲν ἔρωτάτε ἡμᾶς ὡς ἔχθρούς σας, δὲν ἔχετε ὑμεῖς ἀδικηθῆ, ἐὰν δὲν εὐηργετήθητε ἀπὸ ἡμᾶς. αὐτοὺς = ὑμᾶς αὐτούς. τὰ δὲ ἐν εἰρήνῃ· εἰς τὸ ἀγαθοὶ = ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν διαγωγὴν ἡμῶν ἐν τῇ εἰρήνῃ· ἀγαθοὶ γεγενήμεθα = ἔχομεν δειχθῆ γενναῖοι, ἔντιμοι, ἀμεμ-

πτοι· νῦν (= ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ)· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ τότε (ἐν τοῖς Μηδικοῖς)· **ξυνεπιθέμενοι** = μεθ' ὑμῶν ἐπιθέμενοι. **ἔς ἔλευθερίαν** = ἵνα διατηρήσωμεν τὴν ἔλευθερίαν. **μόνοι Βοιωτῶν** δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ κατὰ γράμμα, διότι πλὴν αὐτῶν καὶ οἱ Θεσπιεῖς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον καὶ οἱ Ἀλιάρτιοι κατὰ τὸν Παυσανίαν ἔλαβον μέρος πλὴν αὐτῶν. **μάχη** = κατὰ τὴν μάχην. **Παυσανίᾳ·** ὁ Π. ἦτο ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων ἐν Πλαταιαῖς. **παρὰ δύναμιν** = ὑπὲρ δύναμιν. **ὅτεπερ δὴ** = καθ' ἣν μάλιστα στιγμήν. **περιέστη τὴν Σπάρτην** = ἐστη περὶ τὴν Σπάρτην = κατέλαβε τὴν Σπ. **ἔς Ἰθωμῆν Εἰλώτων ἀποστάντων** βραχυλογ. = ἀποστάντων καὶ ἀποχωρησάντων. **σεισμόν** τὸν γενόμενον τῷ 464 π.Χ. Ὁς γνωστόν, οἱ Σπαρτιάται τόσον πολὺ ἐφοβήθησαν ἐκ τῆς ἀποστασίας τῶν Εἰλώτων, ὡστε ἐστειλαν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸν Περικλείδαν ζητοῦντες βοήθειαν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐστειλαν τὸν Κίμωνα. **οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν** = δὲν εἶναι δίκαιον νὰ λησμονῆτε.

55. τοιοῦτοι ἡξιώσαμεν εἶναι = ἐθεωρήσαμεν πρέπον νὰ εἴμεθα τοιοῦτοι. **ἔβιάσαντο** = μετεχειρίσθησαν βίαν καθ' ἥμῶν. Τὸ ἀναφερόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ ρήτορος εἶναι ἀληθές, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἡρόδ. VI, 108. Πιεζόμενοι δὴ. τότε οἱ Πλαταιεῖς ὑπὸ τῶν Θηβαίων ἐξήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν Λακεδαιμ., ἀλλ' οὗτοι παρέπεμψαν αὐτοὺς εἰς τοὺς Ἀθην. ὡς κατοικοῦντας πλησίον. **ἐκπρεπέστερον** = ἔξω τοῦ πρέποντος, ἀσύνθητες πάθημα. **ἔμελλαντε** δὴ. πείσεσθαι. **εἰ** = ὅτι. οὐκ ἡδικοῦμεν = δὲν εἴμεθα ἔνοχοι ἀδικίας. **ἀπωκνεῖτε** = ἐδιστάζετε. **καλὸν** = ἔντιμον. **ἄλλως τε καὶ** = πρὸ πάντων. **πολιτείας** (= ἴσοπολιτείας) **μετέλασθε** = ἐνταῦθα λέγει ὁ Θουκυδίδης ὅτι οἱ Ἀθην. εἶχον δώσει προηγουμένως εἰς τοὺς Πλαταιεῖς ἴσοπολιτείαν, ἥτις συνίστατο εἰς τὸ ὅτι πᾶς πολίτης, ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν μετοικῶν, ἔγινετο μόνιμος πολίτης ταύτης, εἰς ἣν μετέφκει. **παραγγελλόμενα** δὴ. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. **ἀ δὲ ἐκάτεροι... τοῖς συμμάχοις** = ὅσα δὲ ἐκάτεροι (νῦμεις καὶ οἱ Ἀθην.) ὡς ἡγεμόνες τῶν συμμάχων παραγγέλλετε εἰς αὐτούς. **οἱ ἐπόμενοι** δὴ. ἐκατέροις. **ἐπὶ τὰ μὴ ὄρθως ἔχοντα** = ἐπὶ τὰ ἄδικα.

56. τὸ τελευταῖον ἐνν. ὁ ἡδίκησαν = τὴν τελευταίαν ἀδικίαν. **ἐν σπονδαῖς** ἐνν. τὰς τριακοντούτεις σπονδάζεις. **ἱερομηνίᾳ** (ἱερὰ -

μήνη = σέλήνη) = ἔορτάσιμος ἡμέρα. Είχον δὲ οἱ Πλ. ιερομηνίαν, διότι οἱ Θηβ. τοὺς ἐπετέθησαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός. ὅρθῶς ἔτι μωρησάμεθα· ἐν τούτοις οἱ Πλ. είχον κάμει συμφωνίαν πρὸς τοὺς εἰσελθόντας Θηβαίους (πρβ. Γ, 66, 2 καὶ Β, 2, 1). κατὰ τὸν πᾶσι νόμον καθεστῶτα = κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γενικῶς συνήθειαν. δσιον = δίκαιον. εἰ γάρ... λήψεσθε = διότι, ἐὰν κρίνετε τὸ δίκαιον ἀποβλέποντες εἰς τὸ πρόσωρινὸν συμφέρονταν δικαιονός. τότε δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. εἰ ἄρα ἡμάρτηται τι = ἂν ἵσως ἔχῃ γίνει σφάλμα. ἀντιθεῖναι = ἀντιπαραβαλεῖν. μείζω πρὸς ἐλάσσω = μεγαλυτέραν (τὴν προθυμίαν) ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μικρότερον σφάλμα. ἐπηνοῦντό τε μᾶλλον... πράσσοντες = οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες (ώς οἱ Θηβ.). ὑπὲρ ἔαυτῶν ἀνευ κινδύνων τὰ συμφέροντά των σχετικῶς μὲ τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων (πρὸ τοῦ ἐπερχομένου ἔχθρου). τολμᾶν τὰ βέλτιστα = μετὰ τόλμης πράττειν τὰ βέλτιστα (ώς ἐπράξαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐργμάσαντες τὴν πόλιν των). Παρατηρητέα ἡ ἀντιστοιχία: ἔθελοντες τολμᾶν — πράσσοντες, μετὰ κινδύνων — ἀσφαλείᾳ, βέλτιστα — ξύμφορα. ὅν = ἐκ τούτων (τῶν μετὰ κινδύνων περὶ τῶν βελτίστων ἀγωνισαμένων). Διότι οἱ Πλ. κατὰ τὰ Μηδικὰ προτιμήσαντες τὰ βέλτιστα κατέλιπον τὴν πόλιν των νὰ τὴν πυρπολήσουν οἱ Πέρσαι (πρβλ. Γ, 57,3). ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς εἰς τὸ διαφθαρῶμεν = διὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργείας (διότι δηλ. ἐπροτιμήσαμεν τὸ ὅρθον τοῦ συμφέροντος). δικαίως = κατὰ τὸ δίκαιον. κερδαλέως = κατὰ τὸ συμφέρον μαζ. καίτοι χρὴ... καθιστῆται = ἀλλ' ὅμως κρίνοντες περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων πρέπει νὰ φαίνεσθε, ὅτι ἔχετε σταθερὰν γνώμην καὶ νὰ μὴ νομίσετε, ὅτι (τὸ πραγματικὸν) συμφέρονταν διὰ τὸν πρότιμον τοῦ συμφέροντος. διὰ τὴν ἀνδρείαν των ἥτοι ὁ συμβιβασμὸς τῆς ἐκάστοτε ὀφελείας διὰ τὴν σταθερὰν εὔγνωμοσύνην τῶν γενναίων συμμάχων, τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν συμφέρον. Οἱ λόγοι οὗτοι ἀποτελοῦν εἶδος μομφῆς κατὰ τῶν Λακ., οἱ διότοι μετέβαλον γνώμην.

57. προσ (προσέτι) σκοποῦμαι = σκέπτομαι. ἀνδραγαθία = γενναιοφροσύνη· ἐνταῦθα = χρηστότης, τιμιότης. εἰ γνώσεσθε μὴ τὰ

εἰκότα = ἐὰν θὰ ἀποφασίσετε δχι δίκαια. γάρ· αἰτιολογεῖ τὰ ἐπόμενα «ὅρατε ὅπως». οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην = δὲν θὰ ἀποφασίσετε ἐν κρυπτῷ. ἐπαινούμενοι ... μεμπτῶν = διότι καὶ οἱ κρίνοντες ἐπαινοῦνται καὶ οἱ κρινόμενοι δὲν εἶναι ἀξιόμεμπτοι· ἡτοι θὰ δικάσετε ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι κατέχομεν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὸν ἔλλην. κόσμον διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὑπηρεσίας ἡμῶν. οὐκ ἀποδέξωνται = μεμψονται = δὲν θὰ ἐπικροτήσουν. **αὐτοὺς** = ὑμᾶς αὐτοὺς (τοὺς Λακ.). **ἀμείνους** = δηλ. ἡμῶν τῶν Πλαταιέων. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τίνος κολακείας. **ἐπιγνῶνται** = γνῶνται καθ' ἡμῶν (= ἐπί). **οὐδέ** = δηλ. ἀποδέξωνται. **ἱεροῖς κοινοῖς** = ἐννοοῦνται οἱ ναοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς, ἔνθα συνήθως ἀνέθετον οἱ νικηταὶ ἀπὸ τοὺς ἡττηθέντας ἀναθήματα. **τρίποδα** τὸν ἀφιερωθέντα εἰς τοὺς Δελφούς μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ὑπὸ τοῦ Παυσανίου. **πανοικεσίᾳ** = οἰκογενειακῶς. ἐς τοῦτο **ξυμφορᾶς προκεχωρήκαμεν** = εἰς τοιοῦτον σημεῖον δυστυχίας ἔχομεν φθάσει. **οἵτινες** = ὡστε ἡμεῖς ... **ἀπωλλύμεθα** = ἐννοεῖ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ξέρξου μετὰ τὴν Ἐρεμοπύλας μάχην (Ἡροδ. IX, 50). ἐν ὑμῖν... **ἡσσώμεθα** = ἐνώπιον ὑμῶν (ώς δικαστῶν) εἴμεθα κατώτεροι. **ἄγων** = κίνδυνος. **τότε** = δηλ. πρὶν ἀποφασίσουν νὰ παραδώσουν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Λακεδαιμ. (πρβλ. Γ, 52, 3 καὶ 56, 3). **θανάτου κρίνεσθαι** = δικάζεσθαι περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. **περιεώσμεθα... ἀτιμώρητοι** = μετὰ πολλὰς προσβολὰς τῆς τύχης (= περὶ) κατηγτήσαμεν τέλος ἐξ ὅλων τῶν Ἐλλήνων ἡμεῖς οἱ Πλ. ἔρημοι καὶ ἀβοήθητοι (ἀπροστάτευτοι). **τότε** = δηλ. ἐν τοῖς Μηδικοῖς. **βέβαιοι** = σταθεροί.

58. **καίτοι...** **ἀξιοῦμεν** = καὶ ὅμως (ἀν καὶ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν προστασίαν εἶναι ἀσθενῆς) ἴκετεύομεν. **ξυμμαχικῶν γενομένων** = οἵτινες ἔγιναν ἔφοροι (προστάται) τῆς ἡμετέρας συμμαχίας δηλ. κατὰ τὰ Μηδικά, δτε δὲ οἱ Παυσανίας ἐπικαλεσθεὶς εἰς βοήθειαν τοὺς ἔχοντας τὴν Πλαταιήν γῆν θεοὺς ἐνίκησε τοὺς Μήδους. **καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἐλληνας** = καὶ τῆς ἀνδρείας, τὴν ὄποιαν ἐδείξαμεν ὑπὲρ τῶν Ἐλλήνων. **τὴν δωρεάν...** **πρέπει** = (ἴκετεύομεν) νὰ ἀπαιτήσῃς πρὸς ἀνταμοιβὴν ἡμῶν (ἀντὶ τῆς ἀρετῆς ἡμῶν) παρ' αὐτῶν (τῶν Θηβ.). νὰ μὴ φόνεύετε ἐκείνους, τοὺς ὄποιους δὲν ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς (νὰ φονεύετε). **σώφρονά τε ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι** (= κομίσαι ὑμῖν αὐτοῖς) **χάριν** = καὶ νὰ λάβετε παρ' ἡμῶν ἔντυμον

εύγνωμοσύνην ἀντὶ τῆς αἰσχρᾶς (ἀτίμου) τῆς παρὰ τῶν Θηβαίων. **κακία** = δυσφημία, κακὸν ὄνομα. **ἀντιλαβεῖν** = ἀντὶ τῆς ἡδονῆς λαβεῖν. **δύσκλεια** = κακὸν ὄνομα. οὐκ ἐσμεν ἔχθροι. τῶν σωμάτων ἀδειαν ποιεῖν = παρέχειν ἡμῖν ἀσφάλειαν. **προνοοῦντες** = ἀν., πρὶν ἀποφασίσετε, λάβετε ὑπ’ ὅψιν. **χεῖρας προϊσχομένους** (τοῦ προϊσχω=προέχω) = τὰς ἔσωτῶν χεῖρας προβάλλοντας, ἵκετεύοντας. **ὁ νόμος τοῖς "Ελληνσι** = ἡ συνήθεια ἡ καθιερωμένη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων. **διὰ παντὸς** = καθ’ ὅλον τὸν πρότερον χρόνον. **Θήκη** = τάφος. **ἔσθήμασι** = ἐνδύματα προσεφέροντο εἰς τοὺς νεκρούς, ἀκόμη δὲ καὶ ὅ, τι ἄλλο ἢ το προσφιλές εἰς αὐτὸὺς ζῶντας. **ώραια** = ὥριμοι καρποί, τῆς ἐποχῆς. **ἀπαρχαῖ** = ἡσαν ἡ προσφορὰ καὶ θυσία τῶν πρώτων καρπῶν. **ἐπιφέρω** = προσφέρω. **ὅμαιχμος** = συμπολεμιστής. **ὅρθως** = δικαίως. **τοιούντους** = δηλ. φιλίους. **τι ἄλλος** = δηλ. ποιήσετε. **αὐθένταις** = τοῖς φονεῦσι. Οὕτω λέγονται οἱ Θηβαῖοι ὡς φονεῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, διότι εἶχον ταχθῆ μετὰ τῶν Περσῶν καὶ συνεπολέμουν μετ’ αὐτῶν. **ἀτίμους γερῶν** = ἐστερημένους τιμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἐγκαθιστάμενοι ἐν Πλαταιαῖς ὡς φονεῖς τῶν πατέρων δὲν δύνανται νὰ λατρεύουν αὐτούς. **ῶν νῦν ἵσχουσιν** = ἀ νῦν ἵσχουσι (ἔχουσιν). **ἐρημοῦτε** εἰς θέσιν μέλλοντος = ἐρημώσετε. **εἰσαμένων** = ἰδρυσάντων. Τὸ **εἰσάμενοι** = ἀρό. τοῦ ἔδω. Εἴναι καθιερωμένος ὅρος ἐπὶ τῶν ἰδρυτῶν τῶν Ἱερῶν καὶ ναῶν ἐφρόντισε δὲ ὁ Θουκ. νὰ ἐπεξηγήσῃ τὴν λέξιν διὰ τοῦ **κτισάντων**, διότι ἐπὶ τῶν χρόνων του ἢ το ἀρχαῖκή.

59. οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης τάδε = δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὴν φήμην σας αὐτά. **φείσασθαι** (ληπτέον ἀπολύτως) **δέ...** λαβόντας = νὰ μᾶς λυπηθῆτε καὶ νὰ καμφθῆτε κρίνοντες τὸ πρᾶγμα μὲ λελογισμένην συμπάθειαν (δηλ. προερχομένην ἐκ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας). **ώς ἀστάθμητον...** **ξυμπέσοι** = πόσον διλγον δύναται κανεὶς νὰ ὑπολογίσῃ κατὰ τίνος ποτὲ καὶ χωρὶς νὰ πταίη (καὶ ἂν δὲν τὸ ἀξίζῃ) θὰ ἐπιτέσῃ ἡ συμφορὰ (ἢ πόσον ἀπροσδιόριστον εἴναι ποιῶν θὰ εὔρῃ, δὲ ποιοῖς δυνατὸν νὰ μῇ τὸ ἤξιζε, καὶ πότε θὰ τὸν ἔυρῃ ἡ συμφορά). **ἡμεῖς τε** ἀντιτίθεται πρὸς τὸ **ὑμετέρας δόξης** ὡς δηλ. κινδυνεύει ἡ δόξα ὑμῶν, οὕτως ὑπολείπεται ὑμῖν μόνον ἡ ἴκεσία. **ώς ἡ χρεία προάγει** = καθὼς ἡ ἀνάγκη ἀπαιτεῖ. **ἐπιβοώμενοι θεοὺς** τοὺς **ὅμοβωμίους** = ἐπικαλούμενοι τοὺς εἰς τοὺς

αύτοὺς βωμούς τιμωμένους θεούς δηλ. ἐν Ὁλυμπίᾳ, Δελφοῖς. πεῖσαι τάδε· ἐκ τοῦ ἐπιβούμενοι δηλ. φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι. προσφερόμενοι = προβάλλοντες πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν. ίκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρώων τάφων τὸ ὑμῶν ἐκ τοῦ τάφων, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ίκέται = σᾶς καθικετεύομεν καταφεύγοντες εἰς τὴν προστασίαν τῶν τάφων, ἔνθα κεῦνται οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐπικαλούμεθα... Θηβαίοις = ἐπικαλούμεθα τοὺς ἀποθανόντας νὰ μὴ περιέλθωμεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Θηβαίων. μετ' αὐτῶν δηλ. τῶν κεκμηκότων. ὅδε ἔχουσι = εἰς εύρισκομένους εἰς τοιάτην θέσιν. μετ' αὐτοῦ δηλ. τοῦ τελευτᾶν. πρό γε τούτου δηλ. τοῦ παραδοθῆναι. τῷ αἰσχίστῳ διότι ὁ λιμὸς ἐπιφέρει ἀδοξὸν θάνατον, καθ' ὅσον ἀποθνήσκει τις χωρὶς νὰ πράξῃ τι γενναῖον. ἐς τὰ αὐτὰ καταστήσαντας = εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν (εἰς ἣν δηλ. ἤμεθα πρὸ τῆς παραδόσεως) ἀφοῦ ἐπαναφέρετε. τὸν ξυντυχόντα ... ἐλέσθαι = ἔξορκίζομεν νὰ μὴ παραδοθῶμεν ἐκ τῶν ὑμετέρων χειρῶν, εἰς ἃς παρεδόσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετὰ προηγουμένην διαβεβαίωσιν πίστεως (= ὑμεῖν πιστεύσαντες).

60. πρὸς τὸν λόγον = ἀπέναντι τῆς πειστικότητος τοῦ λόγου. προσελθόντες δηλ. ἐνώπιον τῶν πέντε δικαστῶν. ἐνδῶσι τι = δείξουν κάποιαν ὑποχώρησιν. ἐκείνοις δηλ. τοῖς Πλαταιεῦσι. παρὰ γνώμην = παρ' ἐλπίδα. τῆς ἀποκρίσεως = παρ' ὅσον ἀπῆτε ἡ ἀπόκρισις.

Δημηγορία Θηβαίων.

(Γ, 61 - 67)

61. τοὺς μὲν λόγους = τούτους τοὺς μακροτέρους λόγους. οὗτοι δηλ. οἱ Πλαταιεῖς. ἐπὶ ἡμᾶς τραπόμενοι = στρέψαντες καθ' ἡμῶν τὸν λόγον. καὶ μὴ περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἄμα οὐδὲ (περὶ αὐτῶν) ἥτιαμένων (ὑπό τινος) πολλὴν τὴν ἀπολογίαν ἐποιήσαντο καὶ ἔπαινον (πραγμάτων), ὃν οὐδεὶς ἐμέμψατο = καὶ δὲν ἔκαμνον ἔξω τῆς ὑποθέσεως μακρὰν τὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολογίαν καὶ μάλιστα χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κατηγορήσῃ καὶ ἔπαινον διὰ πράγματα, διὰ τὰ δρποῖα κανεὶς δὲν τοὺς ἔψεξε. πρὸς μὲν τά· δηλ. πρὸς τὰς καθ' ἡμῶν κατηγορίας τῶν δέ· δηλ. τῆς περὶ ἑαυτῶν ἀπολογίας καὶ τοῦ ἐπαίνου. ἡ ἡμετέρα κακία = ἡ κακία, ἣν νομίζουσιν, διτι ἡμεῖς ἔχομεν. Τοῦτο ἐλέχθη μετά τινος εἰρωνείας. δόξα = φήμη. διάφορος = ἐχθρός. ξυμμείκτους ... ἔσχομεν = ἐκδιώξαντες ἀν-

θρώπους μιγάδας· ήσαν δὲ οὗτοι Θρᾷκες, Πελασγοί, "Γαντες. οὐκ ἡξίουν οὗτοι = δὲν κατεδέχοντο οὗτοι. προσηναγκάζοντο ἐνν. ἐμμένειν τοῖς πατρίοις ἔθεσι· κυρίως πρὸς τὸ μὴ παραβαίνειν τὰ πάτρια.

62. τῇ αὐτῇ ίδέᾳ· εἰς τὸ ἀττικίσαι = μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν. ἐν οἷῳ εἴδει· δηλ. πολιτείας = (ἐν ὅποιῳ) ὅποιον πολίτευμα ἔχοντες. κατ' ὀλιγαρχίαν ισόνομον = καθ' ἥν ὅλοι οἱ εὐγενεῖς εἶναι ὁμότιμοι. ὅπερ ἐστὶ νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον = τὸ ὅποιον εἶναι ὅλως ἀντίθετον πρὸς τοὺς νόμους καὶ πρὸς τὸ ίδεῶδες καλῶς συντεταγμένης πολιτείας. ίδίας δυνάμεις... σχήσειν = ἐλπίσαντες ὅτι θὰ καταστοῦν Ισχυρότεροι. τὰ τοῦ Μήδου = οἱ Μῆδοι. κατέχοντες ισχύν = κρατοῦντες διὰ τῆς βίας. ἐπιγάγοντο αὐτὸν = προσεκάλεσαν τοὺς Μήδους πρὸς τὸ συμφέρον των. αὐτοκράτωρ = κυρία ἑαυτῆς. μὴ μετὰ νόμων = εὐρισκομένη εἰς ἔκνομον κατάστασιν. τοὺς νόμους ἔλαβε = ἀνέκτησεν (ἢ πόλις) τὸ νόμιμὸν τῆς πολίτευμα. καὶ κατὰ στάσιν ἔχόντων αὐτῆς τὰ πολλὰ = καὶ ἐνῷ κατεῖχον ἔνεκα τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων τὸ περισσότερον μέρος αὐτῆς. ἐν Κορωνείᾳ· πρὸς δυσμάς τῆς Κωπαΐδος. Ἐνταῦθα ἡ τήρηθησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῷ 446 π. Χ. ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, Εὐβοίων κλπ.

63. ἀξιώτεροι δηλ. ἡμῶν. ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ τιμωρίᾳ = διὰ νὰ ἡμπορῆτε νὰ μᾶς ἀποκρύψετε. οὐκοῦν χρῆν ... πρὸς ἡμᾶς = λοιπὸν ἔπειτε νὰ προσκαλῆτε αὐτοὺς ὑμεῖς μόνον ἐναντίον μας. ὑπάρχον γε ὑμῖν· ἐνν. μὴ ξυνεπιέναι = ἀν καὶ ἦτο εἰς τὸ χέρι σας. εἰ τι προσήγεσθε = ἀν τυχὸν ἡναγκάζεσθε. ἐπὶ τῷ Μήδῳ = κατὰ τοῦ Μήδου. προβάλλεσθε = πρὸς προστασίαν σας προβάλλετε. παρέχειν· ἐνν. ὑμῖν = ἐπιτρέπειν. τοὺς μέν· δηλ. Ἀθηναίους. τοὺς δέ· δηλ. Λακεδαιμονίους. οὐκ ίσην χάριν ἀνταπέδοτε = δὲν ἀνταπεδώκατε ίσην εὐεργεσίαν (ἀλλὰ μείζονα)· ἐκεῖνοι δηλ. σᾶς ἐβοήθησαν ἀδικούμενοι, ως λέγετε, σεῖς δὲ τοὺς ἐβοήθησατε ἀδικοῦντας. καίτοι τὰς ὁμοίας... ἀποδιδομένας = καὶ ὅμως τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ τις τὰς ὁμοίας ὑποχρεώσεις εἶναι μᾶλλον ἐπονεῖδιστον παρὰ (τὸ νὰ μὴ ἀποδίδῃ) τὰς δικαίως διφειλομένας, πρὸς ἀδικίαν ὅμως (πρὸς τὸ ἐτέρους ἀδικῆσαι) ἀποδιδομένας.

64. τε = καὶ οὕτω. μόνοι ἐνν. Βοιωτῶν. τοῖς μέν· δηλ. Ἀθηναίοις. τοῖς δέ· δηλ. Θηβαίοις (ἡμῖν). ἀξιοῦτε ἀφ' ὧν (ἀπὸ τούτων ἢ) ἐγένεσθε ἀγαθοί... ὡφελεῖσθαι = ἔχετε τὴν ἀξίωσιν γὰρ ὡφε-

λῆσθε διὰ πράξεις, τὰς ὁποίας ἐκάματε, διὰ νὰ ὠφελήσετε καὶ εὐχαριστήσετε ἄλλους. ἀλλ' οὐκ εἰκός· ἐνν. ἐστιν ὠφελεῖσθαι. ξυναγωνίζεσθε· προστ. = διαμένετε συναγωνισταὶ καὶ σύμμαχοι. τὴν τότε ξυνωμοσίαν· τὴν γενομένην κατὰ τὸν γνωστὸν χρόνον ἔνορκον συμμαχίαν. Πότε ἐγένετο αὕτη; ξυγκατεδουλοῦσθε = σὺν τοῖς Ἀθηναίοις κατεδουλοῦσθε. Οἱ Ἀθηναῖοι βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν συμμάχων τῶν Πλαταιέων κατέλαβον τὴν Αἴγιναν. διεκωλύετε· δηλ. ἐτέρους καταδουλοῦσθαι αὐτούς. ἔχοντές τε τὸν νόμον = αὐτόνομοί τε ὅντες = μὴ ὑπακούοντες εἰς δυνάστας (ὅπως ἡμεῖς πρβλ. Γ, 62). τὴν τελευταίαν πρόκλησιν ἡμῶν ἐξ ἡσυχίαν = ὅτε ἡμεῖς προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς εἰς εἰρηνικὴν οὐδετερότητα (πρβλ. Β, 72, 1). κακῷ = δουλώσει (τῶν Ἐλλήνων). ἀνδραγαθίαν προύθεσθε = ἐδείξατε γενναιότητα. οὐ προσήκοντα νῦν ἐπεδείξατε = ἀπεδείξατε τώρα ὅτι δὲν ἀνῆκον (δὲν ἦσαν ἴδια) εἰς ὑμᾶς. ἢ δὲ ἡ φύσις...ἐξ τὸ δληθὲς = ὅσα δὲ ἡ φύσις ὑμῶν πάντοτε ἐπεθύμει, ἔξελεγχόντα ἀπεδείχθησαν δληθῆ, ἥλθον εἰς τὸ φανερόν. τοιαῦτα ἀποφαίνομεν = τοιαύτας ἀποδείξεις προσάγομεν.

65. ἢ δὲ τελευταῖα = ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα δὲ ἀδικήματα. ἡμεῖς αὐτοὶ = μόνοι, ἀπρόσκλητοι. τῆς ἔξι συμμαχίας· δηλ. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. οἱ γάρ ἄγοντες... τῶν ἐπομένων παραφέδη τὰ ἐν κεφ. 55, 4 λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων: «οὐχ οἱ ἐπόμενοι οἱτοι ἀλλ' οἱ ἄγοντες». πλείω παραβαλλόμενοι = διακυβεύοντες περισσότερα συμφέροντα (ὡς πρῶτοι χρήματι καὶ γένει). τοὺς ὑμῶν χειρους... γενέσθαι = οἱ ἔξι ὑμῶν χειρότεροι νὰ μὴ γίνουν ἀκόμη χειρότεροι. τοὺς τε ἀμείνους... ἔχειν = καὶ οἱ καλύτεροι νὰ τιμῶνται ἀναλόγως τῆς ἀξίας των. σωφρονισταὶ ὅντες τῆς γνώμης = περιστέλλοντες τὴν ὄρμὴν τῆς ψυχῆς ὑμῶν. τῶν σωμάτων ἀλλοτριοῦντες = τῶν πολιτῶν στεροῦντες. ἐξ τὴν ξυγγένειαν οἰκειοῦντες = συμφιλιώνοντες ὑμᾶς πρὸς τοὺς ὄμοφύλους σας (τοὺς Βοιωτούς).

66. πολιτεύω = εἶμαι πολίτης. χωρήσαντες· ἐνν. πρὸς ἡμᾶς. εἰ ἄρα καὶ ἐδοκοῦμεν... πρᾶξαι = καὶ ἀν τυχὸν ἐφαινόμεθα, ὅτι ἐπράξαμέν τι δόπωσον ἀπρεπές (ἀδικον). οὐ μετὰ τοῦ πλήθους ἐσελθόντες = εἰσελθόντες ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ λαοῦ. ἐν χερσὶν = ἐν τῇ συμπλοκῇ. κατὰ νόμον τινὰ = συμφώνως πρός τινα νόμον (συνήθειαν). χειρας προΐσχομαι = ἐκτείνω χειρας ἵκετιδας,

ίκετεών. παρανόμως = παρά τὴν συνήθειαν (τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι δὲν ἔφρονευον τοὺς ίκέτας, πρβλ. 67, 6). πῶς οὐ δεινὰ εἰργασθε = πῶς δὲν διεπράξατε ἀπάνθρωπον πρᾶξιν. τρεῖς ἀδικίας = δηλ. ὅντα. ἐν δλίγω = ἐν βραχεῖ χρόνῳ. λυθεῖσα ὁμοιογία = ἡ παράβασις τῆς συνθήκης. ἡ Φευσθεῖσα ὑπόσχεσις = ἡ ἀθέτησις τῆς ὑποσχέσεως. ἀντιδοῦναι δίκην = ἀντὶ τούτων δοῦναι δίκην = κολασθῆναι. οὐκ· ἐνν. τοῦτο γενήσεται (μὴ ἀντιδοῦναι δίκην). ἦν τὰ δρθὰ γιγνώσκωσι = ἂν κρίνωσι δικαίως (οἱ Λακεδ.).

67. ἐπεξήλθομεν = ἐξεθέσαμεν λεπτομερῶς. ἵνα ὑμεῖς μέν... καταγνωσόμενοι, ἡμεῖς δέ... τετιμωρημένοι = ἵνα ὑμεῖς μὲν γνωρίζετε, δτι δικαίως θὰ καταδικάσετε αὐτούς, ἡμεῖς δὲ δτι δικαιοτέραν ἐκδίκησην ἔχομεν λάβει δι' ὑμῶν. Οἱ Θηβαῖοι ἔνεκα τῆς ζωηρᾶς των ἐπιθυμίας φαντάζονται ὡς τετελεσμένην τὴν τιμωρίαν. εἴ τις ἄρα καὶ ἐγένετο = ἂν τυχόν τις καὶ ἔγινε (εἶναι ἡ πραγματική). ἐπικλασθῆτε πρβλ. 59, 1. ζημίας = ἐνν. αἰτίους εἶναι. οὐκ ἐκ προσηκόντων = δχι. ὡς ἀρμόζει εἰς αὐτούς (διὰ τὰς προτέρας ἀρετάς). διοφυρμῷ· δηλ. αὐτῶν. οἰκτω· δηλ. ὑμῶν αὐτῶν. ἐπιβιώμενοι· πρβλ. 58,3. σφετέραν ἐρημίαν = τὴν ιδίαν αὐτῶν ἀπομόνωσιν. τὴν ὑπὸ τούτων ἥλικιαν ἡμῶν διεφθαρμένην = τοὺς νέους ὑμῶν (τὸ ἄνθος τῶν πολιτῶν μας), οἱ δποῖοι ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούτων. ἄγοντες = πειρῶμενοι ἄγειν. ἐν Κορωνείᾳ· πρβλ. 62,3. Ἐνταῦθα οἱ Θηβαῖοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, οἵτινες ἡναγκάσθησαν νὰ ἀφήσωσιν ἐλευθέρους τοὺς Βοιωτούς. τὰ ἑναντία = τούναντίον. ἐπίχαρτοι εἶναι = (εἶναι ἀξιοί); ὥστε νὰ χαίρῃ κανεὶς διὰ τὰ κακά, τὰ ὄποια πάσχουν. δι' ἑαυτούς = ἐξ αἰτίας των. πλέον ἦ = μᾶλλον ἥ. μίσει ἡ δίκη = (ῳδούμενοι) ἀπὸ τὸ μῖσος ἥ ἀπὸ τὸ δίκαιον. καὶ οὐκ ἀνταποδόντες νῦν τὴν ἵσην τιμωρίαν = καὶ διότι δὲν τιμωροῦνται καὶ τώρα μὲ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἀδίκημά των τιμωρίαν. ἀμύνατε τῷ νόμῳ = προστατεύσατε τὸν νόμον. ὡν = δι' ὅσα. καὶ μὴ τοῖς τῶνδε λόγοις περιωσθῶμεν οὐδὲν = καὶ μὴ διὰ τῶν λόγων τούτων ἀπωσθῶμεν προσβεβλημένοι ἐνώπιον ὑμῶν. Διὰ τούτων παραφέντι τοὺς λόγους τῶν Πλατ. ἐν 57, 4. οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες ἀλλ' ἔργων = δτι δὲν θὰ δικαίσετε λόγους ἀλλ' ἔργα. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς ρητορικούς ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὄποιούς ἡ σχολοῦντο τότε οἱ Ἀθηναῖοι. βραχεῖα· ἐνν. οὖσα. ἀμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων)...γίγνονται

= ὅταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἀμαρτήματα, λόγοι μὲν ὡραίας λέξεις καλλωπισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν. ήν κεφαλαιώσαντες διαγνώμας ποιήσησθε = ἐν διατυπώσαντες περιληπτικάς ἀποφάσεις διακοινώσητε αὐτάς. Τοῦτο λέγεται ἀναφορικῶς πρὸς τὸ βραχὺ ἐπερώτημα τῶν Λακ. δικαστῶν 52, 4 «εἴ τι Λακ. ἀγαθὸν εἰργασθε». πρὸς τοὺς ξύμπαντας· δηλ. δχι μόνον πρὸς ἐνόχους. ήσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλούς ζητήσει = ὁ καθένας ὀλιγώτερον θὰ καταφεύγῃ εἰς ὡραίους λόγους διὰ νὰ καλύπτῃ ἀδίκους πράξεις.

Πλαταιέων καταδίκη.

(Γ, 68.).

68. νομίζοντες... δρθῶς ἔξειν = φρονοῦντες (καὶ μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τῶν Πλαταιέων) ὅτι ὁρθὸν εἶναι νὰ ἐπιμείνουν εἰς τὸ ἔρωτημα. προείχοντο = προέτειναν. κοινούς· δηλ. εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἐπομένως οὐδετέρους. κατ' ἔκείνας· δηλ. τὰς σπονδὰς τοῦ Παυσανίου. τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει = διὰ τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν αὐτῶν (τῶν Λακ.). ἔκσπονδοι = ἀπηλλαγμένοι τῶν δεσμῶν τῆς συνθήκης. Ἡσαν δὲ ἀπηλλαγμένοι οἱ Λακ., διότι οἱ Πλατ. ἀπέρριψαν τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδάμου γενομένας εἰς αὐτοὺς προτάσεις περὶ οὐδετερότητος (πρβλ. Β, 72: «καὶ ἔστε μηδὲ μεδ' ἔτέρων»). Ἐνα ἔκαστον παραγαγόντες = ὁδηγοῦντες ἐνώπιον τῶν δικαστῶν ἔνα ἔνα χωριστά. δπότε μὴ φαῖεν = ἐὰν δὲν ἔδιδον καταφατικὴν ἀπάντησιν. ἔξαιρετον ἐποιήσαντο = ἔξηρεσαν. κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσι = ἔξορίστοις ἔνεκα πολιτικῆς στάσεως. τὰ σφρέτερα φρονοῦντες = λακωνίζοντες. καθελόντες ἐς ἔδαφος = κατεδαφίσαντες. ἐκ τῶν θεμελίων = ἐκ τοῦ ὑλικοῦ τῶν θεμελίων διότι τὰ ἴδιωτικὰ οἰκήματα ήσαν κατεσκευασμένα ἐκ πλινθων πλὴν τῶν θεμελίων, τὸ δὲ καταγώγιον ἄπαν ήτο ἐκ λίθων. καταγώγιον· οἰκήμα διὰ τοὺς ξένους, οἱ δποῖοι ἐπεσκέπτοντο τὸν ναὸν τῆς Ἡρας. θυρώματα = κουφώματα. τοῖς ἄλλοις = μὲν τὰ ἄλλα ὕλικά. δημοσιώσαντες = κηρύξαντες δημοσίαν. ἀπεμίσθωσαν = ἔδωκαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο = ἀπετράποντο, ἐφάνησαν δυσμενεῖς. σχεδὸν δέ τι... ἔνεκα = καὶ σχεδὸν καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν οἱ Λακ. ἐφάνησαν τόσον δυσμενεῖς πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς ἔνεκα τῶν Θηβαίων.

παραγόντα την αύξηση της πολιτικής στην Ελλάδα. Το μεταβατικό διάστημα της επανάστασης και της ανανέωσης της χώρας μετέφερε στην Ελλάδα την πρώτη γενιά της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας.

II. ΛΕΣΒΙΑΚΑ

Το Λεσβιακό έπος είναι η πρώτη γενιά της ελληνικής λογοτεχνίας. Η πρώτη γενιά της ελληνικής λογοτεχνίας ήταν η γενιά της αρχαϊκής ποίησης, η οποία θεωρείται ότι ξεκίνησε με την Αρχαϊκή Εποχή της Ελληνικής Ιστορίας. Η πρώτη γενιά της ελληνικής λογοτεχνίας ήταν η γενιά της αρχαϊκής ποίησης, η οποία θεωρείται ότι ξεκίνησε με την Αρχαϊκή Εποχή της Ελληνικής Ιστορίας.

Μυτιληναίων ἀποστασία.

(Γ, 1 - 18)

1. Θέρος· ἐνν. τὸ θέρος τοῦ 428, τετάρτου ἔτους τοῦ πολέμου. ἄμα τῷ σιτῷ ἀκμάζοντι = ὅτε ὁ σῖτος ἦτο ὡριμός πρὸς θερισμόν, ἥτοι περὶ τὸ τέλος τοῦ σημερινοῦ Μαΐου. Διατί ἔκαμψον τὸν Μάϊον τὰς εἰσβολάς; ἔγκαθεζόμενοι = ἐν αὐτῇ (μονίμως) στρατοπεδεύσαντες. εἰώθεσαν ἐνν. γίγνεσθαι. ὅπῃ παρείκοι = ὅπου τοὺς ἥρχετο βοιωτικά. προεξιόντες τῶν ὅπλων = ἔξερχόμενοι τοῦ στρατοπέδου καὶ προγωροῦντες ἀπ' αὐτοῦ. οὗ εἶχον τὰ σιτία = ἐφ' ὃσον χρόνον εἶχον τροφάς. διελύθησαν κατὰ πόλεις = διαλυθέντες ἥλθον ἔκαστοι εἰς τὰς πόλεις τῶν.

2. Μήθυμνα· πόλις τῆς Λέσβου ἀφωσιωμένη εἰς τοὺς Ἀθηναίους. τῶν λιμένων τὴν χῶσιν... ἔδει ἀφικέσθαι = ἐπερίμεναν νὰ τελειώσῃ τὸ κλείσιμον τῶν στομάτων τῶν λιμένων καὶ νὰ φθάσουν ὅσα ἔχρειάζοντο ἐκ τοῦ Πόντου. διάφορος = ἐχθρός. πρόξενοι· οὕτω ἔκαλοῦντο οἱ ἀναλαμβάνοντες τὰς ὑποθέσεις ζένης πόλεως, τῆς ὅποιας οἱ πολῖται, ἔρχόμενοι εἰς τὴν ἴδιαν των χώραν, ἀπέλαυνον τῆς προστασίας καὶ τῆς συνδρομῆς των πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών των. κατί ἀνάλογον πρὸς τοὺς σημερινοὺς πρεσβευτάς. ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον ἐξ τὴν Μυτιλήνην βίᾳ = ἔξαναγκάζουν τοὺς Λεσβ. (τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς χωρίοις) νὰ κατοικήσουν εἰς τὴν Μυτιλήνην. καὶ τὴν παρασκευήν ... ἐπείγονται = ἐπισπεύδουν τὴν προστοιμασίαν των. ξυγγενῶν· ἥσαν δὲ οἱ Αἰολεῖς. ἥδη = ἐν τάχει, εὐθύς.

3. ἀρτι καθισταμένου = ὁ ὄποιος μόλις εἶχεν ἀρχίσει. μέγα ἔργον = ἐπικίνδυνον πρᾶγμα. Λέσβον προσπολεμώσασθαι = νὰ καταστήσουν τὴν Λέσβον πολεμίαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι πολεμίοις. ἀκε-

ραιος = ἀβλαβής. **μεῖζον** μέρος ... εἶναι = ἀποδίδοντες μεγαλυτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἑαυτῶν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ εἶναι ἀληθῆ (ἢ εἰς τὰς καταγγελίας). **τὴν ξυνοίκισιν διαλύειν** = νὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν συνοίκησιν (νὰ ἀποστέλουν εἰς τὰ ἔδια τοὺς μετακομισθέντας εἰς τὴν πόλιν). **Μαλόεις** ἐπιθ. τοῦ Ἀπόλλωνος (ἴσως ἐκ τοῦ μᾶλον = μῆλον = πρόβατον), διότι ἦτο καὶ ἀγροτικὸς θεός. **ἄφνω** = αἰφνιδίως. ἢν μὲν **ξυμβῇ** ἡ **πεῖρα** ἐνν. εὗ ἔχει = ἀν μὲν ἐπιτύχη ἡ ἀπόπειρα, ἔχει καλῶς. **κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν** = συμφώνως πρὸς τὰς ἐκ τῆς συμμαχίας ὑποχρεώσεις των. **ἔς φυλακὴν ἐποιήσαντο** = θέσαν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. **Γεραιστός** ἀκρωτήριον, λιμὴν καὶ πόλις τῆς Εὐβοίας. **δλκάδος** ἀναγομένης ἐπιτυχῶν = εύρῳ φορτηγὸν πλαιὸν ἐτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν. **πλῷ χρησάμενος** = πλεύσας μὲ εὐνοϊκὸν ἄνεμον. **τὰ τε ἄλλα τῶν τειχῶν...ἐφύλασσον** = ὅλα τὰ ἄλλα τὰ σχετικὰ μὲ τὰ τείχη καὶ τοὺς λιμένας ἐφύλασσον, ἀφοῦ τὰ ἡμιτελῆ ἔφραξαν.

4. **τὰ ἐπεσταλμένα** = τὰ προσταχθέντα. **λόγους** ἥδη προσέφερον = τώρα πλέον (ἐν τῇ ἀνάγκῃ) ἐπρότειναν διαπραγματεύσεις. **παραυτίκα** = πρὸς τὸ παρόν. **δυμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ** ἀποπέμψασθαι = νὰ ἀπομακρύνουν ἀφ' ἑαυτῶν μὲ ἐπιεικεῖς τινας ὅρους. **ἀνακωχή** ὅπως καὶ σήμερον. **οἱ διαβάλλοντες** = οἱ καταδόται. **ώς σφῶν οὐδὲν νεωτεριούντων** = διότι δῆθεν αὐτοὶ δὲν θὰ διαταράξουν τὰς συμμαχικὰς σχέσεις. **οὐ γάρ ἐπίστευον...** **προχωρήσειν** = διότι δὲν ἤλπιζον, ὅτι θὰ ἐπιτύχουν αὐτά, ποὺ ἐπερίμεναν ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους. **ταλαιπώρως** = μὲ κόπον. **διὰ τοῦ πελάγους** δηλ. μὴ προσορμίζομενοι εἰς νήσους, πρᾶγμα τὸ ὅποῖον παρεῖχεν ἀσφάλειαν καὶ εὐκολίαν εἰς τὰ πλοῖα. **αὐτοῖς ἐπρασσον** = διεπραγματεύοντο μετ' αὐτῶν.

5. **Ἴμβριοι καὶ Λήμνιοι** διότι οὗτοι, κληροῦχοι τῶν Ἀθηναίων ὄντες, ἵσαν πιστοὺς εἰς αὐτούς. **δλίγοι τινές** ίσως οἱ Τενέδιοι, διότι ὑπάπτευον τοὺς Μυτιληναίους. **ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον** δηλ. τὸ ἐν Μαλέᾳ. **οὔτε ἐπηυλίσαντο** = οὔτε διενυκτέρευσαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. **ἐκ Πελοποννήσου...** **κινδυνεύειν** = διότι ἥθελον νὰ διεξαγάγουν τὸν ἀγῶνα μαζὶ μὲ τὴν Πελοποννησιακὴν βοήθειαν καὶ μὲ ἄλλην δύναμιν, ἐὰν ἀπὸ κανὲν μέρος προσήρχετο. **φθάσαι τὸν ἐπίπλουν** = νὰ φθάσουν πρὸ τῶν ἐπερχομένων πλοίων.

6. **ἐπιρρωσθέντες** = λαβόντες θάρρος. **οὐδὲν ισχυρὸν** = οὐδε-

μίαν σοβαράν ἀντίστασιν. περιορμισάμενοι = ἀποκλείσαντες διὰ πλοίων. τοὺς ἐφόρμους ἐποιοῦντο = ἐφώρμουν, ἤτοι ἔχοντες τὰ πλοῖα ἡγκυροβολημένα πλησίον τῶν λιμένων ἀπέκλειον αὐτούς. τῆς θαλάσσης... εἰργον τοὺς Μυτιληναίους = ἀπέκλειον τῆς θαλάσσης τοὺς Μυτ., ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν αὐτήν. ναύσταθμον πλοίων· πλεονασμὸς = ναύσταθμος. ἀγορὰ = τόπος ἀγορᾶς. τὰ περὶ Μυτ... οὕτως ἐπολεμεῖτο = δὲ περὶ τὴν Μυτ. πόλεμος τοιουτοτρόπως διεξήγετο.

8. ἐπὶ τῆς πρώτης νεώς· ἵδε Γ, 4. Ὁλυμπίαζε παρεῖναι· ἐκεῖ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ὁλυμπιακῶν ἀγώνων θὰ παρευρίσκοντο ὅλοι οἱ σύμμαχοι τῶν Λακεδαιμ. καὶ θὰ συνεζήτουν μετ' αὐτῶν οἱ Σπαρτιᾶται. Δωριεὺς Ῥόδιος· υἱὸς τοῦ περιφήμου Ὁλυμπιονίκου Διαγόρου. ἦν δὲ Ὁλυμπίας· ἥτο ή 88η Ὁλυμπίας, ἤτοι 428 π. Χ. κατέστησαν ἐς λόγους = συνηῆθον εἰς σύσκεψιν.

15. τοῖς δύο μέρεσι· τὸ ἄλλο τρίτον ἔμενεν, ἵνα φυλάττῃ ἑκάστην πόλιν. ὄλκους· ὅργανα, διὰ τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα εἴλκοντο ἐπὶ τῆς ἔηρᾶς. Ἡ ὑπερνεώλκησις πλοίων διὰ τῶν ἴσθμῶν ἥτο συνήθης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὑπεροίσσοντες· δηλ. τὰς ναῦς = ἵνα μεταφέρουν τὰ πλοῖα (ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ εἰς τὸν Σαρωνικόν). ἐν καρποῦ ἔυγκομιδῇ ἥσαν = ἡσχολοῦντο μὲ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ἀρρωστίᾳ τοῦ στρατεύειν = ἐν ἀπροθυμίᾳ εἰς τὴν ἐκστρατείαν.

16. αὐτούς· τοὺς Λακ. διὰ κατάγνωσιν ἀσθενείας σφῶν = διέτι ἔθεώρουν αὐτοὺς ἀσθενεῖς, ἀνισχύρους. ἀναγαγόντες = ἀναγαγόμενοι = ἀποπλεύσαντες. ἢ δοκοίη αὐτοῖς = εἰς ὅποιον μέρος ἐνόμιζον αὐτοὶ κατάλληλον. πολὺν τὸν παράλογον = ἐντελῶς ἀπροσδόκητα. Διάτι οἱ Ἀθην. παρὰ τὰς πληροφορίας τῶν Μυτιλ. ἐν 13,4 ἐνίσχυσαν τοὺς στόλους των εἰς τὰ διάφορα μέρη. ἀπορα νομίζοντες = νομίζοντες ἀκατόρθωτα. περιοικίδα· τὴν χώραν τῶν περιοίκων ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ Μεσσηνίᾳ. ἐπ' οἴκου = οἴκαδε. δὲ τι πέμψουσι = ἵνα τοῦτο πέμψωσι.

18. ὡς προδιδομένην = νομίζοντες ὅτι διεξήγοντο συνεννοήσεις ἐν τῇ πόλει (Μηθύμνῃ) περὶ παραδόσεως αὐτῆς. ἐπίκουροι· δηλ. οἱ μισθοφόροι (πρβλ. Γ, 2,2). οὐ προυχώρει, ἢ προσεδέχοντο = δὲν ἐπήγαναν καλὰ τὰ πράγματα, ὅπως ἐπερίμεναν. "Αντισσα, Πύρρα,

"Ερεσος· ιδὲ χάρτην τῆς Λέσβου εἰς τὸ τέλος. καταστησάμενοι βεβαιότερα = καταστήσαντες πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀσφαλέστερων. **κρατύναντες** = ἐνισχύσαντες. ἔκβοήθεια = ἔξοδος ἐναντίον (τῶν ἔχθρῶν). πληγέντες = κατὰ κράτος ἡττηθέντες. οἱ δὲ αὐτερέται πλεύσαντες = οἱ ἴδιοι (δῆλοι οἱ ὄπλιται) πλεύσαντες καὶ ὡς κωπηλάται. ἔστιν οὖ = εἰς τινα μέρη. **καρτερὰ** = ὀχυρὰ σημεῖα.

Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους.

Μυτιληναίων παράδοσις.

(Γ, 25 - 33)

25. **κατὰ χαράδραν** = διὰ χαράδρας. ἢ ὑπερβατὸν ἦν = ὅπου ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπερβαθῇ (πατηθῇ) τὸ τεῖχος. προέδροις = τοῖς ἀρχουσι τῶν Μυτιληναίων. **ἥσσον εἶχον τὴν γνώμην ὥστε ξυμβαίνειν** = ἥσαν ὀλιγώτερον διατεθειμένοι νὰ συνθηκολογῶσι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

26. **ἀρχοντα προστάξαντες** = διορίσαντες ἀρχοντα. ἀμφοτέρωθεν **θορυβούμενοι** = περιπίπτοντες εἰς σύγχυσιν λόγῳ τῆς συνδυασμένης ἐπιθέσεως. ὅπως **ἥσσον ἐπιβοήθησασι** = ἵνα μὲ μικρότεραν ἴσχυν (δύναμιν) σπεύδουν πρὸς καταδίωξιν (τῶν 40 πλοίων). **Κλεομένης**: υἱὸς τοῦ Παυσανίου τοῦ νικητοῦ τῶν Περσῶν ἐν Πλαταιαῖς. **ὑπὲρ Παυσανίου** = ὡς ἐπίτροπος τοῦ (βασιλέως) Παυσανίου. Οὗτος ὡς νέος ἐπετροπεύετο ὑπὸ τοῦ θείου του Κλεομένους. **δὴ** = ὡς γνωστόν. μετὰ τὴν **δευτέραν** καθ' ἥν μόνον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἔμειναν ἐν τῇ Ἀττικῇ λόγῳ τῆς ἐνσκηψάσης νόσου. **ἐπιμένοντες** = ἀναμένοντες. **ἔργον** = κατόρθωμα. ὡς ἥδη πεπεραιωμένων = μὲ τὴν ἴδεαν ὅτι εἶχον πλέον φθάσει. **ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες** = διέτρεξαν λεηλατοῦντες τὸ περισσότερον μέρος τῆς χώρας. **οὐδὲν ἀπέβαινε** = τίποτε δὲν ἐπραγματοποιεῖτο (ὡς πρὸς τὰς ἐκ Λέσβου εἰδήσεις). **ὁ σῖτος** = τὰ τρόφιμα.

27. **ἐνεχρόνιζον** = ἐβράδυνον. καὶ αὐτός· δῆλος καὶ οἱ Μυτιληναῖοι δὲν ἐπερίμεναν τὰς ναῦς πλέον. **ὄπλιζει** ἐνν. δίδει τὸν βαρύν όπλισμόν, δὸν ἔφερον μόνον οἱ ἀριστοκρατικοί, ἐνῷ αἱ κατώτεραι τάξεις ὑπηρέτουν ὡς ψιλοί. **ψιλὸν ὄντα** = ἐλαφρῶς ώπλισμένον. **κατὰ ξυλλόγους γιγνόμενοι** = συναθροιζόμενοι καθ' ὅμαδας. **δυνατοὺς** = ὀλιγαρχικούς. **ξυγχωρήσαντες** = **ξυμβάντες** = συνθηκολογήσαντες.

28. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι = οἱ ιθύνοντες, οἱ ὀλιγαρχικοί. εἰ
ἀπομονωθήσονται τῆς ξυμβάσεως = ἀν ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τὴν συν-
θήκην (δηλ. ἐὰν γίνη αὕτη ὑπὸ μόνου τοῦ δήμου ἄνευ τῶν δυνατῶν).
κοινῇ = ἀπὸ κοινοῦ δηλ. μετὰ τῶν δημόκρατικῶν. στρατόπεδον =
στρατός. ὥστε = ἐπὶ τῷ ὄρῳ. αὐτούς· δηλ. τοὺς Μυτιληναίους. ἐν
δσῳ δ' ἀν ἔλθωσι πάλιν = μέχρι δὲ τῆς ἐπανόδου. αὕτη ἐγένετο
= ἡτο αὐτή. οἱ πράξαντες = οἱ διαπραγματεύντες. μάλιστα· εἰς
τὸ πράξαντες. οὐκ ἡγένεσχοντο = δὲν ἔμειναν ἡσυχοι. δμως· δηλ. ἀν
καὶ ἡσαν ἀσφαλεῖς κατὰ τὴν σύμβασιν. καθίζουσι ἀμτβ. = καταφεύ-
γουν ὡς ίκέται. ἀναστήσας....ώστε μὴ ἀδικῆσαι = (πείσας) αὐτοὺς
νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τοὺς βωμούς μὲ τὴν ὑπόσχεσιν (ὄρον) ὅτι δὲν θὰ τοὺς
βιάσψῃ. Ἀνόσιον ἐθεωρεῖτο ἡ ἀπομάκρυνσις ίκέτου ἀπὸ τοὺς βωμούς.
κατατίθεται = θέτει πρὸς ἀσφάλειαν. τοῖς Ἀθηναῖοις δόξῃ τι =
λάβουν ἀπόφασιν τινα οἱ Ἀθηναῖοι. καθίστατο = ἐτακτοποίει.

29. σχολαῖοι = βραδέως. τοὺς ἐκ τῆς πόλεως Ἀθηναίους·
ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐν Λέσβῳ προσκαθημένους. πρὶν δὴ τῇ Δῆλῳ
ἔσχον = ἔως οὗ τέλος προσωριμίσθησαν εἰς τὴν Δῆλον. Ἐρυθραῖ·
χερσόνησος τῆς Ἰωνίας ἀπέναντι τῆς Χίου. μάλιστα = ἀκριβῶς. τῇ
Μυτιλήνῃ ἔαλωκυίᾳ = ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μυτιλήνης. ἐκ τῶν
παρόντων = ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως.

30. πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι = πρὶν μᾶς πάρουν εἰδησιν. ὥσ-
περ ἔχομεν = ἀμέσως. ἀνδρῶν νεωστί ... εὑρήσομεν = θὰ εὕρω-
μεν μεγάλην ἔλειψιν προφυλακτικῶν μέτρων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ δποῖοι
πρὸ δὲ λίγου ἔχουν καταλάβει πόλιν. κατὰ μὲν θάλασσαν καὶ πάνυ
= καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ θάλασσαν. η = δπου. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέ-
σθαι... ἀν πολέμιον = ἐλπίζουν ὅτι δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτεθῇ ἐναν-
τίον των ἔχθρος τις. καὶ ἡμῶν ἡ ἀλκὴ οὖσα = καὶ ἡμεῖς (κατὰ
θάλασσαν) κυρίως συμβαίνει νὰ εἴμεθα ἰσχυροί. προσπίπτω = ἐπι-
τίθεμαι. τῶν ἔνδον· δηλ. τῶν ὀλιγαρχικῶν. καταληφθῆναι ἀν τὰ
πράγματα = ὅτι δυνάμεθα νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς καταστάσεως. μὴ
ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον = δς μὴ διστάσωμεν νὰ ἀναλάβωμεν
τὸν κίνδυνον. τὸ καινὸν τοῦ πολέμου = τὰ ἀπροόπτα τοῦ πολέμου.
δ (καινὸν) εἱ τις... δρθοῖτο = ἀπὸ τὸ δποῖον (δηλ. τὸ ἄφρων καὶ
νυκτὸς ἀπροσδοκήτους προσπεσεῖν) ἐάν τις στρατηγὸς ηθελε
προφυλάσσεται, δσάκις τὸ παρατηρεῖ εἰς τὸν ἔαυτόν του (= τὸ

Θεωρεῖ ἐνδεχόμενον διὰ τὸν ἔαυτόν του) καὶ ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὅσάκις παρατηρεῖ ὅτι συμβαίνει (τὸ τοιοῦτο, δηλ. τὸ προσπεσεῖν αὐτοῖς ἀφνω) εἰς τοὺς ἐχθρούς, πάρα πολλὰ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ (νὰ κατορθώσῃ).

31. οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφῆθαι = ὅτι ἔχομεν ἔλθει ἀρεστοὶ εἰς ὅλους. τὴν πρόσοδον ταύτην· τὸν συμμαχικὸν φόρον τὸν ἀπὸ τῶν Ἰωνικῶν καὶ αἰολικῶν πόλεων προερχόμενον. Ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ Ἀριστείδου ἀνήρχετο εἰς 460 τάλαντα καὶ βραδύτερον εἰς 600 καὶ πλέον. ἵνα, ἦν ἐφορμῶσι... γίγνηται = ἵνα, ἔτν (οἱ Ἀθηναῖοι) ἀναγκάζωνται νὰ ἀποκλείσωσιν αὐτοὺς (τοὺς Πελοποννησίους), δαπανῶσι χρήματα (οἱ Ἀθην.). Πισσούθνην· σατράπην τῆς Λυδίας. ἐνεδέχετο = ἀπεδέχετο. τὸ πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν = ἀπέκλινε μᾶλλον πρὸς τὴν γνώμην. τῆς Μυτιλήνης ὑστερήκει = εἶχεν ἔλθει ὑστερον ἀπὸ τὴν ἄλωσιν τῆς Μυτιλήνης. προσμείγνυμι = προσεγγίζω.

32. ἄρας (τὰς ναῦς) = ἀποπλεύσας. παρέπλει· δηλ. παρὰ τὴν ἀκτὴν, τῆς Ἰωνίας. προσσχών (προσίσχω) = προσεγγίσας. Τηίων· κατοίκων τῆς ἐπὶ τῆς Ἐρυθραίας Ἰωνικῆς πόλεως Τέω. Σαμίων τῶν ἔξ Ἀναίων· Σάμιοι ὀλιγαρχικοί, οἱ ὁποῖοι ἐκβληθέντες τῆς πόλεως ἵδρυσαν πλησίον τῆς Σάμου πόλιν, τὰ Ἀναια. εἰ = ὅτι = διότι. οὔτε χεῖρας ἀντατρομένους = οἱ ὁποῖοι δὲν ἐσήκωσαν χέρι (ἐναντίον του). ἔς φιλίαν προσάξασθαι = ὅτι θὰ κάμη φίλους. ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην... παραβαλεῖν = δὲν ἥλπιζόν ποτε, ὅτι οἱ Πελοποννήσιοι θὰ διεπεραιοῦντο εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐνῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἥσαν κύριοι τῆς θαλάσσης.

33. Σαλαμινία καὶ Πάραλος· δύο πλοῖα τῶν Ἀθηναίων ταχέα χρησιμεύοντα εἰς διαφόρους σπουδαίας δημοσίας ὑπηρεσίας. Κλάρος· πόλις τῆς Ἰωνίας πλησίον τῆς Κοιλοφωνίας. δρμῶν (δρμέω) = ἀραγμένος. ὡς γῇ ἐκούσιος οὐ σχήσων ἀλλη = μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ προσεγγίσῃ ἐκουσίως εἰς ἄλλην γῆν. εἰ καὶ ὡς μὴ διενοοῦντο μένειν = μολονότι καὶ ὑπ' αὐτὰς ἀκόμη τὰς συνθήκας (μολονότι δηλ. ἡ ἀτείχιστος Ἰωνία ἥδυνατο νὰ προκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τοῦτο) δὲν εἶχον κατὰ νοῦν νὰ μένουν. ὡς· ἐπίρρ. τροπικὸν = οὕτως. αὐτάγγελοι = αὐτόπται ἀνήγγειλαν. ὡς οὐκέτι ἐν καταλήψει ἐφαίνετο, ἐπανεχώρει = ἐπειδὴ ὁ (ὑπὸ τὸν Ἀλκίδαν) στόλος δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς

ἀπόστασιν, ἐντὸς τῆς ὅποίας ἦδύνατο νὰ τὸν προφθάσῃ, ἐπέστρεψεν
ὅπισω (ό Πάχης). οὐ μετεώροις περιέτυχε (ταῖς ναυσὶ τοῦ Ἀλκί-
δου) = δὲν συνήντησεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. ἐφόρμησις = διὰ
πλοίων ἀποκλεισμός. κέρδος ἐνόμισε... ἐφόρμησιν παρασχεῖν =
κέρδος ἐνόμισεν, ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος ἀποκλεισθεῖσαι (αἱ νῆσες τοῦ Ἀλ-
κίδου) δὲν εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ στρατοπεδεύσουν (προσ-
ορμισθοῦν) καὶ νὰ δώσουν ἀφορμὴν εἰς αὐτοὺς (τοὺς Ἀθην.) νὰ
τὰς φυλάττουν καὶ νὰ τὰς πολιορκοῦν.

'Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων.
(Γ, 35 - 50)

35. παρίσταμαι τι = ἵστημι τι παρ' ἔμαυτῷ = ὑποτάσσω. οὓς
κατέθετο· ἵδε Γ, 28. καθίστατο τὰ περὶ Μυτιλήνην = ἐτακτο-
ποίει τὰ (πολεμικὰ), πράγματα τῆς Μυτιλήνης. ὑπομένων = μένων
εἰς τὴν θέσιν του. ή ἐδόκει αὐτῷ· ἐνν. καθίστασθαι.

36. ἔστιν... ἀ ἀπάξειν Πελοποννησίους = ἀν καὶ ὑπέσχετο,
ὅτι θὰ κάμῃ καὶ ἄλλα τινὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῶν ὅτι θὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς
Πελ. ἀπὸ τῶν Πλαταιῶν· πρβλ. Γ, 68. γνώμας ἐποιοῦντο = ἐσκέ-
πτοντο. ὑπὸ δργῆς = ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δργῆς. δσοι ήβῶσι = ὅσοι
διανύουν τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, δηλ. 18 ἐτῶν καὶ ἥνω. ἐπικαλοῦν-
τες = κατηγοροῦντες. ἀρχόμενοι = πιεζόμενοι. προσεύνεβάλετο...
παρακινδυνεύσαι = συνετέλεσε προσέτι ὅχι δλίγον εἰς τὴν ἐπαύξη-
σιν τῆς δρμῆς (= τοῦ ἐρεθισμοῦ) τὸ ὅτι ἐτόλμησαν νὰ ἐκτεθοῦν
εἰς κινδύνους τὰ πλοῖα τῶν Πελ. πλεύσαντα εἰς τὴν Ἰωνίαν πρὸς βοή-
θειαν αὐτῶν. Ὑποκείμ. τοῦ ρήμ. εἶναι τὸ αἱ Πελοπ. νηεσ... παρα-
κινδυνεύσαι, τὸ δὲ ἐλάχιστον τῆς δρμῆς (= οὐκ ἐλαχίστην μοῖραν
δρμῆς) ἀντικείμενον. οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας = ὅχι κατόπιν
ἐπιπολαίας σκέψεως, κατόπιν ὠρίμου σκέψεως. διαχρῶμαί τινα =
φονεύω τινά. μετάνοια ήν... ή τοὺς αἰτίους = μετενόουν καὶ ἀνε-
λογίζοντο ἡρέμως, ὅτι ή ἀπόφασίς των ἦτο σκληρὰ καὶ φοβερά (πρω-
τάρκουστος), δηλ. νὰ καταστρέψουν ὀλόκληρον πόλιν μᾶλλον καὶ ὅχι
τοὺς πρωταρίους (μόνον). τοὺς ἐν τέλει· δηλ. τοὺς πρυτάνεις ή
στρατηγούς, οἵτινες εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλοῦν τὴν ἐκκλησίαν.
αὖθις γνώμας προθεῖναι = νὰ προτείνουν ἀναψηλάφησιν τῆς
ληφθείσης ἀποφάσεως. καὶ ἐκείνοις ἔνδηλον ήν = καὶ ἐκείνοις ἔβλε-
πον. βουλόμενον τὸ πλέον... βουλεύσασθαι = ὅτι οἱ περισσότε-

ροι πολίται ἐπεθύμουν νὰ δώσωσι τινες εἰς αὐτοὺς (τοὺς πολίτας) ἀφορμὴν νέας συσκέψεως. ἀφ' ἑκάστων = ἀπὸ διαφόρους. πιθανώτατος = πειστικώτατος.

Δημηγορία τοῦ Κλέωνος.

(Γ, 37 - 40)

37. **ῆδη... καὶ ἄλλοτε** = σήμερον καὶ ἐν τῷ παρελθόντι. **ἀδύνατος** = ἀνίκανος. διὰ τὸ καθ' ἡμέραν... πρὸς ἄλλήλους = ἐπειδὴ οἱ πολῖται εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις δὲν φοβεῖσθε οὕτε ἐπιβουλεύεσθε δὲν τὸν ἄλλον. **τὸ αὐτό** δηλ. ἀδεές καὶ ἀνεπιβούλευτον. **καὶ δὲ τι ἀν...** **ἄμαρτητε** = καὶ εἰς ὅποιον σφάλμα ὑποπέσετε. **οὐκ ἥγεισθε** = δὲν στοχάζεσθε, ἔννοεῖτε. **ἐπικινδύνως** ἐς ἡμᾶς μαλακίζεσθαι = δὲν ή μαλακία σας (= ἡπιότης, ἐπιείκεια) αὐτῇ δημιουργεῖ κίνδυνον εἰς σᾶς. **οὐκ ἐς τὴν τῶν ξυμμάχων χάριν** = δχι ἵνα σᾶς χρεωστοῦν χάριν (εὐγνωμονῶν) οἱ σύμμαχοι. **ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν** = δὲν ή ἀρχή, τὴν ὁποίαν ἔχετε, εἶναι τυραννική. **οὐκ ἐξ ὧν ἀν χαρίζησθε...** **περιγένησθε** = ἀκροῶνται ὑμῶν (ὑπακούουν εἰς ὑμᾶς) δχι ἔνεκα τῶν εὐεργεσιῶν, τὰς ὁποίας κάμνετε εἰς αὐτούς μὲ βλάβην σας, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ὑπεροχῆς, τὴν ὁποίαν ἡθέλετε ἀποκτῆσει διὰ τῆς λογίους σας μᾶλλον παρὰ διὰ τῆς καλῆς πρὸς ὑμᾶς διαθέσεως ἐκείνων (διὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἐκείνων). 'Η ἔννοια: οἱ σύμμαχοι ὑπακούουν εἰς σᾶς ἐκ φύσου μᾶλλον διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς δυνάμεως σας παρὰ ἐξ εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. **εἰ βέβαιοιν... δόξει πέρι** = ἀν δὲν θὰ μείνῃ τίποτε σταθερὸν ὡς πρὸς δσα τυχὸν ἀποφασίσωμεν. **χείροις νόμοις...** **ἀκύροις** = προτιμοτέρα (Ισχυροτέρα) εἶναι ή πόλις ή ἔχουσα χειροτέρους νόμους, ἀλλ' ἀμεταβλήτους, ἀπὸ τὴν ἔχουσαν καλούς μὲν, ἀλλ' ἀνεφαρμόστους. 'Ενταῦθα δὲν πρόκειται βέβαια περὶ ἀναιρέσεως νόμου, ἀλλὰ περὶ καθαιρέσεως ψηφίσματος μόνον· δ Κλέων δύως ἐπίτηδες συγχέει αὐτά, ἵνα διαγείρῃ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ δῆμου. **σωφροσύνη** = ἀπλότης, μετριοφροσύνη· ἀντιτίθεται πρὸς τὸ **ἄκολασία** = ἀπεριόριστος ἐλευθερία. **δεξιότης** = σοφία, πολυμάθεια. **οἱ τε φαυλότεροι...** **οἰκοῦσι τὰς πόλεις** = οἱ ἀμαθέστεροι (= οἱ ἀπλούστεροι) τῶν ἀνθρώπων συγκρινόμενοι (= πρὸς) πρὸς τοὺς πολυμαθεστέρους καλύτερον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κυβερνοῦν τὰς πόλεις. **τῶν τε αἱεὶ λεγομένων** ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι = καὶ νὰ φαίνωνται ἀνότεροι (νὰ ὑπερισχύουν) τῶν ἑκάστοτε λεγομένων πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν (νὰ ἐπικρατῇ πάντοτε ἡ ἀτομική των γνώμη). **ώς ἐν ἄλλοις...**

τὴν γνώμην = ώσταν νὰ μὴ ήδύναντο τάχα νὰ δείξωσι τὴν σοφίαν των (εὐφυέων) εἰς ἄλλας σπουδαιοτέρας περιστάσεις. ἐκ τοῦ τοιούτου = τοιαῦτα πράττοντες. τὰ πολλὰ = ως ἐπὶ τὸ πολὺ. **σφάλλουσι** = γίνονται αὕτοι νὰ δυστυχοῦν (νὰ κάμνουν σφάλματα) αἱ πόλεις. **τῇ ἔξ αὐτῶν ξυνέσει** = εἰς τὴν σοφίαν των. **ἀξιοῦσι** = παραδέχονται. **ἀδυνατώτεροι μέμψασθαι** = δὲιγώτερον οἴκανοι (ἢ οἱ ξυνετώτεροι) νὰ ἐπικρίνωσι τὸν λόγον (τοῦ καλῶς εἰπόντος). **ἄπὸ τοῦ ἵσου** = ἀμερόληπτοι. **ἀγωνισταὶ** = ἀνταγωνισταί. **δρθοῦνται τὰ πλείω** = ἐπιτυγχάνουν (εὐδοκιμοῦν) εἰς τὰ περισσότερα. **δεινότητι** ἐνν. ρητορικῆ. **ξυνέσεως ἀγῶνι** = ἀπὸ ἀμιλλαν περὶ τοῦ ποιοῖς νὰ φανῇ σοφώτερος. **παρὰ δόξαν** = παρὰ τὰς πεποιθήσεις μας.

38. **ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ** = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω (ἢ δηλ. καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ). **προτιθέναι λόγον** (γνώμας, διαγνώμην) λέγεται περὶ τῶν ἀρχόντων (πρυτάνεων καὶ προέδρων) τῶν συγκαλούντων τὰς ἐκκλησίας καὶ παρεχόντων τὴν ἀδειαν εἰς τοὺς πολίτας νὰ διμιοῦν περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως. **χρόνου διατριβὴν ἔμποιησάντων** = οἱ ὄποιοι ἔγιναν πρόξενοι χρονοτριβῆς. **ὅ ἔστι πρὸς τῶν ἡδικηκότων μᾶλλον** = πρᾶγμα τὸ ὄποιον συμφέρει (ώφελος) μᾶλλον ἐκείνους, ποὺ ἔχουν διαπράξει ἀδίκημα. **ἀμβλυτέρᾳ τῇ δργῇ** δηλ. ἢ ἀν ἐξεδικεῖτο ἀμέσως = μὲ διλγωτέρων δργήν. **ἀμύνεσθαι τῷ παθεῖν...** ἀν λαμβάνοι ἢ ἀμυνα (ἐκδίκησις), ὅταν ἀκολουθῇ ἀμέσως μετὰ τὸ πάθημα (τὴν προσβολήν), ἐπειδὴ εἶναι ἰσοδύναμος κατὰ μεγίστην προσέγγισιν, ἡμπορεῖ νὰ λαμβάνῃ δύσιστην (προσήκουσαν) τιμωρίαν. **ἀξιώσων ἀποφασίνειν...** καθισταμένας = ὁ ὄποιος θὰ τοιλήσῃ νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιληναίων (ἀδικία) εἶναι ὠφέλιμος εἰς ἡμᾶς, αἱ δὲ συμφοραὶ ἡμῶν καθίστανται βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους. 'Ο Κλέων ἐνταῦθα θέλει νὰ δείξῃ τὴν ἀντίφασιν, εἰς τὴν ὄποιαν νομίζει, ὅτι θὰ περιπέσῃ ὁ ἀντίθετος ρήτωρ. 'Ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δὲ νὰ ἀποδείξῃ τις τὸ ἀνωτέρω, ὅτι ἢ ἀποστασία τῶν Μυτιλ. εἶναι ὠφέλιμος, αἱ δὲ συμφοραὶ τῶν 'Αθ. εἶναι βλαβεραὶ εἰς τοὺς συμμάχους, προκύπτει ἢ ἀνάγκη τῆς αὐτηροτάτης τιμωρίας τῶν Μυτιληναίων. **τῷ λέγειν πιστεύσας...** ἀγωνίσαιτ' ἀν = πεποιθὼς εἰς τὴν ρητορικήν του δεινότητα ἡμπορεῖ νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ ὑπὸ πάντων ἐν γένει ἀποφασισθὲν δὲν ἔχει ἀποφασισθῆ. **κέρδη ἐπαιρόμενος** = ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ κέρδους κινούμενος (δωρο-

δοκήσας). τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας = μετὰ κόπου παρασκευάσας εὐπρεπῆ (ώραιον) λόγον (μὲν ὅλα τὰ ρητορικὰ κοσμήματα). παράγειν πειράσεται = θὰ προσπαθήσῃ νὰ σᾶς ἔξαπατῃ. **ἄθλα** = ώφέλεια, τιμή. αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει = αὐτὴ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ βάρος τῶν κινδύνων. κακῶς ἀγωνοθετοῦντες = κακῶς διευθύνοντες καὶ κρίνοντες τοὺς ἀγῶνας. θεαταὶ λόγων ὅπως εἰς τὰ θεάματα, ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὴν τέχνην τῶν ρητόφων καὶ ὅχι διὰ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, περὶ τῶν ὅποιων πρόκειται. **ἀκροαταὶ τῶν ἔργων** κρίνετε τὰ πράγματα ὅχι ὅπως πραγματικῶς ἔχουν, ἀλλ’ ὅπως τὰ παριστάνονταν οἱ ρήτορες. **σκοποῦντες** ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι = κρίνοντες ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν. **εὖ** = πιθανῶς, εὐγλώττως. τὰ δὲ πεπραγμένα ἔνν. **σκοποῦντες** = κρίνοντες τὰ πράγματα. **καλῶς** = μὲν ὠραίους λόγους. οὐ τὸ δρασθέν...ἀκουσθὲν = πιστεύσαντες ὅχι εἰς τὸ πραχθὲν πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν σας, ἀλλ’ εἰς τὸ ἀκουσθὲν = ὅχι εἰς ὅσα λαμβάνουν χώραν ἐνώπιόν σας, ἀλλ’ εἰς ὅσα ἀκούετε λεγόμενα ὑπὸ τῶν ρητόρων. **ἐπιτιμάω** = ἐλέγχω, κατακρίνω. μετὰ κατανόητος λόγου...**ἄριστοι** = εἰς τὸ νὰ ἀπατᾶσθε ὑπὸ λόγου νέους (ἀσυνήθους) εἰσθε ἐπιτηδειότατοι. μετὰ **δεδοκιμασμένου** δὲ = ὑπὸ λόγου δὲ ἐκ πείρας ἀποδειχθέντος δροῦ (ἀληθοῦς). **δοῦλοι** δὲ **ὄντες** τῶν αἰεὶ ἀτόπων = ἀκολουθοῦντες δουλικῶς τὰ ἔκαστοτε ἀσυνήθη (παράδοξα). **ὑπερόπται** τῶν εἰωθότων = καταφρονηταὶ τῶν συνθητισμένων. μὴ **ὔστεροι...τῇ γνώμῃ** = νὰ μὴ φαίνεσθε, ὅτι ἀργότερα παρηκολουθήσατε αὐτοὺς μὲ τὴν διάνοιάν σας (ἢ ὅτι καθυστερεῖτε εἰς τὴν κατανόησιν τῆς πρόταθείσης γνώμης). **δξέως** δέ τι...**πρόθυμοι** = ἐὰν κανεὶς λέγῃ κάτι εὐφυῶς, εἰσθε πρόθυμοι νὰ ἐπιδοκιμάσετε τὰ λεγόμενα, πρὶν τελειώσῃ, καὶ νὰ προεκάσετε αὐτά. **ζητοῦντες...ζῶμεν** = ἐπιζητοῦντες ἄλλον τινα κόσμον, ἵνα εἴπω οὕτω, παρὰ τὸν πραγματικόν. **ἀπλῶς** = ἐν συντομίᾳ. **ἀκοῆς** ἥδον ἥσσωμενοι = ἥτωμενοι ὑπὸ τῆς τέρψεως τῆς ἀκοῆς. **σοφιστῶν** θεαταῖς...**βουλευομένοις** = ὅμοιαζοντες μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι κάθηνται ὡς θεαταὶ σοφιστῶν (διδασκάλων ρητορικῶν λόγων) μᾶλλον, παρὰ μὲ ἀνθρώπους σκεπτομένους περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως.

39. **μάλιστα** δὴ μίαν πόλιν = περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην πόλιν. καὶ αὐτοὶ...οὐκ **ἄφρακτοι** ἥσαν = οὐ μόνον ἐπροστατεύοντο ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἕδιοι ἥσαν ἀπροφύλακτοι ὡς πρὸς τὴν πα-

ρασκευήν τριήρων ἀπέναντι αὐτῶν. ἐς τὰ πρῶτα = τὰ μέγιστα. ἐπανέστησαν μᾶλλον ή ἀπέστησαν· τὸ μὲν ἐπανίστασθαι (= ἀνίστασθαι ἐπί τινα) δηλοῖ τὴν ἐπιθετικὴν ἐπανάστασιν, τὸ δὲ ἀφίστασθαι τὴν ἀμυντικήν, τὴν γινομένην μετὰ πολλὴν καταπίεσιν. Ὁμοίως ἐπανάστασις καὶ ἀπόστασις. στάντες = συμμαχήσαντες. ἔχειρώθησαν· ἔννοεῖ τοὺς Αἰγινήτας, Ποτειδαιάτας, Ναξίους. παρέσχεν δύναντας = ἔκαμε νὰ διστάσουν. δεινὰ = εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως = κατώτερα τῆς θελήσεως των διότι ἐπειθύμουν τὴν ἐντελῆ καταστροφήν, εἰ δυνατόν, τῆς δυνάμεως ἡμῶν. ὅξιώσαντες...προθεῖναι = ἀφοῦ ἀπαξ ἀπεφάσισαν νὰ προτιμήσουν τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου. εἴωθε τῶν πόλεων...ἐς ὅβριν τρέπειν = ή ἀπροσδόκητος (ἀνέλπιστος) εὐτυχία συνήθως παρεκτρέπει εἰς ἀλαζονείαν (καθιστᾶ ὑπεροπτικάς) ἐκείνας τὰς πόλεις, εἰς τὰς ὄποιας ἥθελεν ἔλθει (ἢ εὐτυχία αὕτη) εἰς ἀνώτατον βαθμὸν καὶ εἰς βραχύτατον χρόνον. τὰ πολλά...ἢ παρὰ δόξαν = ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ αἱ σύμφωνοι πρὸς τὸν δρθὸν λόγον, τὴν τακτικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἐπισυμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀνθρώπους εὐτυχίαι εἶναι ἀσφαλέστεραι παρὰ αἱ ἀπροσδόκητοι. χρῆν δέ...τετιμῆσθαι = ἐπρεπε δὲ οἱ Μυτιλ. καὶ πρὸ πολλοῦ νὰ μὴ ἀπολαύσωι ποσῶς ἔξαιρετικῆς τιμῆς παρ' ἡμῶν. οὐκ ἀν ἐς τόδε ἔξύβρισαν = δὲν θὰ ἔφθανον εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὑπεροψίας (δὲν θὰ ἐφέροντο τόσον ὑπεροπτικῶς). καὶ ἄλλως· δηλ. ἐκτὸς τῆς προκειμένης περιστάσεως, ἐν γένει. τὸ θεραπεύον = τοὺς θεραπεύοντας. τὸ μὴ ὑπεῖκον = τοὺς μὴ ὑποχωροῦντας. ἀπολύω = ἀθῷω. νῦν πάλιν.. εἶναι = τώρα πάλιν νὰ ἀποκατασταθῶσιν (εἰς τὴν πόλιν). τῶν δλίγων = τῶν δλιγαρχικῶν. κίνδυνος = ἀγών. Οἱ Μυτιλ. ἐπόρκειτο νὰ ἀγωνισθοῦν ἢ μετὰ τῶν δλιγαρχικῶν κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ μετὰ τῶν Ἀθ. κατὰ τῶν δλιγαρχικῶν. Οὗτοι ἐπροτίμησαν τὸ πρῶτον. ἀνήκεστος = ἀθεράπευτος. ἡμῖν ἀποκεκινδυνεύσεται...ψυχαῖ = ἡ περιουσία ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ εὐθὺς θὰ περιέλθουν εἰς ἔσχατον κίνδυνον. τῆς ἐπειτα προσόδου.. στερήσεσθε = θὰ στερηθῆτε τοῦ λοιποῦ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι προσόδου, ὡς ἐκ τῆς ὄποιας εἴμεθα ἴσχυροι.

40. ούκουν δεῖ. ὡνητὴν = δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δώσωμεν ἐλπίδα (νὰ τοὺς κάνωμεν νὰ ἐλπίζουν), δτι δύνανται εἴτε εἰς λόγον πειστικὸν νὰ στηρίζωνται εἴτε διὰ χρημάτων νὰ ἔξαγοράσουν ἡμᾶς. Ἐνταῦθα ὑπαινίσσεται τοὺς ἀντιπάλους ρήτορας. ξυγγνώμην... λή-

Ψονται = ώς ἀφορμήν συγγνώμης (ώς ἐλαφρυντικόν) Θάξ **έχωσι** (κρινόμενοι) τοῦτο, ὅτι ἡμαρτον ἀνθρωπίνως (= ὅτι ώς ἀνθρωποι ἔπταισαν). **Εύγγνωμον** = ἔξιον συγγνώμης. **τότε·** δηλ. ἐν τῇ χθεσινῇ ἐκκλησίᾳ (διεμαχόμην). **διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι** **νῦμας** τὰ προδεδογμένα = διατείνομαι, ὅτι δὲν πρέπει νὰ μεταβάλετε τὰ προαποφασισθέντα (ἵσχυρῶς ἀνθίσταμαι κατὰ πάσης μεταβολῆς τῆς γνώμης σας). **ἡδονὴ λόγων** = ἡ ἐκ τῶν λόγων τέρψις. **οὕτ'** **ἀντοικιοῦντας** (ἀντοικίᾳ) = οἵτινες δὲν θάξ ἀνταποδώσουν τὸν οἰκτον. **ἔξ** **ἀνάγκης τε·** διότι ἡσαν ὑπήκοοι. **ἔξουσιν ἀγῶνα** = θάξ **έχωσιν** εὐκαιρίαν (εἰς ἄλλην περίστασιν) νὰ δείξωσι τὴν ἴκανότητά των (τὴν ρητορικήν των διενότητα). **βραχέα ἡσθεῖσα** = ἐπ' ὀλίγον εὐχαριστηθεῖσα. **ἐκ τοῦ εὗ εἰπεῖν...εῦ** **ἀντιλήφονται** = ἐκ τοῦ καλοῦ λόγου κέρδος καλὸν θάξ λάβουν ώς ἀμοιβήν. Καὶ ἐνταῦθα διαβάλλει τοὺς ἀντιπάλους ρήτορας ώς δωροδοκοῦντας, ἢ **ἐπιείκεια...** **ὑπολειπομένους** = ἢ **ἐπιείκεια** δίδεται μᾶλλον εἰς ἔκείνους, οἱ δποῖοι μέλλουν νὰ εἴναι καὶ εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον πιστοί, παρὰ εἰς ἔκείνους, οἱ δποῖοι μένουν πάντοτε (καὶ μετὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν **ἐπιείκειαν** ἥμῶν) ἀμετάβλητοι· δηλ. δύοις ἐχθροῖς (ὅπως καὶ πρότερον). **οὐ χαριεῖσθε** = δὲν θάξ τύχετε τῆς εὐγνωμοσύνης αὐτῶν. **νῦμας αὐτούς...** **δικαιώσεσθε** (= καταγνώσεσθε) = θάξ καταδικάσετε τὸν ἑαυτόν σας δικαίως (ὅτι τυραννικῶς ἀρχετε). **οὐ χρεών ἀν δρχοιτε** = **νῦμεῖς** δὲν **ἥμπορεῖτε** νὰ ἀρχετε κατὰ τὸ προσῆκον (πρέπον), δηλ. ἀρχετε αὐτῶν, ἐνῷ δὲν πρέπει. **ξυμφόρως·** δηλ. **νῦμεῖς αὐτοῖς** = πρὸς τὸ συμφέρον σας. **οὐ προσῆκον·** αἰτιατ. ἀπόλ. = ἐνῷ δὲν **ἔπρεπεν.** **ἀνδραγαθίζομαι** = **ἐπιδεικνύω** ἀνδραγαθίαν, γενναναιοφροσύνην. **ἐκ τοῦ ἀκινδύνου** = **ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.** **τῇ αὐτῇ ζημιᾷ·** ἐνν. **ῃ ἀν** **ἐτιμωρήσαντο** καὶ αὐτοὶ **νῦμας** περιγενόμενοι **νῦμῶν** = μὲ τὴν **ἰδίαν τιμωρίαν**, τὴν δποίαν θάξ **ἐπέβαλλον** αὐτοῖς, **ἀν** σᾶς **ἐνίκων.** **ἀναληγήστεροι** = ἀναισθήτοτεροι. **διαφεύγοντες·** δηλ. τὸν κίνδυνον. **προύπαρχαντας** = ἀφοῦ πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν τῆς ἀδικίας. **οἱ μὴ ξὺν προφάσει...** **ὑπολειπομένου** **ἐχθροῦ** = οἱ ἔνευ ἀφορμῆς κακοποιοῦντές τινα καταδίώκουσι μέχρις ἐσχάτων καὶ προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν αὐτὸν ἐντελῶς, διότι φοβοῦνται τὸν ἐκ τοῦ **ὑπολειπομένου** (ἐὰν διασωθῇ) **ἐχθροῦ** κίνδυνον. **ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ...** τοῦ ἀπὸ τῆς **Ισης** **ἐχθροῦ** = ὅποιος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμήν, πάθη κάτι, αὐτὸς εἴναι σκληρότερος, ἐὰν διασωθῇ, ἀπὸ ὅ,τι θάξ ἥτο, ἐὰν εὐρίσκετο ἐν **ἴσῃ** μοίρᾳ (δηλ. ἀν **ἔβλα-**

πτεν ἐπίσης τὸν ἀντίπαλον, ὅπως καὶ αὐτὸς ἔβλαψεν αὐτόν). γενόμενοι δτι...πάσχειν = ἐλθόντες μὲν τὸν νοῦν σας ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα εἰς τὴν στιγμὴν τῶν παθημάτων. νῦν ἀνταπόδοτε...ἀμυνημονοῦντες = νῦν ἀνταποδώσατε τὰ ἴσα (ὅτι ἤθέλετε πάθει), χωρὶς νὰ δείξετε ἀδυναμίαν ἀπὸ τὴν παροῦσαν αὐτῶν τύχην καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσετε τὸν ἐπαπειλήσαντα ὑμᾶς ποτε (πρὸ μικροῦ) κίνδυνον. τῶν πολεμιών· δηλ. τῶν κυρίως ἐχθρῶν, τῶν Πελοποννησίων.

Δημηγορία Διοδότου.

(Γ, 42 - 48)

42. οὗτε τοὺς προθέντας...αἰτιῶμαι = οὗτε τοὺς προτείναντας τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως κατηγορῶ. τοὺς μεμφομένους = ἔκεινους, οἱ μεμφόμενοι παραινοῦσι (ἀξιοῦσι). μεγίστων· δηλ. συμφερόντων. εὑβουλία = ὁρθὴ σκέψις. φιλεῖ γίγνεσθαι μετ' ἀνοίας = ἡ ὁργὴ συνηθίζει νὰ ἐμφανίζεται μὲν ἀπερισκεψίαν. τὸ δέ· δηλ. τάχος. μετὰ βραχύτητος γνώμης = μετὰ περιωρισμένου νοῦ. ‘Η διάρκεια δηλ. τῆς ὁρθῆς σκέψεως εἶναι βραχεῖα, ὅταν ἐπείγεται τις. τοὺς λόγους· τοῦτο λέγεται σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 38 «Θεαταῖ... λόγων». διαμάχεται μή.. γίγνεσθαι = διισχυρίζεται, δτι οἱ λόγοι δὲν γίνονται διδάσκαλοι τῶν πραγμάτων (ὅτι δὲν ἔκφραζονται τὰ πράγματα διὰ λόγων). ίδιᾳ τι αὐτῷ διαφέρει = ἔχει κάποιο ἰδιαίτερον (προσωπικὸν) συμφέρον. εἰ βουλόμενος... ἀκουσομένους. ‘Η σύνταξις καὶ ἀνάλυσις ἔχει οὕτω: εἰ ἡγεῖται δτι, εἰ μὲν βούλοιτο πεῖσαι αἰσχρόν τι, οὐκ ἀν δύνατο εῦ εἰπεῖν περὶ τοῦ μὴ καλοῦ (= τοῦ αἰσχροῦ), εἰ δ' εῦ διαβάλοι, δτι ἐκπλήξειν ἀν τοὺς ἀντεροῦντας καὶ ἀκουσομένους. εῦ διαβαλῶν· ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ τοῦ Κλέωνος «ἀπὸ τῶν λόγων καλῶς ἐπιτιμησάντων». Ἐνταῦθα θέλει διήταρον νὰ δείξῃ, δτι ἡ διὰ τοῦ εῦ διαβαλεῖν ἔκπληξις, δι' ἣς οὗτοι ἀπατῶνται, εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ πεῖσαι αἰσχρόν τι. Υπαινίσσεται δέ, δτι δι Κλέων δὲν ἔχει τὴν ἱκανότητα τοῦ εῦ πεῖσαι, ἀλλὰ τοῦ εῦ διαβαλεῖν, ὅπερ εἶναι τὸ αὐτὸ κατ' ἄλλον τρόπον κατορθούμενον, δι' οὗ δι λέγων ἔξυπηρτεῖ τὸ συμφέρον του. χαλεπώτατοι δέ...ἐπίδειξίν τινα = ἐπικινδυνότατοι δὲ εἶναι καὶ οἱ κατηγοροῦντες τοὺς ἀντιπάλους τῶν ρήτορας, πρὸς διμιλήσουν (οὗτοι), δτι χάριν χρημάτων θὰ εἴπουν ἐπιδεικτικόν τινα λόγον. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ λεγθὲν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 38 «κέρδει ἐπαιρόμενος». ἀπεχώρει· δηλ. τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ

βήματος. ξυνετώτερος ή ἀδικώτερος = ἀσύνετος μᾶλλον ή ἄδικος. ἀδικίας ἐπιφερομένης = ὅταν προσάπτεται ἀδικία (δωροδοκία). μὴ τυχών = ἀν δὲν ἐπιτύχῃ (τὸν σκοπόν του). ἀδικος· δῆλος τὴν πόλιν ὡς λαβὼν δῶρα. ἐν τῷ τοιῷδε = ἐν τοιαύτῃ περιστάσει. φόβῳ· δῆλος μὴ κατηγορηθοῦν ὡς δωροδοκοῦντες. πλειστος· ἀν δρθοῖτο...πολιτῶν = πάρα πολλὰ ἥδυνατο νὰ ἐπιτύχῃ (ή πόλις), ἐάν εἰχεν ἀγικάνους εἰς τὸ λέγειν τοὺς τοιούτους πολίτας (τοὺς φιλοκατηγόρους). ἀπὸ τοῦ ἵσου = ἐπὶ ἵσοις ὅροις, ἵσοις πρὸς τοὺς ἀντιπάλους (μὴ ὄντας δῆλος. ὑπόπτους δωροδοκίας, πρᾶγμα τὸ δόπιον τοὺς θέτει εἰς κατωτέραν μοῆραν). τῷ πλειστα εῦ βουλεύοντι = εἰς τὸν δίδοντα πλειστας ὅρθας συμβουλάς. προστιθέναι τιμήν· ἐκ τοῦ χρή = νὰ μὴ δίδῃ νέαν (ἔξαιρετικὴν) τιμὴν πρὸς τῇ ὑπαρχούσῃ. τὸν μὴ τυχόντα γνώμης = τὸν μὴ ἄριστα συμβουλεύσαντα. οὐχ ὅπως = οὐ μόνον μὴ ζημιοῦν. ὁ κατορθῶν = ὁ ἐπιτυγχάνων εἰς τὰς προτάσεις του. μειζόνων = μεγαλύτερων τιμῶν. δρέγοιτο (καὶ ἐνταῦθα τὸ ἥκιστα ἀν) τῷ αὐτῷ = τῷ παρὰ γνώμην καὶ πρὸς χάριν τι λέγειν.

43. τάναντία· δῆλος. ἐλασσοῦμεν τὸν εὖ βουλεύοντα καὶ ζημιοῦμεν τὸν τῆς γνώμης μὴ τυχόντα. φθονήσαντες...κερδῶν = φθονήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν ἀβέβαιον (ἀναπόδεικτον) ὑποψίαν διὰ τὰ ὑποτιθέμενα κέρδη. καθέστηκε...τῶν κακῶν = κατήντησαν δὲ τὰ ἀγαθὰ ἀπ' εὐθείας (ἀνευ ρητορικοῦ κόσμου) λεγόμενα νὰ εἶναι ἐξ ἵσου ὑποπτα πρὸς τὰ κακά. τὰ δεινότατα = τὰ κάκιστα, τὰ φαιλότατα. ϕευσάμενον = διὰ ρητορικῆς ἀποπλανήσεως. διὰ τὰς περινοίας = διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ὁξύνοιαν. Ἡ ἔννοια εἶναι: διότι δὲν ἀρκεῖσθε εἰς τὴν ἀπλῆν παραδοχὴν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ἔξεταζετε αὐτὰ καὶ τὰ ἔξονυχίζετε κατὰ ποικίλους τρόπους. ἀνθυποπτεύεται = ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ (εἰς ἀνταμοιβὴν) καθίσταται ὑποπτος. ἀφανῶς πη = δι' ἀφανοῦς τινος τρόπου. πρὸς τὰ μέγιστα = προκειμένου περὶ μεγίστων συμφερόντων. χρή ἀξιοῦν...σκοπούντων = πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξίωσιν, ὅπως ἡμεῖς οἱ ρήτορες ὁμιλῶμεν βλέποντες δλίγον « πιὸ μακριὰ » ἀπὸ ὑμᾶς, οἱ δόποιοι κρίνετε μετὰ βραχεῖαν σκέψιν. ἐν τῷ τοιῷδε = εἰς τοιαύτην κρίσιμον περίστασιν. ὑπεύθυνον· ὑπεύθυνος ἦτο πᾶς ὁ προτείνων γνώμην τινά, διότι ἥδυνατο νὰ κατηγορηθῇ διὰ τῆς γραφῆς παρανόμων, ἐνῷ ὁ ἀκούων, ὁ δῆμος, ἦτο ἀνεύθυνος. ὁ ἐπισπόμενος = ὁ ἀκολουθήσας τὴν γνώμην του (ὁ πεισθείς). πρὸς δργὴν ἥκιστα...ζημιοῦτε = ἐάν

ποτε περιπέσητε εἰς κανὲν σφάλμα, παρασυρθέντες ἀπὸ τὴν ἔξαψιν, τὴν δόποίνα τύχῃ νὰ ἔχετε, τιμωρεῖτε τὴν μίαν γνώμην τοῦ πείσαντος. Τὸ ἥντινα τύχητε εἰς τὸ ζημιοῦτε. Τὸ πλῆρες δὲ εἶναι: πρὸς ὅργην (πρός), ἥντινα τύχητε (ζημιοῦντες) = εἰς πρώτην τυχαίαν ἔξαψιν σας.

44. παριέναι καὶ πάροδον ποιεῖσθαι· λέγεται ἐπὶ τῶν ρητό-
ρων, οἱ δόποιοι ἀναβαίνουν εἰς τὸ βῆμα, διὰ νὰ διμιλήσουν. **ἀντερῶν·**
δηλ. τῷ Κλέωνι. **ὅτι** ἀγάνω = ἡ συζήτησις (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ). **καὶ τοῦτο·**
ἐτέθη ἐν ἀρχῇ χάριν ἐμφάσεως = καὶ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοῦτο, τὸ δόποιον
ἰσχυρίζεται κυρίως δὲ Κλέων (εἰς τὸ δόποιον πρὸ πάντων ἐπιμένει δὲ
Κλέων). **ἔαν·** ἔξαρτάται ἐκ τοῦ: οὐ κελεύσω. **ἔς τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ**
μέλλον. **τάναντία γιγνώσκω =** ἔχω ἀντίθετον γνώμην. **τῷ εὐπρεπεῖ**
λόγῳ = διὰ τὸν εὐλογοφανῆ λόγον. **δικαιότερος γάρ...τάχ'** ἀν ἐπι-
σπάσαιτο = ἐπειδὴ δὲ λόγος αὐτοῦ εἶναι συμφωνότερος πρὸς τὸ αὐστη-
ρὸν δίκαιον (περιέχει περισσότερα ἐπιχειρήματα), ἐὰν τὸ αρίνετε σύμ-
φωνα μὲ τὴν ὅργην σας κατὰ τῶν Μυτιληναίων, ἵσως ἥθελε σᾶς πα-
ρασύρει (δελεάσει). **ώστε τῶν δικαιών δεῖ =** ὥστε νὰ ἔχωμεν ἀνάγ-
κην νὰ ἀποδείξωμεν τὰ δικαιώματά μας. **δπως χρησίμως ἔξουσι =**
τίνι τρόπῳ θὰ εἶναι χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς.

45. οὖν = βεβαίως. **πρόκεινται =** ἔχουν θεσπισθῆ. **τῷδε·** δηλ. τῇ
ἀποστασίᾳ τῶν Μυτ. **τῇ ἐλπίδι...ἐπαιρόμενοι =** οὐδεὶς μέχρι σήμερον
κρίνας περὶ ἑαυτοῦ (ἔχων τὴν γνώμην) ὅτι δὲν θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ κατὰ
τῶν ἔχθρῶν ἐπιχείρημά του, ἔξετέθη εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἐπιχειρή-
σεως. **ἥσσω τῇ δοκήσει =** κατωτέραν κατὰ τὴν ἴδεαν τῆς (ἀνεπαρκῆ
κατὰ τὴν γνώμην τῆς). **τούτῳ·** δηλ. τῷ ἀφίστασθαι. **πεφύκασι =**
εἶναι ἐκ φύσεως πλασμένοι. **ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ =** ἐν τῷ ἰδιωτικῷ καὶ
δημοσίῳ βίῳ των. **διεξεληγύθασι γε...προστιθέντες =** ἔχουν δο-
κιμάσει κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς ποινὰς οἱ ἄνθρωποι, ἐπαυξάνοντες αὐ-
τὰς κατὰ μικρόν. **εἴ πως...ἔξαρτάται ἐκ τοῦ ἐνν.** πειρώμενοι. **παρα-**
βαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ = ἐπειδὴ δὲ μὲ τὸν καιρὸν γίνονται πα-
ραβάσεις. **ἔς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσι =** καταλήγουν (κα-
τέληξαν) αἱ περισσότεραι εἰς τὸν θάνατον. **καὶ τοῦτο·** δηλ. ἡ θανα-
τικὴ ποινή, οἱ νόμοι οἱ ἐπιβάλλοντες θανατικὴν ποινὴν (παραβαίνον-
ται). **δέος =** φόβητρον. **οὐδὲν ἐπίσχει =** δὲν κωλύει καθόλου. **ἡ πε-**
νία ἀνάγκη...ἡ δὲ ἔξουσία...καὶ φρονήματι = ἐνῷ ἡ μὲν πενία
ἔνεκα τῆς ἀνάγκης (τῆς στερήσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν) γεννᾷ (δίδει) τὴν

τόλμην, ή δὲ αὐθαίρετος εὐπορία (ό πλοῦτος ἔξουσία κυρίως = τὸ ἔξεῖναι ποιεῖν, δ ἀν τις βούληται) ἔνεκα τῆς ὑπεροψίας καὶ αὐτοπεποι-
θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν. αἱ δὲ ἄλλαι ξυντυχίαι... ἐς τοὺς
κινδύνους = αἱ δὲ ἄλλαι περιπτώσεις τοῦ βίου ἔνεκα ἐμπαθοῦς τινος
ὅρμης γεννῶσιν ἄλλο τι, καθ' ὅν λόγον (ὅπως) ἐκάστη τις κυριεύεται
ὑπὸ ἀκαταγωνίστου τινὸς δυνάμεως (ἀμύνης, τιμῆς, ἔρωτος), ἔξαθοῦσα
(ἡμᾶς) εἰς τοὺς κινδύνους. Κατ' ἔννοιαν: ἄλλοι μὲν παρακινοῦνται εἰς
τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὴν πενίαν, ή ὅποια τοὺς ἀναγκάζει νὰ εἶναι τολμηροί,
ἄλλοι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, οἱ ὅποιος ἔνεκα τῆς ὑπεροψίας καὶ αὐτοπεποι-
θήσεως γεννᾷ τὴν πλεονεξίαν, ἄλλοι δὲ ἀναλόγως τῶν ἀκαταμαχήτων
παθῶν, τὰ ὅποια κυριεύουν αὐτοὺς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν. ἐν παντὶ
= εἰς πᾶσαν περίστασιν. οἱ μὲν (ἔρως) τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντί-
ζων, ή δὲ (ἐλπίς)... βλάπτουσι = οἱ μὲν ἔρως μετὰ κόπου καὶ φρον-
τίδος ἐπινοῶν τὸ σχέδιον, ή δὲ ἐλπὶς τὴν εὐπορίαν (τὴν συνδρομὴν
τῆς τύχης, τὴν εὐμένειαν) προϋποθέτουσα, πλεῖστα βλάπτουσι. καὶ ή
τύχη... ἐπαίρειν = καὶ ἀληθῶς (= καὶ) ή τύχη ἐκτὸς αὐτῶν (τῆς ἐλ-
πίδος καὶ τοῦ ἔρωτος) οὐδόλως διηγώτερον συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παρα-
σύρῃ αὐτοὺς εἰς ἐπιχειρήσεις. ἀδοκήτως γάρ... προάγει = διότι
ἀπροσδοκήτως ἐνίστε παρουσιαζομένη παρακινεῖ τινα νὰ ἐκτίθεται εἰς
κινδύνους καὶ μὲ μικρότερα μέσα (= ἐξ ἐλάσσονος παρασκευῆς) [ἀπὸ
ὅσα ἔχουν οἱ ἀντίπαλοι]. καὶ οὐχ ἡσσον = καὶ μάλιστα. ὅσῳ = καθ'
ὅσον, διότι. ἄλλων ἀρχῆς = εἰς τὸ νὰ ἀρχῇ ἄλλων. ἐπὶ πλέον τι
αὐτὸν ἐδόξασε = φαντάζεται τὸν ἑαυτόν του κάμποσο (= τι) ἴσχυ-
ρότερον παρ' ὅσον πραγματικῶς εἶναι. ἀλογίστως = ἀπερισκέπτως.
πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἰεται = πολὺ ἀφελῆς εἶναι, ὅστις (= εἴ τις)
νομίζει. τῆς ἀνθρωπίνης... πρᾶξαι = ἐνῷ ή ἀνθρωπίνη φύσις
αἰσθάνεται ὅρμην (ῳδεῖται ἔνδοθεν) νὰ πράξῃ τι προθύμως. ἀπο-
τροπήν ἔχειν = νὰ ἀποτραπῇ (διὰ τῆς δυνάμεως τῶν νόμων η δι'
ἄλλου τινὸς φοβεροῦ πράγματος). Τὴν πρὸς τὰς στάσεις ὅρμην ὁ Διό-
δοτος ἀνάγει εἰς τοὺς φυσικοὺς νόμους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀκαταγώνιστοι.

46. καταλύω = ἔξαλείφω, παύω. ἔλθοι ἀν ἐς ξύμβασιν = δυ-
ναται νὰ ἔλθῃ εἰς συμβιβασμόν. τὴν δαπάνην = τὰ ἔξοδα τοῦ πολέ-
μου, τὴν πολεμικὴν ἀποζημίωσιν. καὶ τὸ λοιπὸν ὑποτελεῖν = καὶ
εἰς τὸ μέλλον, νὰ πληρώνῃ φόρον. ἐκείνως δὲ = κατ' ἐκεῖνον ὅμως
τὸν τρόπον (τὸν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὑποδεικνυόμενον). ἀντιτίθεται πρὸς

τὸν νῦν μέν. τίνα οἰεσθε... ἐξ τούσχατον = ποιά πόλις νομίζετε ὅτι δὲν θὰ προτιμήσῃ νὰ παρατείνῃ διὰ τῆς πολιορκίας τὸν χρόνον μέχρι τῆς ἑσχάτης ἔξαντλήσεως (μέχρις ἑσχάτων). εἰς τὸ αὐτό... ξυμβῆναι = ἔὰν ἡ βραδεῖα ἢ ταχεῖα συνεννόησις εἶναι τὸ ἴδιον πρᾶγμα. καθημένοις = πολιορκοῦσι. διὰ τὸ ἀξύμβατον = διότι οὐδένα συμβιβασμὸν δεχόμεθα. τῷδε· δηλ. τῇ προσόδῳ. μετρίως = μὲν μετριοπάθειαν. ὅπως ἔξομεν .. χρῆσθαι... καὶ μὴ ἀξιοῦν = πῶς θὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειρίζωμεθα (ἔχωμεν) τὰς πόλεις ἀκμαζούσας λόγῳ χρημάτων. τὴν φυλακήν... τῆς ἐπιμελείας = νὰ φυλάττωμεν τὰς πόλεις (ὅρμώμενοι) ὅχι ἀπὸ τῆς αὐστηρότητος τῶν νόμων, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν πράξεων νόμων (τῆς διαγωγῆς νόμων, τῆς καλῆς δηλ. διοικήσεως). ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον = φαινομενικῶς ἐλεύθερον καὶ ἀρχόμενον ἀκουσίως κατὰ τὰς συνθήκας. εἰκότως = εὐλόγως (ἐπειδὴ δρχεται βίᾳ). μηδὲ ἐξ ἐπίνοιαν τούτου ἦσι = δύναται μόνον μὴ ἀποστῶσιν, ἀλλὰ μηδὲ νὰ διανοηθῶσι τὴν ἀποστασίαν (κοινῶς: μήτε νὰ τὸ βάλουν κάνω στὸ νοῦ τους). ὅτι ἐπ’ ἐλάχιστον... ἐπιφέρειν = εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν διληγωτέρους νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἐνοχὴν (νὰ θεωρήσωμεν ἐνόχους).

47. ὁ δῆμος = ἡ δημοκρατικὴ μερίς. Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὸ τοῦ Κλέωνος ἐν 39 «τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσετε». ἀντικαθισταμένης = ἀντιπάλου. καταστήσετε = θὰ παράσχητε (εἰς τοὺς ὄλιγαρχικούς). προδειξάντων... κεῖσθαι = ἀφοῦ προηγουμένως ἐδείξατε, ὅτι ἡ αὐτὴ τιμωρία περιμένει (τοὺς ἀδικοῦντας καὶ τοὺς μή). μὴ προσποιεῖσθαι· δηλ. μὴ (ἀδικῆσαι αὐτούς). προσποιεῖσθαι = νὰ ὑποκρινῷμεθα τὸ ὅχι, δηλ. ὅτι δὲν ἥδικησαν. καὶ τοῦτο· δηλ. ἐκόντας ἀδικηθῆναι ἢ διαφθεῖραι. κάθεξις = κατοχή, διατήρησις. καὶ τὸ Κλέωνος ... ἐν αὐτῷ (ἐν τῷ διαφθεῖραι αὐτούς) ἅμα γίγνεσθαι = καὶ ἡ κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Κλέωνος συνένωσις τοῦ συμφέροντος ἐν τῇ τιμωρίᾳ (τῶν Μυτιλ.) ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ συγχρόνως ἐν τῇ καταστροφῇ τῶν Μυτ. "Αλλως: δίκαιον καὶ συμφέρον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρχουν ἐν τῇ τιμωρίᾳ τῶν Μυτ. Διὰ τούτων ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐν κεφ. 40 «πειθόμενοι μὲν ἐμοὶ τά τε δίκαια».

48. γνόντες... μετ’ ἀπαρμφ. = κρίναντες. ἀμείνω· ἐνν. τῶν βουλευμάτων τοῦ Κλέωνος. οἴκτω πλέον νείμαντες = ἀποδώσαντες περιστότεραν σημασίαν εἰς τὸν οἴκτον. οīς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι =

ἀπὸ τὰ ὄποια οὐδὲ ἐγὼ ἀξιῶ (θέλω) νὰ παρασύρεσθε (καὶ ὅχι μόνον ὁ Κλέων). **ἀπ' αὐτῶν** = ἐξ αὐτῶν (τὰ ὄποια ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου παραινοῦνται ὑπ' ἐμοῦ) ὁρμώμενοι (= ἀπό). **ὅστις εὗ βουλεύεται...** **ἀνοίᾳ ἐπιών** = ὅστις σκέπτεται δρθῶς ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων του εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἐπερχόμενον μετὰ βιαίων μέτρων ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ ἀπεισκέπτως.

49. μάλιστα ἀντιπάλων = ἐξ ἵσου πειστικῶν. **ἡλθον ἐς ἀγῶνα** **ὅμως τῆς δόξης** = ἐφιλονίκησαν παρὰ πᾶσαν τὴν διὰ τὸ προηγούμενον ψήφισμα μετάνοιάν των (= ὅμως) τίνα τῶν δύο γνωμῶν νὰ προτιμήσωσι (περὶ τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὄποιαν ὕφειλον νὰ λάβουν). **ἔγενοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι** = ἡλθον σχεδὸν ἵσοι κατὰ τὴν ψήφισμορίαν. **κατὰ σπουδὴν** = ἐν σπουδῇ. **μάλιστα** = ἀκριβῶς. **ἀλφιτα** = ἄρτον ἀπὸ ἀλευρα κριθῆς. **ἐλαύνω** = κωπηλατῶ. **ἄλφιτα...** **πεφυρμένα** = ἄρτους ζυμωμένους μὲ οἶνον καὶ ἔλαιον. **ὕπνον** **ἡροῦντο** = ἔπαιρνον ὕπνον. **κατὰ μέρος** = διαδοχικῶς. **πνεῦμα** = ἀνεμος. **ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον** = πρὸς πρᾶξιν ἀσυνήθη, ἀποτρόπαιον. **ἡ μὲν ἔφθασε τοσοῦτον ὅσον...** (= ὥστε) ...**ψήφισμα** = ἡ μὲν ἐπρόλαβε καὶ ἡλθε τόσον πρωτύτερα, ὅσον ἥρκει, διὰ νὰ ἔχῃ ἀναγνώσει (μόνον) δ Πάχης τὸ ψήφισμα. **ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται** = φθάνει κατόπιν αὐτῆς. **παρὰ τοσοῦτον ἡλθεν** ἡ Μ. **κινδύνου** = τόσον πλησίον τοῦ κινδύνου ἡλθεν ἡ Μυτ. (τόσον πολὺ ἐκινδύνευσε).

50. γνώμη = προτάσει. **κλήρους ποιήσαντες** = διαιρέσαντες τὴν γῆν εἰς τμήματα. Αἱ κληρουχίαι είχον διττὸν λόγον, ἀφ' ἐνὸς τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὑπηκόων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀκτημόνων. **τοῖς θεοῖς ἔξειλον ιεροὺς** = ἔξεχχώρισαν διὰ τοὺς θεούς, ὥστε νὰ εἶναι ιεροί. **τοὺς λαχόντας** = τοὺς ἐκλεγέντας διὰ κλήρου. **ταξάμενοι...φέρειν** = ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώνουν οἱ λαβόντες δῆλο. **τοὺς κλήρους ἐμίσθωσαν αὐτοὺς εἰς τοὺς πρότερον κυρίους τῶν ὃντι δύο μνᾶν ἐτησίως.** **ὑπήκουον** = ἤσαν ὑπήκοοι.

III. ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

(B, 34 - 46)

34. **χειμῶνι**· τοῦ 431 π. Χ. **νόμος** = ἔθιμον. **πρῶτον**· οὗτοι εἶναι οἱ πεσόντες κατὰ τὰς ἐν κεφ. 19 καὶ 22 ἀναφερομένας μάχας, κατὰ θάλασσαν καὶ ἐν Ποτειδαίᾳ. **ὸστα**· οἱ νεκροὶ ἐν πάσῃ μάχῃ ἐκαίοντο ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ὄστα αὐτῶν ἀνεκομίζοντο εἰς τὴν πατρίδα χάριν ἐπισήμου ταφῆς. **προτίθενται** = ἐκθέτουν (ἴσως ἐν τῇ ἀγορᾷ). **ἀπογενόμενοι** = οἱ ἀποθανόντες. **πρότριτα**· ἐπιρ. = ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας. **σκηνὴ** = παράπηγμα. **ἐπιφέρω** = φέρω καὶ θέτω ἐπάνω· τὰ ἐπιφερόμενα ἥσαν ἀνθη, στέφανοι, ἀρώματα καὶ σκεύη ποικίλα. **λάρναξ** = τεφροδόχος κάλπη. **κυπαρισσίνας**· διὰ τὸ ξύλον τὸ στερεόν καὶ εὔοσμον. **κλίνη** = φέρετρον. **φέρεται**· δῆλ. διὰ τῶν χειρῶν. **ἐστρωμένη** = σκεπασμένη διὰ νεκρικῆς σινδόνος. **ἀφανεῖς**· ἐκεῖνοι, τῶν ὅποιών τὰ πτώματα δὲν ἀνευρέθησαν. **ἀναίρεσις** = τὸ σήκωμα· ἵδιως ἐπὶ τῶν νεκρῶν καὶ ὄστῶν πρὸς ταφήν, ἀνακομιδή. **ξυνεκφέρει** = συμπαρακολουθεῖ. **δ προσήκων** = συγγενής. **πάρεισι**· αἱ γυναικεῖς δὲν συνοδεύουν τὴν ἐκφοράν, ἀλλὰ μόνον παρευρίσκονται εἰς τὸν τάφον, καὶ ἐκ τούτων μόνον αἱ συγγενεῖς. **τιθέασι**· δῆλ. τὰς λάρνακας. **σῆμα** = νεκροταφεῖον. **προαστίου** = τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ παρὰ τὴν 'Αγ. Τριάδα. **αἰεὶ**· ἀφ' ὅτου δῆλ. καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦτο, πάντως πρὸ τῶν Περσικῶν. **αὐτοῦ**· ἐν Μαραθῶνι, ὅπου σφέζεται μέχρι σήμερον. **γνώμη** = νοῦς. **προήκω** = ὑπερέχω. **ἀξίωσις** = ὑπόληψις. **ἐπ' αὐτοῖς** = πρὸς τιμὴν αὐτῶν. **διότε** **ξυμβαίη** **αὐτοῖς**· δῆλ. χρῆσθαι τῷ νόμῳ = ὁσάκις ἐδίδετο εἰς αὐτοὺς τοιαύτη εὐκαιρία. **οὖν** = τέλος πάντων. **καιρὸς** **ἔλαμβανε** = ἔφθασεν ἢ κατάλληλος στιγμή. **ώς** **ἐπὶ** **πλεῖστον** **τοῦ** **διμίλου** = εἰς ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον μέρος τοῦ συνηθροισμένου πλήθους, διὰ νὰ τὸν ἀκούουν οἱ περισσότεροι.

35. **τὸν προσθέντα**· καὶ ὁ Περικλῆς πιθανῶς ἦγνόει αὐτόν· **ἄλ-**

λοι οὐπέθετον τὸν Σόλωνα, ἄλλοι τὸν Θεμιστοκλέα, ἄλλοι τὸν Ἀριστείδην. οἷα· δηλ. ἡ μεγάλοι πρεπής προπομπή, οἱ θρῆνοι τῶν γυναικῶν καὶ ἡ σεμνὴ ταφή. **τάφος** = ταφή. καὶ μή... κινδυνεύεσθαι... **πιστευθῆναι** = καὶ νὰ μὴ διατρέχουν κινδυνον αἱ ἀρεταὶ (αἱ διακεκριμέναι οὐπηρεσίαι) πολλῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνὸς ἀνδρὸς (νὰ δοθῇ δηλ. πίστις εἰς αὐτὸν εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς διμιλήσῃ). **μετρίως** = προσηκόντως, ἐπιτυχῶς. **ἐν** **ῷ** = ἐν ζητήματι, ἐν τῷ ὄποιᾳ. ἡ **δόκησις τῆς ἀληθείας** = ἡ ἴδεα περὶ τοῦ ὅτι ὁ ρήτωρ λέγει τὴν ἀλήθειαν. **βεβαιοῦται** = ἔξασφαλίζεται (ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀκροατῶν). **ξυνειδώς** = ὁ γνωρίζων, αὐτόπτης μάρτυς (τῶν πράξεων τῶν ἐπαινουμένων). **ἐνδεεστέρως** = ἐλλιπέστερον. **ἀπειρος**· δηλ. τῆς δράσεως τῶν πεσόντων. **πλεονάζεσθαι** = λέγεσθαι ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον (ὅτι ἔξογκωνονται). **ὑπὲρ τὴν αὐτοῦ φύσιν** = ὑπερβαῖνον τὰς δυνάμεις του. **μέχρι τοῦδε...** εἰσὶ... ὃν ἥκουσε = ἐφ' ὃσον ἔκαστος φυντάζεται ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶναι ἵκανὸς νὰ πράξῃ τι ἔξ ἐκείνων, τὰ ὄποια ἥκουσε. **τῷ δὲ ὑπερβάλλοντι αὐτῶν** (ὃν ἥκουσε) = εἰς πᾶν δὲ ὅ, τι ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις του. **τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν** = ὑπὸ τῶν παλαιῶν (ἐκ πείρας) εὑρέθη δρθὸν ὅτι ταῦτα οὕτω γινόμενα ἔχουν καλῶς. **χρὴ καὶ ἐμέ...** **δόξης τυχεῖν** = πρέπει καὶ ἐγὼ νὰ προσπαθῶ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ προσδοκίαν ἑκάστου. **ώς** ἐπὶ **πλεῖστον** = ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον.

36. **ἐν τῷ τοιῷδε** = ἐν ἐπικηδείῳ τελετῇ, οἷα ἡ προκειμένη. ἡ **τιμὴ τῆς μνήμης** = ἡ κατὰ προτίμησιν μνημόνευσις, ἡ τιμὴ νὰ μνημονεύωνται πρῶτοι. **διαδοχῆ** = διὰ κληρονομικῆς διαδοχῆς (τῶν μεταγενεστέρων). **ἐκείνοι·** δηλ. οἱ μέχρι τῶν Περσικῶν. **πατέρες**· δηλ. οἱ ἀπὸ τῶν Περσικῶν μέγρι τῆς ἐν Κορωνείᾳ μάχης (446 π. Χ.), ὡς ὁ Ἀριστείδης, Κίμων, Ξάνθιππος. **δσην ἔχομεν ἀρχὴν** (= ἐπικράτειαν). **αὐτῇ ὠρίσθη** διὰ τῶν τριακονταετῶν σπονδῶν τῷ 445 π. Χ. **τὰ πλείω·** δηλ. τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους δργάνωσιν, παγίωσιν τῆς ἡγεμονίας, ἐπαύξησιν τῶν φόρων κλπ. **καθεστηκυῖα ἥλικια** = ἡ ἥλικια, καθ' ἣν ἐπέρχεται στάσις τῆς ἀναπτύξεως τῶν σωματικῶν δυνάμεων (ἡ ὕριμος ἀνδρικὴ ἥλικια). **μάλιστα** = περίπου. **πᾶσι·** ἐνν. **χρήματα, πεζικὴν** καὶ ναυτικὴν δύναμιν, φρούρια. **ἔπ' αὐτά·** δηλ. εἰς τὴν παροῦσαν ισχύν. **ἐπιτήδευσις** = διαγωγὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ίδιωτικῷ καὶ δημοσίῳ βίῳ, ἀργαλ. **πολιτεία** = ὁ δημόσιος βίος, πο-

λιτική. τρόποι = τρόποι σκέψεως καὶ ἐνεργείας, χαρακτήρ. **ἐπὶ τῷ παρόντι =** εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. **ὁ πᾶς ὅμιλος =** ὅλον τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος. **ἐπακοῦσαι =** μετὰ προσοχῆς (= ἐπὶ) ἀκοῦσαι.

37. οὐ ζηλούσῃ = ἡ ὁποία δὲν ζηλεύει (ὅπως δηλ. ἡ τῶν Λακεδαιμονίων, ἡ ὁποία ἀντέγραψε τοὺς νόμους τῆς Κρήτης). **τισίν =** εἰς πάντα ἄλλον. **διὰ τὸ μὴ... οἰκεῖν =** διότι εἶναι συντεταγμένον (τὸ πολίτευμα) οὕτως, ὥστε νὰ στηρίζεται ὅχι ἐπὶ τῶν διλίγων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ λαοῦ. **μέτεστι... πᾶσι τὸ ἵσον =** πάντες κατὰ τοὺς νόμους ἔχουν ἵσα δικαιώματα ὡς πρὸς τὰς ἴδιωτικάς των ὑποθέσεις. **κατὰ δὲ τὴν ἀξιωσιν =** ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκτίμησιν (κατάλληλον ἐκλογὴν) τῶν προσώπων, τῶν ἐκλεγομένων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. **ὡς ἔκαστος ἔν τῷ εὐδοκιμεῖ, οὐκ ἀπὸ μέρους... προτιμᾶται =** καθ' ὅσον ἔκαστος ἔν τινι κλάδῳ διακρίνεται μᾶλλον ὡς ἐκ τῆς ἰκανότητός του ἢ ὡς ἐκ τῆς προνομιούχου τάξεώς του (προτιμᾶται εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν). ἦτοι αἱ δημόσιαι θέσεις καταλαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωπικῆς ἀξίας ἔκαστου καὶ ὅχι τῆς κοινωνικῆς του θέσεως. 'Ἐν Σπάρτη τούναντίον οἱ βασιλεῖς ἐβασίλευον λόγῳ τῆς καταγωγῆς των ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἂν δὲν εἶχον ἀρετὴν, τὴν δὲ πόλιν ἐκυβέρνων μόνον οἱ δύοιοι. **κατὰ πενίαν =** πένης ὅν. **ἀξιώματος ἀφανείᾳ =** διὰ τὴν ἀσημότητα τῆς κοινωνικῆς τάξεως. **ἔλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν =** ζῶμεν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πολιτεύματος ἔνευ περιορισμῶν εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις ἡμῶν (τὸν δημόσιον βίον). **καὶ ἐς τὴν πρὸς ἄλλήλους... ὑποψίαν =** καὶ εἰς τὰς πρὸς ἄλλήλους σχέσεις εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι τῆς ἀμοιβαίας ὑποψίας (καχυπόπτου ἐπιτηρήσεως) τῶν καθημερινῶν ἀσχολιῶν. 'Ταπινίσσεται καὶ ἐνταῦθα τὴν Σπάρτην, ὅπου πράττων τις κατὰ βούλησιν ἐπέσυρε τὴν περιέργειαν τῶν ἄλλων, οἵτινες ἐξήταζον τί πράττει ὁ ἄλλος καὶ διατί. **οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηράς δέ... προστιθέμενοι =** χωρὶς νὰ στενοχωρούμεθα διὰ πράξεις ἄλλων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μὲν ἄξιαι τιμωρίας, ἀλλὰ προκαλοῦν δυσάρεστον συναίσθημα εἰς ὅσους τὰς βλέπουν. **τὰ δημόσια... οὐ παρανομοῦμεν =** εἰς τὰς πρὸς τὴν πολιτείαν σχέσεις μας ἀποφεύγομεν τὰς παρανομίας ἀπὸ εὐλάβειαν. **τῶν ἐν ἀρχῇ =** τῶν ἀρχόντων. **ἀκροάσει =** δι' ὑπακοήν, πειθαρχοῦντες. **κείνται =** εἶναι νομοθετημένοι. **ἄγραφοι =** οἱ θήικοι νόμοι (οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων).

38. καὶ μὴν καὶ = ἀλλὰ πρὸς τούτοις (οὐ μόνον ἐν τῷ ἄλλῳ βίῳ ἐπικρατεῖ ἡ ἐλευθεριότης, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀναπαύσαις). ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα = εὔρομεν μέσα πνευματικῆς ἀναπαύσεως (ψυχαγωγίας). διετήσιος = ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος γνόμενος . Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε πλῆθος ἑορτῶν. νομίζοντες ἀγῶσι = χρώμενοι. ἴδιαι κατασκευαί· ἴδιωτικαὶ οἰκίαι καὶ ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος αὐτῶν (ἐπιπλώσεις). ὃν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει = ἡ ἐκ τῶν ὅποιων εὐχαρίστησις ἐκβάλλει τὴν λύπην (διαλύει τὴν δυσθυμίαν). ἐπεσέρχεται = εἰσάγονται πρὸς τούτοις. καὶ ξυμβαίνει ἡμῖν ... ἀνθρώπων = καὶ συμβαίνει εἰς ἡμᾶς νὸς ἀπολαύσωμεν τὰ προϊόντα (= ἀγαθὰ) τῶν ἄλλων χωρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς οἰκειότητος (εὐκολίας), μετὰ τῆς ὄποιας ἀπολαύσωμεν τὰ προϊόντα τῆς Ἀττικῆς (= τὰ αὐτοῦ γιγνόμενα).

39. τῶν πολεμικῶν μελέταις = ἐν τῷ κύκλῳ τῆς πολεμικῆς ἐκπαιδεύσεως. οὐκ ἔστιν ὅτε = οὐδέποτε. ξενηλασίαι = ἀπελάσεις ξένων· ὅπως δηλ. ἐγίνοντο ἐν Σπάρτῃ διὰ τὸν φόβον ἐπιδράσεως ξενικῶν τρόπων εἰς τὰ ἥθη των. ἀπάταις· ὅπως δηλ. ἐδιδάσκοντο οἱ νέοι τῆς Σπάρτης διὰ νὸς γίνωνται πολυμήχανοι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἔχθρους. τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἔστι τὰ ἔργα εὐψύχω = (πιστεύοντες) εἰς τὴν ἔμφυτον (προσωπικὴν) ἡμῶν γενναιοψυχίαν ἐν τῷ πολέμῳ (κατὰ τὴν ὥραν τῆς δράσεως). παιδεῖαι = τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα. τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται = ἐπιδιώκουν τὴν ἀνδρείαν (ὡς σκοπὸν τῆς ἀγωγῆς). ἀνειμένως = ἀνέτως. ίσοπαλής = ίσοδύναμος. καθ' ἔαυτοὺς = μόνοι των. τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες = ὅταν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι (= αὐτοὶ) εἰσβάλλωμεν εἰς τὴν χώραν τῶν ἄλλων. οὐ χαλεπῶς ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ ... τὰ πλείω κρατοῦμεν = μαχόμενοι ἐν τῇ ξένῃ γῇ νικῶμεν εὐκόλως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἔστιῶν ἀμυνομένους. διὰ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλά ... ἐπίπεμψιν διότι εἰς πολλὰς κτήσεις ἀποστέλλομεν ἀνδρας ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἴδιους. προσμείγνυμι = ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι. αὐχῶ = καυχῶμαι. καίτοι εἰ ῥάθυμίᾳ μᾶλλον ... κινδυνεύειν = καὶ ὄντως, ἐνῷ κατερχόμεθα εἰς τοὺς κινδύνους μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν ἀνετον δίαιταν (ῥάθυμίᾳ = ἀνέτως διαιτώμενοι) μᾶλλον παρὰ τὴν ἐπίπονον ἀσκησιν (πόνων μελέτη) καὶ μὲ ἀνδρείαν προερχομένην μᾶλλον ἐκ τῆς ἐλευθερίου μορφώσεως (ἀνατροφῆς ἡμῶν = τρόπων ἀνδρείας) παρὰ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νόμων (= μετὰ νόμων). περιγίγνεται ἡμῖν ... μὴ προκάμνειν = ἔχομεν τὸ

πλεονέκτημα νὰ μὴ ἀποκάμνωμεν (καταπονούμεθα) ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰ μέλλοντα δεῖνά (= ἔνεκα τῶν ἐναγωνίων πολεμικῶν παρασκευῶν, τὰς ὅποιας προκαλοῦν οἱ μέλλοντες κίνδυνοι). **αἰεὶ μοχθούντων** = τῶν ὑποβάλλομένων εἰς συνεγεῖς ἐπιμόχθους ἀσκήσεις. **ἀξίαν εἶναι** = ἔξαρτ. ἐκ τοῦ ἐνν. φημί.

40. εὔτελεια = λιτότης. **φιλοσοφῶ** = ἀσχολοῦμαι εἰς τὰ γράμματα. **μαλακία** = τρυφήλοτης. **φιλοκαλοῦμεν** ... ἀνευ μαλακίας = θεραπεύομεν τὰς ώραιας τέχνας μὲ μικρὰν δαπάνην καὶ καταγινόμεθα εἰς τὰ γράμματα χωρὶς νὰ ἐκθηλυνώμεθα. Ταῦτα λέγει ὁ Περικλῆς, διότι οἱ Λακ. κατηγοροῦν τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ πολυτελείᾳ καὶ τρυφῇ, ἐνῷ αὐτοὶ ἐφιστοῦντο μήπως αἱ τέχναι καὶ τὰ γράμματα τοὺς ἐκθηλύνουν. **πλούτωφ ἔργου... χρώμεθα** = καὶ τὸν πλοῦτον χρησιμοποιοῦμεν μᾶλλον ὡς ἀφορμὴν (κυνηγήριον δύναμιν) πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἢ ὡς ἀφορμὴν πρὸς κομπορρημοσύνην (ἐπίδειξιν). **καὶ τὸ πένεσθαι...** **αἴσχιον** = τὸ νὰ ὁμολογῇ κανεὶς τὴν πενίαν δὲν εἶναι ἐντροπή, ἀλλὰ τούναντίον ἐντροπή εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀποφέύγῃ κανεὶς αὐτὴν διὰ τῆς ἐργασίας (κατὰ λέξιν: ἀλλά, καὶ ἀν νομίζῃ κανεὶς, δτι τοῦτο εἶναι ἐντροπή, μεγαλυτέρα ἐντροπὴ εἶναι (= αἴσχιον)... **ἔνι** = ἔνεστι, εἶναι δυνατόν. **τοῖς αὐτοῖς**: εἶναι οἱ πολιτευόμενοι (κυρίως). **έτεροις**: εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι. **πρὸς ἔργα τετραμμένοις** = ἐνῷ ἀσχολοῦνται εἰς τὰ ἐπαγγέλματά των. **γνῶναι** (ἔνι) = νὰ ἔχουν πλήρη γνῶσιν τῶν πολιτικῶν (δημοσίων) ζητημάτων. Ἐν Σπάρτη εἰς μὲν τοὺς Σπαρτιάτας δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἀσχολοῦνται εἰς χειρωνακτικὰ ἐπαγγέλματα, οἱ δὲ ἀσκοῦντες τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα Λακεδαιμόνιοι φαίνεται δτι δὲν ἥσαν ἔμπειροι εἰς τὰ πολιτικά. **ἀχρεῖος** = ἀχρηστός. **καὶ αὐτοὶ ἡτοι** κρίνομέν γε... τὰ πράγματα = καὶ ἡμεῖς οἱ ἔδιοι (ὅλοι οἱ πολῖται) ἢ ἐκφέρομεν τούλαχιστον γνώμην ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄλλων (κυρίως πολιτικῶν) προτεινόμενων ζητημάτων ἢ συλλαμβάνομεν ιδίας ὁρθὰς γνώμας καὶ ὑποβάλλομεν αὐτὰς ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων (ὡς μέλη τῆς βουλῆς). ἀλλὰ μὴ προδιδαχθῆναι ... **ἔργω ἔλθεῖν** = ἀλλὰ μᾶλλον (βλάψην ἥγούμενοι) τὸ νὰ μὴ φωτισθῶμεν διὰ λόγων πρότερον, πρὶν ἐκτελέσωμεν (πραγματοποιήσωμεν) ὅσα πρέπει νὰ γίνουν. **διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν** = ὑπερέχομεν καὶ κατὰ τὸ ἔξῆς. **ῶστε τολμᾶν** = δτι τολμῶμεν. οἱ αὐτοὶ = συγχρόνως. **ἐκλογίζομαι** = ὑπολογίζω ἀκριβῶς. **μάλιστα** · ἀναφ. εἰς τὰ δύο ἀπαρέμφατα, δ = τοῦτο δὲ =

τούναντίον δύμως. **ἀμαθία** = ή τῶν κινδύνων ἀγνοια. **θράσος** = ἄλογος τόλμη. **λογισμὸς** = δρόη (μελετημένη) σκέψις. **κράτιστοι** τὴν ψυχὴν = γενναιοψύχοτατοι. **τὰ δεινὰ** = οἱ κίνδυνοι διὰ ταῦτα = διὰ τοῦτο (τὸ γιγνώσκειν). καὶ τὰ ἔς ἀρετὴν ἐνηντιώμεθα τοῖς πολλοῖς = καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐεργετικὴν διάθεσιν διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους. **βεβαιότερος ὁ δράσας...** **σώζειν** = σταθερώτερος φίλος εἴναι ὁ εὐεργετήσας οὕτως, ὥστε νὰ φροντίζῃ νὰ διατηρῆται ζωντανὴ πάντοτε ἡ ἀνάμνησις τῆς ὁφειλῆς του διὰ τὴν εὐεργεσίαν (νὰ διατηρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετηθέντος διὰ τῆς διαρκοῦς πρὸς αὐτὸν εύνοίας του). **ὁ δ' ἀντοφείλων...** **ἀποδώσων** = ἐνῷ ὁ ὑποχρεωμένος εἴναι ὅχι τόσον πρόθυμος (εἴναι ψυχρὸς) (νὰ ἐκπληρῷσῃ τὸ χρέος του), ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι θὰ ἀποδώσῃ εὐεργεσίαν, ὅχι διὰ νὰ τοῦ χρεωστῆται εὐγνωμοσύνη, ἀλλὰ πρὸς ἔξόφλησιν ὑποχρεώσεως. **τοῦ συμφέροντος λογισμῶ** = ἀποβλέποντες εἰς τὸ συμφέρον. **τῆς ἐλευθερίας τῷ πιστῷ** = τὴν πεποιθησιν, τὴν δποίαν ἐμπνέει ἡ εὐγένεια τῶν αἰσθημάτων. **ἀδεῶς** = χωρὶς νὰ φοβούμεθα (γνωμοσύνην ἢ ζημίαν). Παραδείγματα ἀνιδιοτελοῦς συνδρομῆς τῶν Ἀθηναίων πρὸς ἄλλους ἀναφέρει ἡ ἱστορία, ὡς τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀποστατήσαντας ἀπὸ τοῦ Δαρείου Ἱωνας, τὴν ὑπὸ τὸν Κίμωνα πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας βοήθειαν κατὰ τὸν τρίτον Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

41. **ξυνελῶν** = συντόμως. **παίδευσις τῆς Ἐλλάδος** = σχολεῖον, κέντρον πάσης πνευματικῆς μορφώσεως. **καθ' ἔκαστον δοκεῖν...** **αὐταρκες παρέχεσθαι** = νομίζω ὅτι εἰς καὶ ὁ αὐτὸς πολίτης ἔχει τὴν ἴκανότητα νὰ μορφώσῃ (παρέχεσθαι ἂν) τὸν ἔαυτόν του τὸν ἴκανὸν εἰς πλεῖστα καὶ ποικιλώτατα εἰδὴ ἀσχολιῶν (= ἐπὶ πλεῖστα εἰδὴ) μὲ ἔξαιρετικὴν ἐπιδεξιότητα καὶ χάριν (= μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἀν εὐτραπέλως). **κόμπος λόγων** = κομπορρημοσύνη. **ἔργων ἀλήθεια** = ζωτανὴ ἀλήθεια. **ἡ δύναμις τῆς πόλεως** = περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ οἰκονομικῆς δυνάμεως τῆς πόλεως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου ἔγινε λόγος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ. **τρόπων** οὓς προεῖπεν ἐν 37. **μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται** = μόνη ἐξ ὅλων τῶν σημερινῶν δοκιμαζομένη ἀποδεικνύεται ἀνωτέρα (τῆς περὶ αὐτῆς ἐπικρατούσης γνώμης. **τῷ πολεμίῳ...** **ὑφ' οἶων κακοπαθεῖ** = δίδει εἰς τὸν ἔχθρὸν ἀφορμὴν νὰ ἀγανακτῇ, ὅτι ὑπὸ τοιούτων (ἀναξίων ἀντιπάλων) κακοπαθεῖ. **κατάμεμψιν** = ἀφορμὴν παραπόγων. **σημεῖα** = μνημεῖα

(τὰ ὅποῖα σωζόμενα μέχρι σήμερον μαρτυροῦν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Περικλέους λεγομένων). οὐδὲ δὴ = όχι δά. τοι = βεβαίως. οὐδὲν προσδεόμενοι...οὔτε δστις ἔπεισ... ή ἀλήθεια βλάψει = χωρὶς ποσῶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην οὔτε τοῦ Ὁμήρου ὡς ὑμνητοῦ οὔτε ἄλλου τινός, δὲ ὅποιος θὰ τέρψῃ μὲν πρὸς στιγμὴν διὰ στίχων, ἀλλ’ ή πραγματικὴ ἀλήθεια (ή ἐπισκόπησις αὐτῶν τῶν ἔργων τῶν ὑμνουμένων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ) θὰ καταδείξῃ ψευδῆ τὴν περὶ τῶν πραγμάτων ἰδέαν (τὴν ποιητικὴν παράστασιν τῶν πράξεων = τὴν ὑπόνοιαν). ἐσβατὸς = προσιτός. ξυγκατοικήσαντες = ἴδρυσαντες ἐκτὸς τῶν ἀποικιῶν μημεῖα. κακῶν τε κάγαθῶν· ή παρὰ τὴν Μέμφιν τῆς Αἰγύπτου πανωλεθρία τῶν Ἀθηναίων μαρτυρεῖ περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς πόλεως ὁμοίως, ὅπως καὶ αἱ περιφανεῖς τοῦ Κίμωνος νῦν καὶ περὶ τὸν Εὔρυμέδοντα. δικαιῶ = ἀναγνωρίζω ως καθηκον. λειπόμενοι = οἱ ἐπιζῶντες. εἰκὸς (ἐνν. ἐστὶν) ἐθέλειν. ὑπὲρ...κάμνω = κοπιάζω.

42. τῶνδε· δηλ. τῶν πλεονεκτημάτων τῶν Ἀθηναίων. δμοίως = ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ. εὐλογία = ἔπαινος, ἔγκωμιον. σημείοις = δι’ ἀπτῶν ἀποδείξεων. αὐτῆς· δηλ. τῆς εὐλογίας. τὰ μέγιστα = τὰ πλεῖστα καὶ σπουδαιότατα σημεῖα. οὐκ ἀν πολλοῖς...φανείη = δι’ ὀλίγους "Ελληνας δύναται νὰ φχνῃ (θὰ εὑρεθῇ) ὁ λόγος ἀνάλογος τῶν ἔργων, ὅπως δὲ διὰ τοὺς προκειμένους νεκροὺς (= ὀλίγοι "Ελληνες ὑπάρχουν, ὅπως οἱ προκειμενοι, εἰς τοὺς ὅποιους ἀρμόζει τοιοῦτος ἔπαινος). δοκεῖ δέ μοι δηλοῦν...καταστροφὴ = μοῦ φαίνεται δὲ ὅτι δὲ τῶν προκειμένων νεκρῶν θάνατος εἴτε οὕτος εἶναι τὸ πρῶτον δεῖγμα τῆς ἀνδρείας (διὰ τοὺς νέους) εἴτε εἶναι ἡ τελευταία ἐπισφράγισις αὐτῆς (διὰ τοὺς πρεσβυτέρους) εἶναι τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀνδραγαθίας των. καὶ γὰρ τοῖς τάλλα τείροσι...προτίθεσθαι = διότι καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ πάσης ἀλλῆς ἀπόψεως φαῦλοι, δικαιοῦνται νὰ προβάλλουν πρὸς ὑπεράσπισιν των τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ὑπὲρ πατρίδος ἀνδραγαθίας των. ἀγαθῷ = διὰ γενναίας, πατριωτικῆς πράξεως. κακὸν = ἥθικὸν σφάλμα. κοινῶς = πρὸς τὸ γενικὸν συμφέρον. ἐκ τῶν ἰδίων = διὰ τῶν ἀμαρτημάτων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ ἰδιωτικοῦ των βίου. μαλακίζομαι = ἐπιδεικνύω δειλίαν. τὴν ἔτι = τὴν μακροτέραν. ως καν̄ ἔτι διαφυγών.. πλουτήσειεν = διαφυγών τὴν πενίαν ἥτο ἐνδεχόμενον νὰ πλουτήσῃ. τοῦ δεινοῦ = τοῦ κινδύνου. αὐτῶν· δηλ. τῆς ἀπολαύσεως τοῦ πλούτου καὶ τῆς ἐλπίδος

νὰ διαφύγουν τὴν πενίαν. **λαβόντες** = ἐκλαβόντες, κρίναντες. **μετ'** αὐτοῦ· δηλ. τοῦ κινδύνου = κινδυνεύοντες. **έβουλήθησαν μετ' αὐτοῦ...** τῶν δὲ ἔφιεσθαι = ἀπεφάσισαν ὑπομένοντες τὸν κίνδυνον τοὺς μὲν ἔχθρους νὰ τιμωροῦν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἔκεῖνα (τὴν περαιτέρω ἀπόλαυσιν καὶ τὸν πλοῦτον) νὰ ἐπιθυμοῦν (νὰ διατηρήσουν δηλ. τὸν πόθον, διότι ὁ ἀγὼν ἡδύνατο νὰ ἀποβῇ καὶ εὔτυχῆς δι' αὐτούς). **ἔλ-πιδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν ἐπιτρέψαντες** = ἐμπιστευθέντες εἰς τὴν ἐλπίδα τὸ ἀδηλόν (τὴν ἀβεβαιότητα) τῆς εὐτυχοῦς ἐκβάσεως. **ἔργῳ δὲ περί... ἀξιοῦντες πεποιθένται** = ἐν τῇ πράξει δὲ θεωροῦντες καθῆκόν των νὰ ἔχουν πεποιθησιν εἰς τὴν προσωπικήν των ἀνδρείαν ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των ὑπάρχοντα ἥδη κίνδυνον. **ἐν αὐτῷ·** δηλ. τῷ κινδύνῳ. **τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου** = τὴν ἐπὶ δειλίᾳ κακήν φήμην, κατηγορίαν. **τὸ ἔργον** = τὴν μάχην. **καὶ δι'** ἐλαχίστου καιροῦ... **ἀπηλλάγησαν** = καὶ ἐν βραχυτάτῃ κρισίμῳ στιγμῇ (τῆς τύχης), ὅτε ἥλπιζον νίκην μᾶλλον παρὰ ἥτταν, ἀπέθανον.

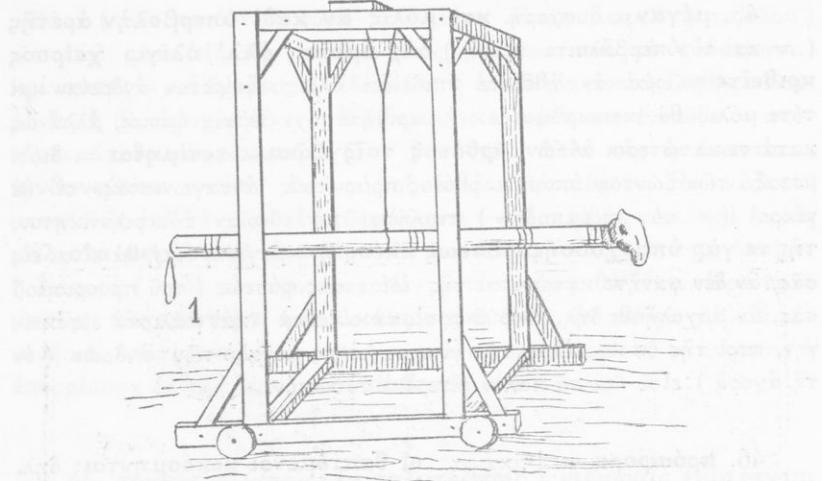
43. τοὺς δὲ λοιπούς... διάνοιαν ἔχειν = οἱ δὲ ἐπιζῶντες πρέπει νὰ εὔχεσθε μὲν εἰς τοὺς θεοὺς νὰ σᾶς δίδωσι τύχην ἀκινδυνοτέρων, ἀλλὰ νὰ μὴ θεωρῆτε ἄξιον τοῦ ἔσυτοῦ σας (καταδέχεσθε) νὰ ἔχετε ποσῶς ἀτολμότερον τὸ φρόνημά σας ἀπέναντι τῶν ἔχθρῶν. **λόγῳ σκο-πεῖν τὴν ὠφελίαν** = κρίνειν (ἔξετάζειν) κατὰ τὸν λόγον (τῶν ρητό-ρων) τὴν ὡφέλειαν (μὴ περιορισθῆτε νὰ ἀκούετε τὸ καλὰ ἀπὸ τὸν λό-γον μου μόνον). **ἔργῳ θεώμενοι** = παριστάμενοι θεαταῖς ἐμπράκτως (τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως, ὅπως παρουσιάζεται αὕτη ἀπὸ τὰ πράγμα-τα). **ἐν τοῖς ἔργοις** = ἐν ταῖς μάχαις. **διπότε καὶ πείρᾳ του σφα-λεῖεν** = εἰ ποτε καὶ πειρώμενοι τινος σφαλείσαν (συνέβη νὰ ἀποτύ-χωσι). **οὐκ οὖν** = ὅμως διὰ τοῦτο δέν... **καλλιστον ἔρανον τῇ πό-λει προΐέμενοι** = τὴν καλλίστην συνεισφορὰν προσφέροντες εἰς σω-τηρίαν τῆς πατρίδος. **ἰδίᾳ** = προσωπικῶς. **παρὰ τῷ ἐντυχόντι...** **καιρῷ** = εἰς πᾶσαν ἑκάστοτε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν καὶ λόγου (ὅταν δηλ. εἰς πανηγύρεις ἐκφωνοῦνται λόγοι, θὰ μνημονεύωνται αὐ-τοί) καὶ ἔργου (ὅταν ἐν τῇ μάχῃ θὰ προτρέπουν τοὺς μαχομένους νὰ μιμοῦνται αὐτούς). **σημαίνει** = σημεῖόν ἔστι, διατηρεῖ τὴν μνήμην των. **οἰκείᾳ·** δηλ. γῆ. **μὴ προσήκουσσα** = ή ἔνην. **ἄγραφος μνήμη** = ή ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγγεγραμμένη, κατ' ἀντίθ. πρὸς τό: στηλῶν ἐπιγραφή. **ἄγρα-φος μνήμη...** **ἐνδιαιτᾶται** = ή ἄγραφος ἀνάμνησις τῆς διαθέσεως

μᾶλλον (τῶν πεσόντων παρὰ τοῦ ἔργου αὐτῶν μικροῦ ἢ μεγάλου) κατοικεῖ μέσα εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἑκάστου. καὶ τὸ εὔδαιμον... κρίναντες = καὶ ἔχοντες τὴν ἴδεαν ὅτι ἡ ἐλευθερία εἶναι ἡ ἀληθής εὐδαιμονία, ἡ δὲ εὐψυχία εἶναι ἡ ἐλευθερία. περιορῶμαι· ἐνταῦθα = πτοοῦμαι, ἀποδειλῶ. κακοπραγῶ = δυστυχῶ. ἀλλ' οἵς ἡ ἐναντία... κινδυνεύεται = ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὄποιοι διατρέχουν τὸν κίνδυνον μεταβολῆς ἐπὶ τὰ χείρω ἐν τῷ μέλοντι (= ἔτι) βίῳ των. καὶ ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα ἐνν. ἔσται = καὶ εἰς τοὺς ὄποιους ἡ διαφορὰ (πρὸς τὴν προτέραν των κατάστασιν) θὰ εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη. ἀλγεινοτέρα γάρ... κάκωσις = διότι δι' ἄνδρα βέβαια εὐγενῆ καὶ ὑπερήφανον (μὲ φιλότιμο) εἶναι πικροτέρα ἡ ταπείνωσις ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς δειλίας. ἀναίσθητος = ἀνώδυνος.

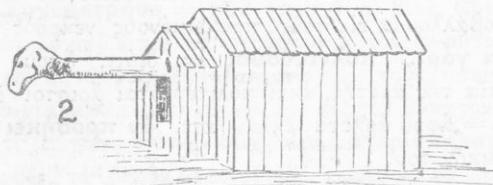
44. τοκεύς = γονεύς. ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες = γνωρίζουν ὅτι ἀνετράφησαν ἐν μέσῳ ποικίλων περιπετειῶν. εὐπρεπεστάτης τελευτῆς = ἐνδοξοτάτου θανάτου. οἵς ἐνευδαιμονῆσαι... ξυνεμετρήθη = τῶν ὄποιων ὁ βίος ὥρισθη (ἐδόθη) ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, ὥστε νὰ περάσουν αὐτὸν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ νὰ ἀποθάνουν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ εὐδαιμονίας (: τοὺς ὄποιους συνώδευσέν ἡ αὐτὴ εὐτυχία καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον). ὅν· ἀναρ. αἰτιολ. = διότι αὐτῶν. λύπη οὐχ ὕν... στερίσκηται = λυπεῖται τις ὅχι δι' ἀγαθά, τὰ ὄποια στερεῖται, χωρὶς νὰ τὰ δοκιμάσῃ. ἔθας τινος = συνηθισμένος μὲ τι. ίδια = κατ' ίδίαν, ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. τῶν οὐκ ὅντων... ἔσονται = οἱ κατόπιν γεννώμενοι εἰς τινας παῖδες θὰ τοὺς κάμουν νὰ λησμονήσουν τοὺς ἀποθανόντας. ξυνοίσει. ὑποκ. τὸ ἐπιγίγνεσθαι παῖδας. οὐ γάρ οἴον τε ἵσον... κινδυνεύωσι = διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν κοινῶν ὅμοιως ὅρθῶς καὶ δικαίως (ἐν ἴστρητη ὑποχρεώσεων καὶ δικαιοσύνῃ) μὲ τοὺς ἔχοντας τέκνα εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνοι, οἱ ὄποιοι μὴ συνεισφέροντες τέκνα (εἰς τὸν πόλεμον) δὲν διατρέχουν κίνδυνον νὰ τὰ χάσουν. παρηβῶ = γίνομαι παρηβλεῦ. τόνδε· ἐνν. τὸν ὑπόλοιπον βίον. κουφίζομαι = παρηγοροῦμαι. τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον = ἡ φιλοτιμία (φιλοδοξία) μόνον δὲν γηράσκει. οὐ τὸ κερδαίνειν μᾶλλον τέρπει, ἀλλὰ τὸ τιμᾶσθαι = δὲν εὐχαριστεῖ τόσον τὸ κέρδος, δσον ἡ δόξα. ἀχρεῖος = ἀχρηστος.

45. μέγαν = δυσχερῆ. καὶ μόλις ἀν καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς
 (= καὶ εἰ ὑπερβάλοιτε ἀρετῇ) **οὐχ ὄμοιοι, ἀλλ' ὀλίγω χείρους**
κριθεῖτε = καὶ ἀν ἡθέλετε ἐπιδεῖξει ὅλως ἔξαίρετον ἀνδρείαν καὶ
τότε μόλις θὰ κατωρθώνετε νὰ κριθῆτε ὅχι βέβαια ὄμοιοι, ἀλλὰ ὡς
κατά τι κατώτεροι αὐτῶν. φθόνος τοῖς ζῶσι... τετίμηται = διότι
μεταξύ τῶν ζώντων ὑπάρχει φθόνος πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστάς, σὶ δὲ
νεκροὶ (= τὸ μὴ ἐμποδόν) τιμῶνται μὲ εὔνοιαν ἀδιαφιλονίκητον.
τῆς τε γάρ ὑπαρχούσης φύσεως κλέος ή = μεγάλη τιμὴ θὰ εἶναι εἰς
σᾶς, ἀν δὲν φανῆτε κατώτεραι τῆς ἴδιας σας φύσεως (τοῦ προορισμοῦ
σας, ἀν ἀσχολησθε δηλ. ἀθορύβως εἰς τὰ οἰκιακὰ) καὶ μάλιστα εἰς ἐκεί-
νην, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάχιστα γίνεται λόγος μεταξύ τῶν ἀνδρῶν (ἐν
τῇ ἀγορᾷ) εἴτε διὰ τὸ καλὸν εἴτε διὰ τὸ κακόν.

46. πρόσφορα = ἐπίκαιρα. οἱ θαπτόμενοι κεκόσμηνται· δηλ.
τῇ συμπαθείᾳ τῶν πολιτῶν καὶ τῇ προνοίᾳ τῆς πόλεως. ὥφέλιμον
στέφανον.. προτιθεῖσα = ὥφέλιμον (οὐ μόνον εὐπρεπῆ, ὅπως
ἡτο εἰς τοὺς κυρίως ἀγῶνας) ἀμοιβήν τῶν τοιούτων ἀγώνων (ὑπέρ
πατρίδος) προβάλλουσα εἰς τοὺς προκειμένους νεκροὺς καὶ τοὺς ἐπι-
ζῶντας. ἀθλα γάρ... πολιτεύουσι = διότι, ὅπου προβάλλονται
μέγιστα βραβεῖα τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖ πολιτεύονται ἀριστοί ἀνδρες. ἀπο-
λοφυράμενοι = ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐκλαύσατε. ὃν προσήκει = τὸν προσ-
ήκοντα, τὸν ἴδικόν του.

1. Κριός κρεμαστός.

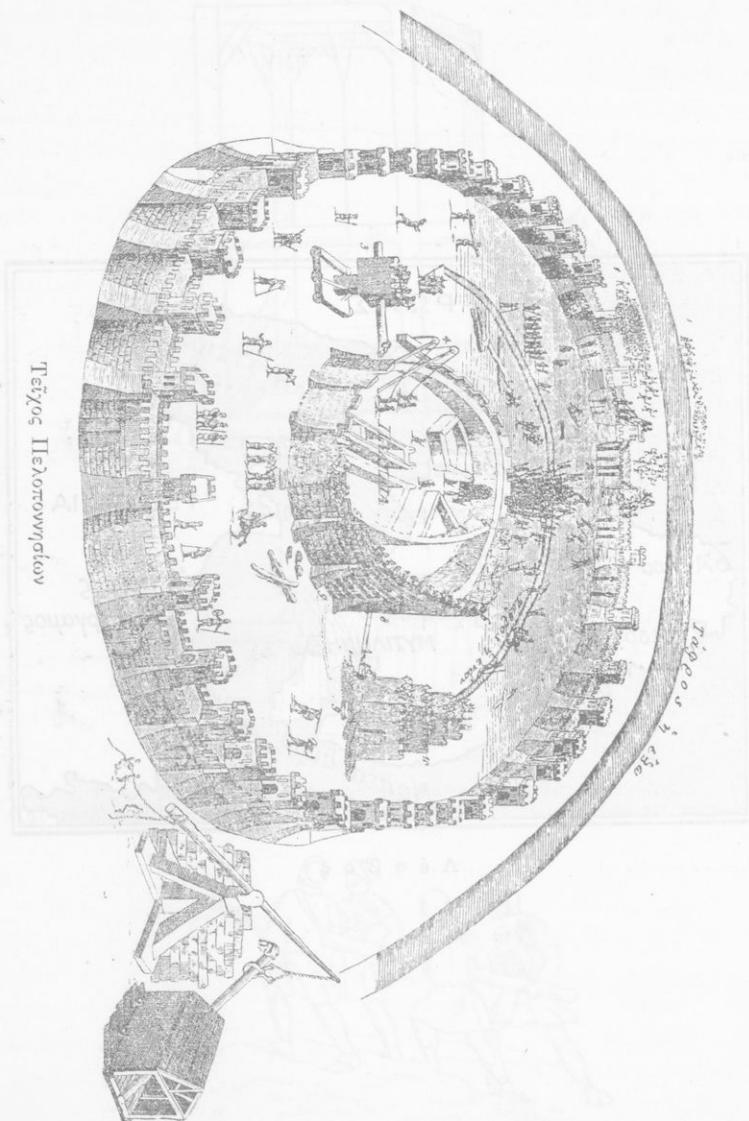
2. Κριός προκεκαλυμμένος ἐντὸς χελώνης (χελώνη κριοφόρος).
Καὶ τὰ δύο εἴδη τοῦ κριοῦ ἔχρησιμοποιοῦντο πρὸς κατακρήμνισν τειχῶν.

3. Κριός φορητός (πρὸς παραβίασιν κυρίως πυλῶν).

Λέσβος

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Εἰκὼν τοῦ Θουκυδίδου	5
Εἰσαγωγὴ	
I. Ὁ Θουκυδίδης	7
II. Ἡ πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κατάστασις ἐν Ἑλλάδι	10

ΜΕΡΟΣ Α'

I. Πλαταιάκια	
α) Εἰσβολὴ τῶν Θηβαίων εἰς τὰς Πλαταιάς (Β, 4-6)	15
β) Πλαταιῶν πολιορκία (Β, 71-78)	20
γ) Πλαταιέων ἔξοδος (Γ, 20-24)	25
δ) Πλαταιέων παράδοσις (Γ, 52)	29
ε) Δημηγορία Πλαταιέων (Γ, 53-59)	30
ζ) Δημηγορία Θηβαίων (Γ, 61-67)	36
η) Πλαταιέων καταδίκη (Γ, 68)	41

II. Λεσβιακά

α) Μυτιληναίων ἀποστασία (Γ, 1-18)	43
β) Λακεδαιμονίων βοήθεια πρὸς Μυτιληναίους. Μυτιληναίων παράδοσις (Γ, 25-33)	48
γ) Αθηναίων ἀποφάσεις περὶ Μυτιληναίων (Γ, 35-50)	53
δ) Δημηγορία Κλέωνος (Γ, 37-40)	54
ε) Δημηγορία Διοδότου (Γ, 42-48)	59
III. Περικλέους ἐπιτάφιος (Β, 34-46)	65

ΜΕΡΟΣ Β'

Ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις	75
-----------------------------------	----

¹ Επιμελητής ἐκδόσεως ΒΑΣ. ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ (ἀπ. Δ. Σ. ΟΕΣΒ 1901/7-6-60)

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιόσημον, εἰς ἀπόδειξιν τῆς γυναικότητος αὐτῶν.

⁷ Αντίτυπον στερούμενον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψύτιπον. Ο διαθέτων, πωλῶν ἢ γρηγοριοποιῶν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἔφθυρου 7 τοῦ Νόμου 1129 τῆς 15, 21 Μαρτίου 1946 ('Εφ. Κυβ. 1946, Α' 108).

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΒ', 1960 (IX) - ΑΝΤΙΤΥΠΑ 20.000 - ΣΥΜΒΑΣΙΣ 1003/17-6-60

Έκπτωσις - Βιβλιοδεσία ΠΑΝ. ΓΑΡΜΠΗΣ – Ήρακλείου 67

